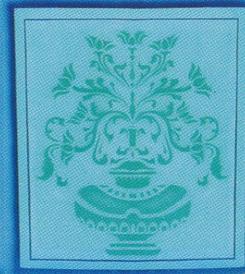

நோன்சுடர்

சந்திதியான் ஆச்சிரமம்

புட்டாதி

2017

237 ஆவது மலர்

இ^ஷ
மருகா

வெளியீடு:

சந்திதியான் ஆச்சிரம செவ கலை பண்பாட்டுப் பேரவை

நூலாசிடப்பி

2017

புரட்டாநி மலர்

குறள் வழி

ஓன்றா வுலகத் துயர்ந்த புகழுல்லால்
பொன்றாது நிற்பதொன் றில்.

பொருள்: தனக்கு இனை இல்லாது உயர்ந்த புகழ் அன்றி இவ்
உலகத்தில் அழியாதிருப்பது வேறொன்று இல்லை.

(233)

நிலவரை நீள்புக மாற்றின் புலவரைப்
போற்றாது புத்தே ஞாலகு.

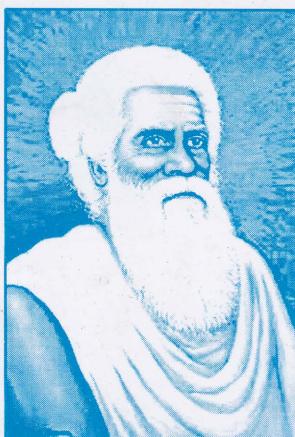
பொருள்: கீப்புமியின் எல்லையளவு பரந்த புகழ்த்தும்
செயல்களை ஒருவன் செய்வானாயின் தேவருலகத்
தவர் தேவகரைப் போற்றாது அவனையே போற்றுவர்.

(234)

நம்சிந்தனை

மறப்பேனோ குருநாதன் தன்னை

முத்தி நல்குமே
பராபரக் கண்ணோகள் - 4

ஷஹு

பார்க்குமிட மெங்குஞ்சிவ தொண்டராய்ப் பார்க்கவொரு
வார்த்தை சொல்லவந்த மகத்தே சிவதொண்டா 01

ஆர்க்குங் கடல்கழிந்த அகிலமெலாம் தொண்டரெனக்
காக்குங் கருகணக் கடலே சிவதொண்டா 02

முர்க்க குணமில்லை முழுதுங் சிவதொண்டரெனப்
பார்க்கும் அறிவுதந்த அன்பே சிவதொண்டா 03

நூலாச்சுடற்

வெளியீடு:

சந்திதியான் கூச்சிரம தசவு கலைபண்பாட்டுப் பேரவை

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

நூலாசிக்டர்

வெளியீடு - 2

2017

பொருளாடக்கம்

சுடற் - 237

புரட்டாதி

சந்நிதியானின் வெகுமதியே...	கே.எஸ். சிவஞானராஜா	01 - 04
திருச்சதகம்	சு. அருளாம்பலவனார்	05 - 09
வாழ்வு வளம்பெற ஆண்மீகம்	கு. சோமசுந்தரம்	10 - 13
திருவருடபயன்	ஆ. ஆனந்தராசன்	14 - 17
தேவாரமும் இலக்கியமே	பு.க. இராசரத்தினம்	18 - 20
பகவத்கீதயின் உலகம்...	பு. சோதிநாதன்	21 - 23
மனமலனுந் தோணி பற்றி	ஜ.கோ. சந்திரசேகரன்	24 - 28
மகா யாகம்	இரா. செல்வவெட்டுவேல்	29 - 34
சித்தர்களின் ஞானம்	சிவ. மகாலிங்கம்	35 - 39
வன்னி, மந்தார மரத்தின்...	ஆர்.வீ. கந்தசுவாமி	40 - 41
கண்டோம் கதிர்காமம்	அன்னைதாசன்	42 - 43
கைவ சித்தாந்தம் கூறும்...	எஸ்.ரி. குமரன்	44 - 46
நித்திய அன்னப்பணி...	சந்நிதியான் ஆச்சிரமம்	47 - 48
வாழ்வின் சாராம்சம்	திருமதி ந. பரமேஸ்வரி	49 - 50
மனதில் உறுதி வேண்டும்	திருமதி ஜ. இராஜேஸ்வரி	51 - 53
வழித்துறை	செ. சிவசுப்பிரமணியம்	54 - 55
திருமுறை பாடிப் பணிவோம்	திருமதி சி. யோகேஸ்வரி	56 - 58
ஆச்சிரம சுவாமிகளுக்கு...	வல்வையுர் அப்பாண்ணா	59 - 64
வட இந்திய யாத்திரை	மோகனதாஸ் சுவாமிகள்	65 - 66
படங்கள் தரும் பதிவுகள்	சந்நிதியான் ஆச்சிரமம்	67 - 68

வருட சந்தா: 500/- (தபாற் செலவுடன்)

**சந்நிதியான் ஆச்சிரம
கைவ கலை பண்பாடுப் போகவை**

தொலைபேசி இலக்கம்: 021 321 9599, 021 226 3406

அச்சகம்: சந்நிதியான் ஆச்சிரமம்

ஞானச்சுடர்

ஆவணிமாத வெளியீடு

வெளியீட்டுரை:-

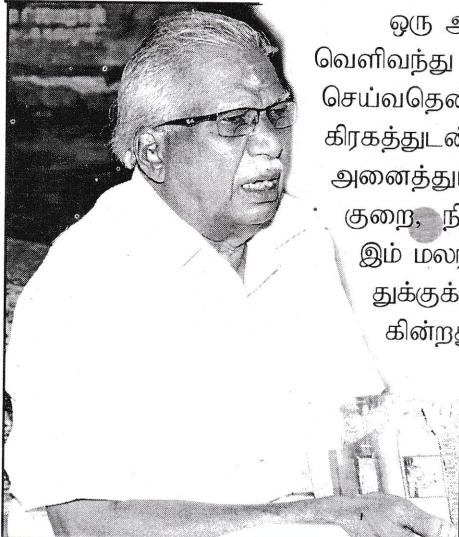
ஞானச்சுடர் மலர் 236ஆவது மாத மலருக்குரிய வெளியீட்டுரையினை ஆசிரியர் திரு க. ஸ்ரீசந்திரன் அவர்கள் மேற்கொண்டிருந்தார்கள்.

அவர் தமது உரையின்மூலம் ஆசிரியம் ஆற்றும் சகல பணிகளை யும் சபையில் உள்ள அடியார்களுக்கு விளக்கிக்கூறியதோடு ஆற்றும் பணிகளைல்லாம் ஒருமித்து ஒன்றாக ஓரிடத்தில் எவ்வித குறைவுமின்றி நிறைவாக நடைபெறுவதற்கு ஆசிரியம் சுவாமி அவர்கள் சந்திதி வேலன்மீது வைத்துள்ள அதீத நம்பிக்கைதான் காரணம். அதனடிப்படையில் சந்திதியானின் அருட்கடாசம் இந்த இடத்தில் முற்றுமுழுதாக பிரவாகிக்கின்றது என்று கூறியதோடு வருடம் ஒருமுறை இவ்வெளியீட்டில் கலந்து கொள்வதற்கும் வேலவனை வழிபடுவதற்கும் ஆசிரியம் வழி வகுக்கின்றது என்று கூறித் தனது வெளியீட்டுரையினை நிறைவு செய்தார்.

மதிப்பீட்டுரை:-

புரட்டாதி மாத மலருக்குரிய மதிப்பீட்டுரையினை பிரபல ஏழைத்தாளரும் இளைப்பாறிய பிரதி அதிபருமான திரு க. நடேசு (தெனியான்) அவர்கள் நிகழ்த்தினார்கள்.

ஒரு ஆண்மீக சஞ்சிகையாக 236 மாத காலமாக தொடராக வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் ஞானச்சுடர் மலரை மதிப்பீடு செய்வதென்பது முடியாத காரியம். அத்துடன் இறை அனுக் கிரகத்துடன் வெளிவரும் இம் மலரில் இடம்பெறும் ஆக்கங்கள் அனைத்தும் ஆண்மீகம் சம்பந்தமாகவும் உள்ளதால் அதன் குறை, நிறைகளை எடுத்து இயம்ப முடியாது. ஆனாலும் இம் மலரில் இடம்பெறுகின்ற ஆக்கங்களின் பெறுமதி காலத் துக்குக் காலம் கூடி வருவதைக் காணக் கூடியதாக இருக்கின்றது. இக்கருத்தை ஆக்கங்களை வழங்குவோரும்

உணர்ந்து மலரின் தரத்தை மேம்படுத்த முயற்சிக்க வேண்டும் என்று கூறியதோடு உடல்நலம் தளர்ந்த போதிலும் இம்மலர் வெளியீட்டில் கலந்துகொள்வது மனதுக்கும் உடலுக்கும் உற்சாகத்தைத் தருகின்றது என்று கூறி எல்லாவற்றுக்கும் காரணமாகத் திகழும் சந்திதி வேலவனுக்கு நன்றிகூறி தனது மதிப்பீட்டுரையினை நிறைவு செய்தார்.

சுட்டி தநம் தகவல்

உலகத்தில் உள்ள ஜீவராசிகள் எல்லாம் இன்பத்தையே நாடுகின்றன. துண்பத்தைத் தவிர்க்க விரும்புகின்றன. ஆனாலும் துண்பம் வந்துகொண்டே இருக்கிறது. உடலுக்கு நோயால் வரும் துண்பங்கள், உள்ளத்திலே நம்மை வாட்டும் பலவகைப்பட்ட துண்பங்கள் பிறந்தது முதல் மரணம் வரை இவற்றையெல்லாம் அனுபவித்துக்கொண்டு வருகின்றோம்.

இதிலே நாம் முற்பிறவிகளிலே செய்த கர்ம பலன்களை அனுபவிப்பதற்காக இறைவன் நம்மோடு இப்பிறவியிலே சேர்த்து வைத்த துண்பங்கள் ஓன்று. இவற்றை நாம் உயிர் உள்ளவரைக்கும் தவிர்க்க முடியாது. ஆனால் இறைவன்மீது நாம் கொண்டிருக்கும் ஆழமான அன்பின் உதவியோடு பிறவித் துண்பங்களின் தாக்கத்தை வேகத்தை ஓரளவு தவிர்க்கலாம் என அருளாளர்கள் கூறியுள்ளார்கள். இத்தகைய துண்பங்களை அனுபவிக் கும்போது நாம் காரணம் இல்லை என்று நினைப்போம். பிறர்மீது பழியைப் போடுவோம். வெறுப்பை வளர்ப்போம். அப்படி நாம் நினைத்து செயற்படுவோமானால் மேலும் மேலும் நாம் கர்மங்களைச் செய்துகொண்டே போகின்றோம் என்பதுவே உண்மை. இது அறியாமை. அத்தோடு நாம் நிற்பதில்லை. மேலும் நமக்கு நாமே துண்பங்களை வரவழைத்துக் கொள்கின்றோம். ஆசைகள், உணர்ச்சிகள், விருப்பு, வெறுப்பு எல்லாம் நம்மைத் தூண்டி விட்டு துண்பத்தில் ஆழ்த்தி வேடுக்கை பார்க்கின்றன. இதற்கும் நமது அறியாமையே காரணம்.

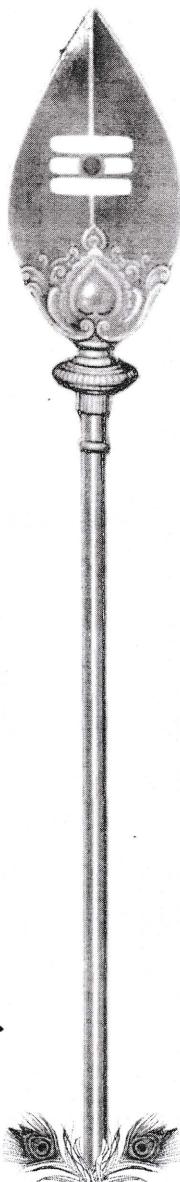
நாமே நம்முடைய துண்பங்களுக்கு காரணம் என்று தெரிந்துகொண்டால் நமக்கு வரும் துண்பத்தைப் பெரிதுபடுத்த மாட்டோம். எதிர்க்க மாட்டோம், நழுவிழட முயற்சிக்க மாட்டோம். துண்பங்கள் நாம் முன்பு செய்த கர்மங்களைக் கழிக்க வழி செய்கின்றன என்பதைப் புரிந்து கொள்வோம். அப்படிப் புரிந்துகொள்வோமானால் எமக்கு வரும் துண்பங்களின் சுமை குறைவாகத் தெரியும். முற்றுமுதாக அதன் சுமையைக் குறைக்க வேண்டுமானால் இறை நம்பிக்கை அவசியமாகும். இறைவனை நாம் இறுகப் பற்றிப் பிடித்தோமானால் துண்பங்களின் சுமை குறைந்து சுகம் தெரியும் என்பது திண்ணைம். இதனை நாம் அனைவரும் உணர்ந்து எம் மனதில் ஆண்மீக சிந்தனைகளை வளர்த்து வாழ்வில் உய்தி அடைவோமாக.

ஊனசீகட்டி 2017 புரட்டாஷி மலர்
ஸ்ரீ அநணகிரிநாத சுவாமிகள்
திருவாய் மலர்ந்தஞ்சிய
திருவகுப்பு

03. வேஸ் வகுப்பு

தருக்கிநமன் முருக்கவரி னெருக்குமதி
 தரித்தமுட படைத்தவிறல் படைத்தவிறை
 கழற்குநிக ராகும்
 தலத்திலுள கணத்தொருதி களிப்பினுன
 வழைப்பதென மலர்க்கமல காத்தின்முனை
 விதிர்க்கவளை வாரும்
 தனித்துவமி நடக்குமென திடத்துமொரு
 வலத்துமிரு புறத்துமயை கடுத்திரவு
 பகற்றுணைய தாரும்
 சலத்துவரு மரக்கநூல் கொழுத்துவளர்
 பெருத்தருப்பு சிவத்தொடை யென்சீகையில்
 விருப்பமொடு சூழும்;

திரைக்கடலை யுடைத்துநிறை புறர்கடிது
 குடித்துடைய முடைப்படைய வடைத்துநிற
 நிறைத்துவிளை யாடும்
 திசைக்கிரியை முதற்குலிச எறுத்தசிறை
 முளைத்ததென முகட்டினிடை பறக்கவற
 விசைத்ததிர வோடும்
 சினத்தவனை பெதிர்த்தானை களாத்தில்வெகு
 குறைத்தலைகள் சிரித்தெயிறு கடித்துவிலிழ
 விழித்தலற மோதும்
 திருத்தனியி ஒதித்தஞ்சூ மொருத்தன்மலை
 விருத்தனென துளத்திலுறை கருத்தன்மயி
 னடத்துருகன் வேலே.

ஞானச்சுட்டி

2017 புரட்டாதி மலர்

புரட்டாதி மாத சிறப்புப்பிரதி பெறுவோர் விபரம்

Dr. K. இராதாகிருஷ்ணன்

(மெடிக்கல் சென்றர், நெல்லியடி)

இராசையா குகதாசன்

(யாழ்ப்பாணம்)

சி. கனகசபை

(யாழ்ப்பாணம்)

அ. மகேந்திரராசா

(மல்லாகம்)

சி. செல்லையா

(கரவெட்டி)

M.S.K. மகேஸ்வரன்

(கொக்குவில்)

சி. சிவநேசன்

(கொக்குவில்)

வ. கதிர்காமநாதன்

(சுண்ணாகம்)

S. மகாதேவன்

(உரும்பராய்)

க. காசிநாதர்

(நீர்வேலி)

K.S. கணபதிப்பிள்ளை

(கைதடி)

தி. கோபாலகிருஷ்ணன்

(புத்தார்)

உரிமையாளர்

(விஜிதா அரிசி ஆலை, அச்சுவேலி)

ஞானச்சுடர் 2017 புத்தாதீ மலர்

வே. தர்மராசா

(பொதுமுகாமையாளர், சண்னாகம்)

செ. புவனேந்திரராசா

(மதுஷன் பல்பொருள் வாணிபம், உடுப்பிட்டி)

செல்லையா சிவசம்பு

(இளை.அதிபர், வள்ளாய்)

த. சிவகுருநாதன்

(துவாரகா வெதுப்பகம், நவின்டில்)

காரை. M.P அருளானந்தன்

(ஆசிரியர், ஸ்ரான்லி கல்லூரி, யாழ்ப்பாணம்)

ப. நடராசாக்கருக்கள்

(ஆவரங்கால், புத்தூர்)

இ. ராதாகிருஷ்ணன்

(ஏழாலை மத்தி, ஏழாலை)

க. ஸ்ரீஸ்கந்தராசா

(இளை. அதிபர், அச்சவேலி)

சோ. தனராசா

(வாணிமஹால், வட்டுக்கோட்டை)

நாகேந்திரம் கண்ணம்மா

(மாணிப்பாய்)

வ. கந்தசாமி

(பிரியங்கா பான்சி, உடுப்பிட்டி)

சி. சிவச்செல்வம்

(இளை. அதிபர், சந்நிதிவீதி, அச்சவேலி)

கு. மதனமோகன்

(சிறுப்பிட்டி தெற்கு, நீர்வேலி)

ஆ. திருநாவுக்கரசு

(இனுவில் மேற்கு)

நா. கணகலிங்கம்

(தபால் வீதி, கொக்குவில்)

ஞானச்சுடர் ஜூலை பிரட்டார்தி மலர்

B.R. ரஞ்சன்

(சர்வதேச லயன்ஸ் கழக உறுப்பினர், யாழ்ப்பாணம்)

சி. விங்கேஸ்வரி

(மதவடிலேன், சுதுமலை)

ச.சண்முகசுந்தரம்

(முருகமூர்த்தி வீதி, நெல்லியடி)

க. தெய்வானைப்பிள்ளை

(V.M. ஞோட், பருத்தித்துறை)

பார்த்தசாரதி விஜயகுமார்

(சுழிபுரம்)

திருமதி. ப. தேவமனோகரன்

(கந்தபுஷ்கரணி, நவாலி)

அ. ஆறுமுகம்

(உடுப்பிட்டி, வல்வெட்டித்துறை)

கயிலைநாதன் மங்களகாந்தி

(வேழலகம், ஆனைக்கோட்டை)

இ. இந்திரவிங்கம்

(இனுவில் கிழக்கு)

இ. சர்வேஸ்வரன்

(கலைவாணி வீதி, கோண்டாவில்)

த. விசயகுமாரன்

(பழம்ஞோட், கந்தர்மடம்)

செல்வி.சு. பக்ரதி

(செட்டித்தெரு, நல்லூர்)

கணகேஷ்வரன் பிரகாஷ்

(கைதடி கிழக்கு)

சி. செல்வரத்தினம்

(நீர்வேலி)

ஐ. ராமச்சந்திரா

(லவ்லேன், உடுவில்)

சி. சுகுந்தலாதேவி

(வங்களாலேன், மல்லாகம்)

அ. ராஜ்சங்கர்

(உரும்பராய்)

ம. நாகேஸ்வரி

(நவின்டில்)

த. வதாசந்திரிக்கா

(மகாத்மா வீதி, நெல்லியடி)

க. நந்தகுணராஜா

(பிள்ளையார் கோயிலடி, அச்சுவேலி)

செ. இராஜேஸ்வரி

(15ஆம் கட்டை, புநாப்பொறுக்கி)

ச. குகதாஸ்

(நீர்வேலி)

த. பூபாலன்

(கண்ணாமலை வீதி, உடுப்பிட்டி)

கா.ஆ. சச்சிதானந்தம்

(சிறுப்பிட்டி கிழக்கு, நீர்வேலி)

மா. கிருஸ்னம்மா

(கைதடி, நுணாவில்)

வ. கதிரவேலு

(கோப்பாய் தெற்கு)

நா. கமலநாதன்

(வட்டுவினி அம்மன் கோயிலடி, இனுவில்)

செ. சோதிப்பெருமாள்

(சரஸ்வதி மஹால், இனுவில்)

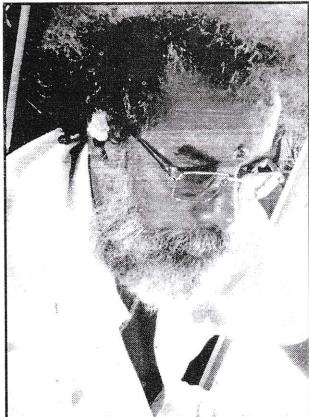
சி. வேலாயுதம்

(இளை. அதிபர், வதிரி, கரவெட்டி)

ஞானச்சுடரி 2017 புதிடாகி மலர்

சந்நிதியாளின் வெகுமதியே சவாமிகளின் பெறுமதி

- தீரு கே.எஸ். சீவஞானராஜா அவர்கள் -

உடல் பொருள் ஆவி அனைத்தையும், பார்த்துப் பாராமல், பலன் கருதாமல் எல்லாம் முருகப் பெருமானுக்கே என்று தொண்டு புரியும் ஒரு சவாமிகளை மிகவும் எளிமையான கோலத்தில் கண்டு தரிசிக்கவேண்டுமாயின் அது நாம் செய்த பாக்கியமாகவே கருதலாம். தொண்டமானாறு செல்வச்சந்நிதியானை வணங்கி வரம்பெற்ற பின், சந்நிதியான் ஆச்சிரமத்தை ஒருமுறை தேடிச்சென்று பாருங்கள். உங்களுக்கு ஏதோவொரு வரம் கிடைக்கும். முருகனிடத்திலும் பிரசாதம் கிடைக்கும். ஆச்சிரமத்திலும் வர(ப்பிரசாதம் கிடைத்தே தீரும். ஆச்சிரமம் என்றைக்குமே முருகவாலாயமாகும்.

திருவருள்

சந்நிதியாளின் திருவருள், தவத்திரு மயில்வாகன சவாமிகள், தவத்திரு முருகேச சவாமிகள் ஊடாக மோகனதாஸ் சவாமிகளிடம் தற்போது குடிகொண்டுள்ளது என்று நம்பலாம். முருகனும் விரும்பினால் மட்டுமே கைங்கரியங்கள் ஈடுறூம். சித்திக்கும். அனாதியாயுள்ள நமது சமயத்தில் திருவருளும் குருவருளும் நிரம்பப் பெற்றவர்கள் பலர் இருந்தபடியால் அற்புதங்களும் விளைந்தன. புண்ணியங்களும் பூத்தன. எண்ணியவைகளும் பேறாகின. இருப்பவர்களும் சிவமாகினர். காரணம் இறங்கி வாழ்ந்தனர். எளிமையாக வாழ்ந்தனர். இருந்து, ஒதுங்கி, ஒழுத்து, ஒருமனதாக, பணிந்து, பயபக்தியோடு தொண்டு புரிந்தனர். புகழுக்காகவும், பலனுக்காகவும், பணத்திற்காகவும், பதவிக்காகவும் படாடோபத் திற்காகவும் வாழவில்லை. சாமான்யமாகவும், சிவமயமாகவும், சௌபாக்கியமாகவும் வாழ்ந்தார்கள். ஆதலால் அவர்கள் முன்னுதாரணமாக எமக்குத் தம் வாழ்க்கையை ஒப்படைத்து விட்டு வரலாறாகியுள்ளனர்.

இதற்கு ஒரு சைவ சமய பாரம்பரிய பின்னணியில் மோகனதாஸ் சவாமிகள் தொண்டுக்கும் அறப்பணிக்கும் வரைவிலக்கணமாகத் திகழ்ந்து முன் உதாரணமாகின்றார். ஆனந்தா ஆச்சிரமம், அரசம்மா மட்டம், சந்நிதியான் ஆச்சிரமம் எனப் பரிணாம வளர்ச்சிபெற்று, இன்று இந்த ஆச்சிரமம் உலகிலே எல்லோராலும் உச்சரிக்கப்படுகின்ற ஒரு முருக மந்திரமாகப் போற்றப்படுகிறது. காரணம் இன மத மொழிகளுக்கப்பால், சமத்துவ, சகோதரத்துவ சகவாழ்வுக் கான் சைவ சமய நுழைவாயிலாக, தல வாயிலாக, தள வாயிலாக இன்னும் சொல்வதானால், அஞ்சாலையாக மினிர வழிசமைக்கப்பட்டு ஓளிர்வதனாலேயோகும். இதற்குரிய அத்தனை

பண்பு அமைவது ஒருவருடைய இளமையில்

பொறுப்பக்களையும் சீராகவும், நேர்த்தியாகவும், பூர்த்தியாகவும் படியாக நிறைவேற்றியவர் மோகனதாஸ் சுவாமிகளேயாவர். சுவாமிகள் ஒரு பெருமகனாவார்.

குருவருள்

திருவண்ணாமலையிலே ரமண மகரிஷியின் சீட்ரான மயில்வாகன சுவாமிகளின் குருவருள், நயன் தீட்சையாகவும் பரிசு தீட்சையாகவும், மானச தீட்சையாகவும் வாசக தீட்சையாகவும் மோகன சுவாமிகளிடத்தே மலிந்து பொலிந்து கணிந்து கிடக்கின்றன. 1936இல் துறவு வாழ்வினை மேற்கொண்ட மயில்வாகனம் சுவாமிகளுக்கு ரமண மகரிஷி அருளிய வாக்கின் பிரகாரம், “பிறந்த நாட்டிற்கே சென்று நீ தொண்டு செய்யக் கடவாய்” என்பதற்கிணங்க, செல்வச்சந்நிதியானை அடைந்து, பூசகரான இரத்தினசாமி ஜயரின் உதவியுடன் தென்னஞ்சோலைக்குள் ஒரு சிறு குடிலமைத்து முருகனோடு பேசியும் பாட யும் கூடியும் வாழ்ந்தார். இதன் பேராக, 1940இல் அன்னதானப் பணியை ஆரம்பித்தார். 1985இல் மயில்வாகன சுவாமிகள் சமாதியடையவே, 1988ஆம் ஆண்டு பங்குனி உத்தரத் திருநாளன்று அரசம்மா மடத்தில் “சந்நிதியான் ஆச்சிரமம்” என்ற முருக நாமத்தோடு மோகனதாஸ் சுவாமிகள் குரு விட்டுச் சென்ற அன்னதானப் பணியைத் தொடர்ந்தார். குரு வருஞம், திருவருஞம் அவருடன் கூடவே நிறைந்திருந்தது. எண்ணியது பலித்தது. எடுத்தது பாலித்தது. ஏற்றது பொலிந்தது. பூவரச படர்ந்தது. புண்ணியம் பூத்தது. பாத்திரம் நிறைந்தது.

“அவன் தருகின்றான்
இவன் செய்கின்றான்
நான் என்று ஒன்றுமில்லை
இல்லை என்று எண்ண பொறு
இருக்கு இதோ வருகுது பார்
என்று முருகன் முன்னே வந்து
யாமிருக்கப் பயமேன் என்கிறான்”

என்று மோகனதாஸ் சுவாமிகள் அடிக்கடி சொல்லிக்கொள்வார். இதுவே சமூக சேவையின் தாரக மந்திரம்.

“முருகனின் நாமத்தைச்
சொல்லச் சொல்ல
பெருகுதே அறம்
மெல்ல மெல்ல”

பெறுமதி

செல்வச் சந்நிதியானின் குழலில் 48 மடங்கள் இருந்ததென்றும், அந்தந்த மடங்களில் வண்டில் மாடு கட்டி வந்து, அன்னதானம் செய்கின்ற அந்த அடியார்களின் மகத்துவம் இன்றோ அவை பேராகும்படியாக, சந்நிதியான் ஆச்சிரமம், அன்னம் பாலிக்கின்ற பெண்ணாம் பெரிய அறச்சாலையாக தவச் சாலையாக மிளிர்கிறது. குறையொன்றுமில்லை!

இலங்கையில் பலனோக்கு அற வடிவங்களை உயிர்ப்போடு வாழச்செய்கின்ற பெறுமதி சந்நிதியான் ஆச்சிரமத்திற்கேயுண்டு என்று துணிந்து கூறலாம். இவையனைத்திற்கும்

தீமையும் நன்மையும் பிறர் தரவாரா.

செல்வச்சங்நிதியானின் கிருபாகடாட்சமான வெகுமதியே பெருநிதியாக அமைகிறது. அல்லா மலும் முருகனும் மோகனதாஸ் சுவாமிகள் ஊடாக பெரும் பெருங் கைங்கரியங்களைச் செய்விக்க விரும்புகின்றான். அவற்றையும் யாம் சீர்தூக்கி நோக்கும்போது அதிசயமும் அற்புதமும் எம்மையும் பெறுமதியாக்கும். இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம், சந்நிதியான் ஆச்சிரமத்தையும் மோகனதாஸ் சுவாமிகளையும் பெறுமதியாகக் கருதுகின்ற வேளையிலே, இந்தியாவிலுள்ள தமிழ்நாட்டுப் பல்கலைக்கழகமானது இவரது பணியினைப் பல கோணங் களில் பலவாறாக ஆராய்ந்து நம் நாட்டுக்கும் பெறுமதியாக்கி அவருக்கு “டாக்டர்” பட்டத் தினை வழங்கியிருப்பது செல்வச்சங்நிதியானின் உண்ணதமான வெகுமதியோயாகும். ஊடகங்கள் பலவற்றிலும் சுவாமிகளைப் பற்றியும் ஆச்சிரமத்தைப் பற்றியும் ஏற்கனவே விதந்துரைக் கப்பட்டமை பலரையும் சிந்திக்க வைத்திருக்கும் என்பது உண்மையே. இலங்கையானது பெறுமதியானவர்களை இன்னுமே உணரவில்லை.

வெகுமதி

சந்நிதியான் ஆச்சிரமத்தில் சகல செளபாக்கியங்களும் விளைகின்றன. முருகன் கொடுக்கின்ற வெகுமதிகளால் ஆச்சிரமத்தின் பெறுமதிகளும் நிரம்பி வழிகின்றன. முருகன் வற்றாது கொடுக்கின்றான். ஆதலால் அறமும் விருட்சமாகிறது. தழைக்கிறது. துளிர்க்கிறது. பூக்கிறது. காய்க்கிறது. கனியாகிறது. விதையாகிறது. மரமாகிறது. பூத்துக் காய்க்கிறது. எல்லோரும் பசியாறுகிறார்கள். உரியவர்களுக்குப் போய்க் கிடைக்கிறது. அள்ளு அள்ளக் குறையாத அட்சய பாத்திரமாகிறது. ஆச்சிரமம் அட்சய மந்திரமாகிறது. அங்கு என்ன இல்லை? எல்லாமே உண்டு. என்ன அறம் இல்லை!?

எல்லா அறங்களும் உண்டு! இதன் பயனாக,

தமிழ் வளர்க்கிறது,	தானம் கிடைக்கிறது,
அழுது விளைகிறது,	அன்னம் பொலிகிறது,
வயல் தருகிறது,	வறுமை ஒழுகிறது,
புயல் தணிகிறது,	புண்ணியம் பூக்கிறது,
இயல் இனிக்கிறது,	இசை பாய்கிறது,
அயல் மலர்கிறது,	அகிலம் வியக்கிறது,
நிஜம் தெரிகிறது,	நேர்மை தொனிக்கிறது,
நாளை விடிக்கிறது,	நல்லவை நடக்கிறது.

இதன் பயனாக, இலங்கையில் இன, மத, மொழி, பேதங்களுக்கப்பால் இந்த ஆச்சிரமம் வறுமையில் வாடும் குடும்பங்களின் கல்வி, கலாசார, பொருளாதார, அடிப்படை ஆதார, ஆகார, ஆச்சார மேம்பாடு கருதிய உதவிகளுக்கு முன்னுரிமையளித்தலோடு, இயற்கை அன்றத்துறையிலும், போர்களினாலும் ஏற்பட்ட இழப்புகளுக்கும், அங்கத்தவர்களை இழந்த குடும்பங்களுக்கும் விசேட உதவிகளை நல்குவதும் அது இற்றைவரை நடைபெறுவதும், பல்கலைக்கழகம்வரை உணர்ப்பாடுவதும் முருகனின் வெகுமதிகளோயாகும். அதுவே மோகன தாஸ் சுவாமிகளின் பெறுமதியும்,

நன்னடத்தை உடையவனை இன்பம் நிழல்போல் தொடர்கிறது.

முதியோர்களுக்கான காப்பகமாகவும்,
முற்றுமே இயலாதவர்களுக்கான மருந்தகமாகவும்,
கதியற்ற குடும்பங்களுக்கான கலங்கரை விளக்காகவும்,
கைநீட்டும் கரங்களுக்கு உபகாரமாகவும்,
மதிபாடும் நிதியற்றோர்க்கு வரமாகவும்,
மாணவர்க்கு நம்பிக்கைப் பூவரசாகவும்,
அதிவேக அனர்த்தத்திற் கபயமாகவும்,
ஆற்றங்கரையானின் அடிமையாய்ச் சுவாமிகள் பேராகின்றார்.

“தானே முருகனுமாய், தானே சமப்பவனுமாய்,
தானே தொண்டனுமாய், தானே வேலையுமாய்,
தானே அடுப்புமாய்த் தானே விற்குமாய்
தானே அறமுமாய்த் தானே வரமுமானார்,
தானே மருந்துமானார், தக்கதோர் படைப்புமானார்,
தானே தமிழுமானார், தானே சுடருமானார்,
தானே அறிவுமானார், தானே பொருஞுமானார்,
தானே அவனுமானார் அதனால் டாக்டரானார்!”

மாண்பு மிகு மோகனதாஸ் சுவாமிகளுக்கு எமது மனமார்ந்த வாழ்த்துக்கள்

சந்தியான் ஆச்சிரமத்தினுடாகப் பல அறப்பணிகளை ஆற்றிவரும் சுவாமிகளுக்கு தமிழ்நாடு மத்திய பல்கலைக்கழகம் கெளரவ கலாநிதிப் பட்டம் வழங்கிக் கெளரவித்தமை அவரது ஒப்பற்ற பணிகளுக்குக் கிடைத்த வெகுமதியாகும். ஆன்மீகப்பணி, கல்விப்பணி, சமூகப்பணி, அன்ன தானப்பணி எனப் பல்வேறு பணிகளைச் சந்தியியான் ஆச்சிரம சைவ கலை பண்பாட்டுப் பேரவையூடாக பல்லாண்டுகளாக வழங்கி வருகின்றார். அவரது பணிகளில் மகுடமாக அமைவது ஞானச்சுடர் சஞ்சிகை வெளியிடாகும்.

“என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தனன் தன்னை நன்றாகத் தமிழ் செய்யுமாலே” என்றவாறு அழகிய எளிமையான தமிழ் மொழியில் யாவரும் கற்றுணர்ந்து பயன்படக் கூடிய வகையில் ஆன்மீகை கோட்டாடுகளையும் சாத்திரங் களினதும் தோத்திரங்களினதும் மெய்ப்பொருளைத் தாங்கியவாறு மாதந்தோறும் “ஞானச்சுடர்” சஞ்சிகை வெளிவருவது தமிழ் கூறும் நல்லுலகிற்குக் கிடைத்த பெரும்பேராகும்.

ஆச்சிரமத்தின் அனைத்துச் செயற்பாடுகளுக்கும் முக்கிய தூணாக நின்று அரும் சேவையாற்றிவரும் சுவாமிகளுக்குக் கலாநிதிப் பட்டம் உந்து சக்தியாக விளங்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. அவரது அறப்பணிகள் மேன்மேலும் வளர எல்லாம்வல்ல சந்தியிதி வேலன் அருள்புரிவாராக.

-திருமதி சிவஞானவதி விஸ்வலிங்கம் -

நீதிபதியையிட காலம்தான் உண்மையை வெளியே கொண்டுவருகிறது.

திருச்சுகும்

(தொடர்ச்சி...)

பக்திவைராக்கிய விசித்திரம்

(திருப்பெருந்துறையிலருளிச் செய்யப்பட்டது)

மறைந்த

- சங்கநாற் செல்வர் பண்டிதர் சு. அருளம்பலவனார் அவர்கள் -
(யாழ்ப்பாணம் - காரைநகர்)

43. ஓய்வி லாதன வுவமனி லிறந்தன ஒண்மலர்த் தாள்தந்து நாயி லாகியகுலத்தி னுங்கடைப்படும் என்னைநன் னெறிகாட்டித் தாயி லாகிய இன்னருள் புரிந்தன் தலைவனை நனிகாணேன் தீயில் வீழ்கிலேன் திண்வரை யுருள்கிலேன் செழுங்கடல் புகுவேனே.

ப-கரை:

ஓய்வு இலாதன- உயிர்களுக்கு உதவும் அருட்செயலில் ஓய்வில்லாதனவும், உவமனில் இறந்தன- உவமானங்களில் ஒப்புமையுறாது அவற்றைக் கடந்தனவுமாகிய, ஒள்மலர் தாள் தந்து- உண்மையறிவும் பேரோளியும் பெருந்மையுமடைய தாமரை மலர்போலும் திருவடிகளை எனக்குத் தந்தருளி, நாயில் ஆகிய குலத்தினும் கடைப்படும் என்னைநாயிடத்துள்ளதாகிய இழிந்த பிறப்பினுங் கீழ்ப்பட்ட எனக்கு, நல்நெறிகாட்டி- வீடு அடைதற்குரிய நல்ல நெறியாகிய அன்பு நெறியை அருளுபதேசத்தாற் புலப்படுத்தி, தாயில் ஆகிய இன் அருள் புரிந்த- தாயிடத்துண்டாகும் அருளினும் மேலாகிய இனிய அருளை என்னிடத்துச் செய்த, என் தலைவனை நனி காணேன்- என்னுடைய இறைவனை நெடும்பொழுது காணப்பெற்றிலேன்; தீயில் வீழ்கிலேன்- ஆயினும் தீயில் வீழ்ந்திறக்க மாட்டாதனவாயிருக்கின்றேன்; திண்வரை உருள்கிலேன்- திண்ணிய கண்மலை உச்சியிலிருந்து உருண்டு வீழ்ந்து இறக்கமாட்டாதவனாயிருக்கின்றேன்; செழு கடல் புகுவேனே- மிக்க நீர் வளத்தினையுடைய கடலில் பாய்ந்து உயிரை விடுவேனோ? அதுவாஞ் செய்யமாட்டாதவனாயிருக்கின்றேன்.

அருட்செயலில் ஓய்வில்லாதனவும் உவமனில் இறந்தனவுமாகிய திருவடிகளை எனக்குத் தந்தருளி, நாயக்குலத்தினுங் கீழ்ப்பட்ட எனக்கு நல்ல அன்பு நெறியைக் காட்டித் தாயி டத்துண்டாகும் அருளினும் மேலாகிய இனிய அருளைச் செய்த என் தலைவனை நெடும்பொழுது காணப்பெற்றிலேன்; ஆயினும் தீயில் வீழ்கிலேன்; திண்வரை மேலிருந்து உருள்கிலேன்; செழுங் கடலிற் பாய்ந்து உயிரை விடவும் மாட்டாதவனாயிருக்கின்றேன் என்பதாம்.

ஓய்விலாதன தாள், உவமனிலிறந்தன தாள், ஒண்மலர்த் தாள் எனத் தனித்தனி இயைக்க ஓய்வு- செயல் ஒழிதல். திருவடிகள் உயிர்களுக்குச் செய்யும் அருளுதவியில் ஒழிவின்றியிருத்தலின் ஓய்விலாதன” என்றார். உவமன்- உவமை. உவமன் இல்லாதனவாத வின் “உவமனிலிறந்தன” என்றார்.

“மிக்குவமன், மாறோன்றிலாதன இன்னம்பரான்ற னினையடியே” நாவு 101:4

, “உவமனிலாதன... இன்னம்பரான்ற னினையடியே” நாவு 101:10.

எனத் தேவாரத்து வருவனவுங் காணக.

கடவுளின் சட்டம் ஒருவருக்கும் தீங்கு செய்யாது.

ஓண்மலர்த்தாள்- ஒள்ளிய மலர்போலுந் தாள்; “ஓண்மலரடியினை” “ஓண்மலரடி” (ஞான 261:9; 262:9) எனத் தேவாரத்து வருவனவுங் காண்க. மலர் என்றது தாமரை மலரை. “ஏரிச் கனகக் கமலமலரன்ன சேவடி” (தே 43:2) எனச் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் அருளியவாறுங் காண்க. “உவமைலிறந்தன” எனக் கூறிய அடிகள், ஓண்மலர்த்தாள்” என உவமைபுணர்த்துக் கூறியது முன்னொடு, பின் முரணாகாதோவெனின் உண்மையறிவும் பேரோளியும் பெருநன்மையும் உடைய எனப்பொருள்படத்தக்க * ‘ஓண்மை’ என்னும் அடை மொழி கொடுத்திருத்தலானும், உலகத்துத் தாமரைமலர் அத்தன்மைகள் உடையதல்லாமை யானும், அத் தன்மையுடைய தாமரை மலரே ஈண்டுத் திருவடிகளுக்கு உவமையாகக் கூறப்பட்டிருத்தலின் முரணாகாதென்க. “ஓப்பிலாதன வுவமணி லிறந்தன ஓண்மலர்த் திருப் பாதத்தப்பன்” (அதிசயப் 1) என அடிகள் பிறாண்டு அருளியவாறுங் காண்க.

ஆகிய- உண்டாகிய. “போகிய பொழுதி னாகிய சூழ்ச்சி” பெருங் (3) 7:2. நாயிலாகிய குலம்- நாயினிடத்துளதாகிய குலம்; என்றது நாய்க்குலம் என்றவாறு. நன்னெறி காட்டுதற்கு ஒரு சிறிதும் தகுதியில்லாத கடையேன் என்பார் “நாயிலாகிய குலத்தினும் கடைப்படும் என்னை” என்றார். என்னை என்பதில் இரண்டாவது நான்காவதன் பொருட்கண் வந்தது. நன்னெறி காட்டுதல்- பேரின்பமாகிய வீடு அடைதற்குரிய நல்ல நெறியாகிய அன்பு நெறியை உபதேசத்தால் விளங்க வைத்தல். இறைவன் நன்னெறி காட்டியமை.

“மாலயன் வானவர் கோனும் வந்து

வணங்க அவர்க்கருள் செய்த ஈசன்

ஞால மதனிடை வந்திழிந்து

நன்னெறி காட்டி” திருவார்த்தை 2.

என அடிகள் பிறாண்டு அருளியமையானும் அறிக.

தாயில் என்னும் ஐந்தாம் வேற்றுமையை உறழ்பொருளில் வந்ததாகக் கொண்டு தாயிலாகிய இன்னருள் புரிந்த என்பதற்கு தாயிடத்துண்டாகிய அருளினும் மேலாகிய இனிய அருளைச் செய்த எனவுரைக்கக்.

“தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே”

சிவபுரா 61.

“பால்நினைந் தூட்டுந் தாயினுஞ் சாலப் பரிந்து” பிடித்த 9.

என அடிகளும், “பெற்றிருந்த தாயவளின் நல்லாய் நீயே” என அப்பரடிகளும் (தே. 251:6) அருளியவாறுங் காண்க.

என் தலைவன் என்றது “என் சிவலோகக்கோன்” (சதகம் 38) என்பது போல ஆண்டான் அடிமையுரிமை பற்றியாகும். நனிகாணேன் என்பதில் நனி என்பது கால நீட்சியைக் குறித்தது. எனவே நெடுங்காலம் காணப்பெற்றிலேன் என்றவாறு. காணாப்பெறாமை.

“நாயி னேனை நலமலி தில்லையுட்

கோல மார்தரு பொதுவினில் வருகென

ஏல வென்னை யீங்கொழித் தருளி” கீர்த்தித் 121-3.

* “நன்மையு மிகுதியும் அறிவு மொழுங்கும், ஓண்மையென் னுஞ் சொல்லிற்குரிய”

திவாகரம் (பண்புபற்றிய).

“அழகு நன்றும் அறிவும் ஓண்மை”

பிங்கலந்தை 10:210.

அதிக ஓய்வு அதிக வேதனையைத் தரும்.

என்று அருளிச் செய்து இறைவன் ஈண்டிய அடியவரோடும் உடன் மறைந்தமை பற்றியாகும்.

“அங்க ணிவ்வா ஹறைந்திடுங் காலையப்

பொங்கு ஞானப் புதல்வர்க டம்மொடு

மங்கை நாயகன் மாணிக்க வாசக

விங்கு நில்லென் நியம்பி மறைந்தனன்” ஞானோ 54.

என நம்பி திருவிளையாடற் புராணம் கூறுதலுங் காண்க.

தீயில் வீழ்தலும் திண்வரை யுருள்தலும் செழுங்கடல் புகுதலுஞ் செய்யமாட்டாமை இறைபணிக்கு முரணாகும் என்பதுபற்றியாகும். அன்றியும் இறைவனால் ஆட்கொள்ளப்பட்டும் உடனே கதியடையப்பொதவாறு பிராரத்தவினை உளதால் பற்றியுமாகும். துன்ப மிகுதியாற் சாதற்குத் துணிவார் தீயில் வீழ்தல் முதலியன் செய்தல்.

“இன்னுயி ரீவ ரீயா ராயி

னன்றீப் பொய்கையி னனியெரி புகுவர்” மணி 2:44-5.

எனவும்,

“கைம்மை யுய்யாக் காமர் மந்தி

கல்லா வன்பறழ் கிளைமுதற் சேர்த்தி

ஓங்குவரை யடுக்கத்துப் பாய்ந்துயிர் செகுக்கும்

சார் னாட” குறுந் 69.

எனவும் வருவனவற்றாலு மறிக. புகுவேனே என்பதில் ஏகாரம் வினாப் பொருளிலும் எதிர்மறைப் பொருளிலும் வந்தது.

இதன்கண், அடிகள் இறைவனது அருட்காட்சியை இழந்து நெடும்பொழுது இருக்க ஆற்றாதவராய் அவ்வாற்றாமையைத் தீர்த்தற்குத் தீயில் வீழ்ந்தும் திண்வரை உருண்டும் கடல்புக்கும் உயிர் விடவும் முடியாமைக்கு இரங்கி எனது உயிரின் தூய்மைக்கு வினை மாசினை நீக்கியருள வேண்டும் என்னும் குறிப்பினால் ஆத்துமசுத்தி என்னும் நான்காம்பத்து நுதலிய பொருள் போந்தவாறு காண்க.

44. வேனில் வேள்கணை கிழித்திட மதிசுடும் அதுதனை நினை

யாதே. மானி லாவிய நோக்கியர் படிநிடை மத்திடு தயிராகித்,

தேனி லாவிய திருவருள் புரிந்தவென் சிவனகர் புகப்போகேன், ஊனி

லாவியை யோம்புதற் பொருட்டினும் உண்டுத் திருந்தேனே.

ப-ரை:

தேன் நிலாவிய திரு அருள் புரிந்த- தேனின் இனிய தன்மை விளங்கும் திருவருளை விரும்பிச் செய்த, என் சிவன் நகர் புக போகேன்- என்னுடைய சிவபெருமானது பொன்னகருட் புகுதற்குப் போகமாட்டாதவனாகிய யான், மான் நிலாவிய நோக்கியர் படிறு இடை- மானினது நோக்கம்போன்று விளங்கும் நோக்கினையுடைய் மகளிரது பொய்வாழ்வின் கண், மத்து இடு தயிர் ஆகி- மத்திட்டுக் கடைந்த தயிர்போல மனம் கலக்குண்டு, வேனில்வேள் கணை கிழித்திட- இளவேளிற் காலத்திற்குரிய கருவேளாகிய மன்மதனின் மலரம்பு மனத்தைப் பிளக்க, மதிசூடும் அதுதனை நினையாது- அப்பிளவில் மதியின் நிலவு சுகுகின்ற மாறுபட்ட அந்தத் துன்பநிலையைக் கருதாமல், ஊனில் ஆவியை ஓம்புதற் பொருட்டு- அவற்றிற்கு

வாழ்வதில்தான் இன்பம், உழைப்பதில்தான் வாழ்வு.

உதவுவதாகிய இந்த ஊனுடம்பில் உயிரை வைத்துப் பாதுகாத்தற்பொருட்டு, உண்டு உடுத்து இருந்தேன்- இன்னமும் உண்டும் உடுத்தும் இருக்கின்றேன்; என் அறியாமையை என்னென்பேன்.

தேனின் இனிமைத் தன்மை விளங்கும் திருவருளை விரும்பிச் செய்த என்னுடைய சிவபெருமானது சிவனருட் புகுதற்குப் போகமாட்டாதவனாகிய யான் மானிலாவிய நோக்கினை யுடைய மகளிரது பொய் வாழ்வின் கண் மத்திட்ட தயிர்போல மனம் கலக்குண்டு அதனால் வேனில்வேள் கணை மனத்தைக் கிழித்திட அப்பிளப்பில் மதியின் நிலவு சுடுகின்ற மாறுபட்ட அத்துண்ப் நிலையைக் கருதாமல் அவற்றிற்கு உதவுவதாகிய இந்த ஊனுடம்பில் உயிரை வைத்துப் பாதுகாத்தற்பொருட்டு இன்னமும் உண்டு உடுத்து இருக்கின்றேன். என் அறியாமையை என்னென்பேன்.

வேனில்- இளவேனிற்காலம். சித்திரை வைகாசி மாதங்கள். அக்காலத்து மன்மதனது தொழிற்பாடு மிகுதியாதலின் “வேனில் வேள்” என்றார். கணை- அம்பு. அவை ஜவகை மலர்கள். கிழித்தல்- மனத்தை வருத்துதல். “சுறாஅக்கொடியான் கொடுமையை” (கலி 147:2) எனப் பிறரும் கூறுதல் காண்க. மதிசுட என்றது மதியின் கதிர் உடலிற்பட அது மனத்திற்குச் சூடாகத் தோன்ற என்றவாறு. “பிரிந் துலந்தவர்க்குயிர் சுடு விடமாய்... மலர்ந்தது நெடுநிலா மதனன் வேண்டவே” (கம்ப உண்டாட்டு 2) எனவும், “சுர்கான்றேமுந்த வெண்டிங்கா ளென்னே கடுதி” (நைடதம். சந்திரோபாலம்பனப்பு10) எனவும் வருவன ஈண்டைக் கேற்ப அறியற்பாலன். அதுதனை என்றது மலரம்பு கிழிக்க நிலவின் கதிர் சுடுதலாகிய உலகியலுக்கு மாறுபட்ட துண்பநிலையைக் குறித்தது.

“மான் நிலாவிய நோக்கியர்” என்றது மானினது நோக்கம் போன்று விளங்கும் நோக்கினையுடைய மகளிர் என்றவாறு. “மான் மறித் தனைய நோக்கி” “மானை நோக்கியர்” (சுந் 8:2; 54:6) “மானுலா மழைக்கணர்” (நாவு 67:6) எனத் தேவாரத்து வருவனவுங் காண்க. நிலாவுதல்- விளங்குதல். “நேசமுடைய அடியவர்கள் நின்று நிலாவுக வென்று வாழ்த்தி” (திருப்பொற் 4) என்புழியும் இப்பொருட்டாதல் காண்க. ஈண்டு நோக்கியர் என்றது மானின் மருண்ட நோக்குப் போலும் அழகிய நோக்கத்தினால்* நோய் நோக்கு நோக்கவல்ல மகளிரை. படிறு- பொய். “படிறு- பொய் சூது களவு” எனப் பிங்கலந்தையில் (10:727) வருதல் காண்க. ஈண்டுப் பொய்வாழ்வை உணர்த்தியது. இனி வஞ்சனை யெனினுமமையும். “படிறு குப்யம் பகர்வ வஞ்சனை” எனத் திவாகரத்து வருதலும் காண்க.

மத்திடு தயிராதல்- மத்திட்ட தயிர்போல மனம் கலக்குண்டல்.

“மத்துறு தண்டயி. ரிற்புலன் தீக்கதுவக் கலங்கி” நீத் 134

“மாழைமைப் பாவிய கண்ணியர் வன்மத் திடவுடைந்து

தாழியைப் பாவு தயிர்போல் தளர்ந்தேன்”

அடைக்கலப் 6

என அடிகளும்,

* மகளிர் நோக்கு பொதுநோக்கும் நோய்நோக்கும் அதனைத் தீர்க்குமருந்து நோக்குமென மூவகைப்படும். “எதிலார் போலப் பொதுநோக்கு நோக்குதல். காதலர் கண்ணேயுள்” “இருநோக்கிவருண்க ணுள்ளா தொரு நோக்கு. நோய்நோக்கொன் றந் நோய் மருந்து” (குறள் 1099:1092) என வருவன காண்க.

“மத்துறு தயிரே போல மறுகுமென் னுள்ளந் தானும்”

தே 52:9.

“மத்தார் தயிர்போன் மறுகுமென் சிந்தை”

தே 97:3.

என அப்பரடிகளும் அருளியவாறுங் காண்க. மனம் கலக்குண்ணுதற்கு ஏது அம்மகளிரது நோய்நோக்காகும். தயிராகி இருந்தேன் என இயையும்.

திருவருள் என்றது இறைவன் பரமாசாரியனாய் எழுந்தருளி வந்து திருவடிக்காட்சி யளித்து நன்னெறி காட்டிய இன்னருளை, “ஓண்மலர்த் தாள்தந்து, நாயிலாகிய குலத்தினுங் கடைப்படும் என்னை நன்னெறி காட்டித் தாயிலாகிய இன்னருள் புரிந்த என் தலைவனை” (சத 39) என அடிகள் அருளியமையுங் காண்க. திருவருள் புரிந்த சிவன் என இயையும் புரிந்த- விரும்பிச் செய்த என் சிவன் என்றார். தம்மை வலியுவந்து ஆட்கொண்ட உரிமைபற்றி புக- உட்புக. போகேன் என்பது போகமாட்டாதவனாகிய யான் என எதிர்மறைவினை யாலனை யும் பெயர்ப்பொருளில் வந்தது. ஊன் என்றது ஊனுடம்பினை இன்னும் என்றது இறைவன் அருளுபதேசம் பெற்ற பின்னரும் என்றவாறு. இருந்தேன் என அடிகள் இறந்த காலத்தாற் கூறியது அடிகள் இறைவன் காட்சியைப் பிரிந்த பின்னர் நிகழ்ந்துபோன நாட்களைப் பற்றியதாயினும் இருக்கின்றேன் என்பது பொருளாகக் கொள்க. இப்பொருளுக்கு “இன்னும்” என்னும் அடைமொழி துணையாதல் காண்க.

சிவனகர் புகப்போகேனாகிய யான் மத்திடுதயிராகி அதுதனை நினையாது ஓம்புதற் பொருட்டு இன்னும் இருந்தேன் என்மாறிக் கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

இதன்கண், என் சிவனகர் புகப்போகமாட்டாதவனாகிய யான் என்னுடம்பை நீக்கிவிடலாமோ வெனின் அதுவுஞ் செய்ய மாட்டாதவனாய் அவ்வுடம்பில் வைத்து உயிரைப் பாதுகாக்க வேண்டியவனாய் இருக்கின்றேன் என இரங்கிக் கூறுமுகத்தால், இந்நிலையினின்றும் நீங்கி உயிரைத் தூய்மையடையச் செய்ய வேண்டுமென இறைவனிடத்து வேண்டிக்கொள்வது கருத்தாகவின் ஆத்துமசுத்தி என்னும் நான்காம்பத்து நுதலிய பொருள் போந்தவாறு காண்க. 40.

• (தொடரும்...)

குருபூஜை தனிகள்

ஒக்டோபர் 04	புரட்டாதி 18	புதன்	கடையிற்கவாமி
ஒக்டோபர் 16	புரட்டாதி 30	திங்கள்	அருணந்திசிவாச்சாரியர்
ஒக்டோபர் 20	ஐப்பசி 03	வெள்ளி	மெய்கண்டதேவர்
நவம்பர் 03	ஐப்பசி 17	வெள்ளி	திருமூலர்
நவம்பர் 24	கார்த்தி 08	வெள்ளி	இராமநாதர்

சிந்தனை இல்லாத மனிதன் பின்த்திற்குச் சமமானவன்.

வாழ்வு வளம்பெற தீவிரிகம்

- தீரு குமாரசாமி சோமசுந்தரம் அவர்கள் -

மனித வாழ்வு மூன்று நிலைகளில் அமைந்துள்ளமைப்புறிச் சைவநெறி குறிப்பிடுகிறது. அவையாவன; இம்மை, மறுமை, மோட்சம் என்பன ஆகும். இம்மை வாழ்வும், மறுமை வாழ்வும்; பிறப்பு இறப்புக்களுடனும்; இன்ப துன்ப அனுபவங்களுடனும் தொடர்பு உடையன. அவை மாறி மாறி நிகழ்ந்து கொண்டேயிருக்கின்றன. மோட்ச வாழ்வு என்பது மரணமில்லாப் பெருவாழ்வு. பிறப்பு, இறப்புத் தொடர் நிகழ்வுகளிலிருந்து விடு பட்டு, விடுதலை பெற்ற வாழ்வு. இன்பமே எந்நானும் துன்பமில்லை; என்னும் உயர் நிலையினை அடையப்பெற்ற, பெருவாழ்வு. மனிதப்பிறவி எடுத்ததன் நோக்கமும், அப் பெருவாழ்வினை அடைதற் பொருட்டேயாகும்.

“இந்தச் சரீரம் நமக்குக் கிடைத்தது, நாம் இறைவனை வணங்கி முத்தியின்பம் பெறும் பொருட்டேயாம் என்பது நாவலர் பெரு மான் வாக்கு. இக் கூற்றிலிருந்து, மனிதப் பிறவியின் நோக்கம் தெளிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளது. முத்தி, மோட்சம், விடுதலை, வீடுபேறு என்பன ஒரு பொருளையே குறிக்கின்றன. மோட்ச வாழ்வு; பேரின்ப அனுபவங்களுடன் இணையப் பெற்றது எனச் சைவ சாத்திர நூல்கள் கூறும். மனித வாழ்வின் நோக்கங்களாக அறும், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் நான்கினையும் அடைதல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. அவையே வாழ்க்கைப் பயன்களும் ஆகும். குறிக்கோள் இல்லாத வாழ்க்கை பயனற்றது. “குறிக்கோள் இல்லாது கெட்டேன்” என்கிறார் ஓர் அருளாளர்.

அறநெறியின் அடித்தளத்தில் நின்று; பொருள் ஈட்டப்பட வேண்டும். அவ்வாறே இன் பத்தையும் அனுபவிக்க வேண்டும். அதன்

வழியில் மனித வாழ்க்கையை இட்டுச் செல் வதன் பேராகக் கிடைக்கப்பெறுவதே, வீடு என்பதாகும். இதற்கு இறையுணர்வும் முக்கீயம். வீடு என்பது பிறப்பு இறப்புத் தொடரில் இருந்து விடுதலை- முத்தி.

“வாழ்க்கை வாழ்வதற்கே”, என்பது உலகியல் சார்ந்த, அதேவேளை அறநெறி சாராத கொள்கையாகி இக்காலத்தில் மனிதர் களைப் பெரிதும் ஸ்ரத்து வருவதைக் காணக் கூடியதாக உள்ளது. மனித சமுதாயத்தில் தற்காலத்தில் பெருகிவரும் அவலங்கள், அன்றத்தங்கள், இயற்கைச் சீற்றங்கள் மற்றும் துன்பங்கள், துயரங்கள் அனைத்திற்கும் இச் சீர்று நிலைப்பாடுதான் காரணமாக அமைந்துள்ளது.

“இப்படித்தான் வாழவேண்டும்” என்ற அறநெறி தழுவிய வாழ்வியல் விழுமியங்கள், தற்காலத்தில் மறுக்கப்பட்டும், மறுக்கப் பட்டும் வருகின்றன. “எப்படியும் வாழுலாம்” என்ற நிலைப்பாடு; கற்றவர்- கல்லாதவர்- ஆளப்பவர்- ஆளப்படுவர்- நிதி மிகுந்தவர்- நிதி குறைந்தவர் என்ற வேறுபாடுகளின்றி அனைவரினதும் வாழ்க்கைத் தத்துவத்தைத் தற்காலத்தில் காணக்கூடியதாக உள்ளது. இதன் விளைவாக இலஞ்சம், ஊழல்கள், பொதுச் சொத்துக்கள் அபகரிப்பு, வன்முறைகள், பாலியல் குற்றங்கள், போதைப் பொருள் கடத்தல் மற்றும் பாவனை, வன்செயல்கள், கடத்தல்கள், நாட்டின் சட்டங்களை அவுமதித் தல் என்பன மனித சமுதாயத்தில் பெருகிவருகின்றன. இவையாவும் தீவினைகள், பாவச் செயல்கள் எனச் சைவ சமய நூல்கள் வரையறை செய்துள்ளன. பாவப் பதிவுகளாகப் பிறவிகள்தோறும் தொடர்கின்றன. பாவச்

நல்ல மனச்சாட்சிதான் கடவுளின் குரல்.

செயல்களின் விளைவுகளை, அவற்றைப் புரிந்தவர்கள் அனுபவித்துத்தான் தீர்க்க வேண்டும். செயலுக்கேற்ற விளைவு, நிச்சயம் உண்டு என்ற உண்மையை, மெய்ஞ்ஞானம், விஞ்ஞானம் இரண்டும் ஏற்றுக்கொள்கின்றன.

மனிதர்கள் தமது வாழ்வினை, “இப்படித்தான் வாழவேண்டும்” என்பதை வகுத்து; அறநெறியின் அடிப்படையில் வரையறை செய்து; இறைவனை விசாரித்து; ஒப்புதல் பெற்று; வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்தல்; மன்னில் நல்லவண்ணம் வாழ்தல் என்ப வற்றை அநுசரித்துச், செம்மை வாழுவ வாழ வதன்மூலம்; மனித வாழ்க்கையின் உன்ன தத்தை அடைந்து, ஈற்றுவில் மரணமிலாப் பெரு வாழ்வினை எய்துவதற்கான, நெறிமுறை களையும் சைவம் வகுத்துத் தந்துள்ளது. சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் ஆகிய நான்கு நெறிகள் முத்தியடைவதற்கான வழி முறைகள் ஆகும்.

அந்த வகையில், சைவம் ஒரு சமயம். ஒரு தத்துவம் என்பதுடன் ஒரு வாழ்க்கை நெறியாகவும் அமைந்துள்ளமை நோக்கற் பாலது. வாழ்க்கையில் உலகியல் நோக்குடன் ஆன்மீக நோக்கும் இணைந்திருக்கும் போதுதான் வாழ்க்கை புன்னெறியில் செல்லும் போக்கினை மாற்றி, நன்னெறியில் வாழ்க்கையை இட்டுச் செல்வதற்கு வழிபிறக்கும். ஆன்மீகம் என்பது நல்லொழுக்க வாழ்க்கைக்கு உறுதுணையாக அமைவது என்பதை விளங்கிக்கொள்ளாதவர்களே; ஆன்மீகம் பற்றித் தவறான கருத்தைக் கொண்டுள்ளனர்.

வாழ்க்கையில் அடையப்பெறுவதற்கான, உலகியல் சார்ந்த பேறுகளுக்கு வேறாக, முடிவானதும், நிலையானதுமான பெரும்பேறு ஒன்று உள்ளது. அதுவே ஆன்மலாபம் சார்ந்த முத்திப்பேறு ஆகும். அப்பேரின்பநிலையை, மரணமிலாப் பெருவாழ்வை,

அடையவேண்டுமாகில், இம்மை மறுமை வாழ்வுகளை நல்லொழுக்க வாழ்வாக, அறநெறி சார்ந்த வாழ்வாக, செம்மையாக வாழ்ந்து நிறைவு செய்தல் இன்றியமையாத தாகும்.

மனிதப்பிறவி

“மனிதத்தப் பிறவியும் வேண்டுவதே இந்த மாநிலத்தே” என்கிறார் அப்பரடிகள். “அரிது அரிது மானிடராய்ப் பிறத்தல் அரிது” என்பது ஒளவை வாக்கு. கிடைத்தற்கரிய மனிதப்பிறவி எமக்குக் கிடைக்கப்பெற்றமை; அறநெறியில் ஆன்மீக வழியில் நல்லொழுக்க வாழ்வை வாழ்வதற்குக் கிடைக்கப்பெற்ற அரிய வாய்ப்பாகும்.

“என்ன புண்ணியம் செய்தனன நெஞ்சமே” இம் மனிதப் பிறவி எடுப்பதற்கு என்ற தேவாரப் பாடலாடியை நாம் அடிக்கடி நினைவிற் கொள்ள வேண்டும். இறைவனுக்கு நன்றி செலுத்தியபடியே ஒவ்வொரு நாட்பொழுதையும் கழிக்கவேண்டும். ஒவ்வொரு செயலையும் செய்வதற்குமுன், இறைவனை விசாரித்து, ஒப்புதல் பெற்று, அச்செயலை ஆற்றவேண்டும். இறைவனை விசாரித்து, இறைவன் விரும்பியவற்றில் ஈடுபடுதலும்; விலக்கியவற்றைச் செய்யாது விலக்கி விடுதலும் அதன்மூலம் செம்மை வாழ்வினை நாம் வாழ்ந்து காட்டுதலே இறைவனுக்கு நாம் செலுத்தும் நன்றிக்கடனாகும். செம்மை வாழுவ என்பது ஆன்மீக வாழுவ. அதுவே அறவாழ்வும்; நல்லொழுக்க வாழ்வும் ஆகும்.

“ஒழுக்கம் விழுப்பந் துலான் ஒழுக்கம் உயிரினும் ஓம்ப்படும்”

• என்கிறது தமிழ்மறை. அது உலகத் தவர் அனைவருக்குமுரிய பொதுமறை. ஒரு வருக்கு உலகில் மிக உயர்ந்த பொருள், அவரின் உயிர் ஆகும். அத்தகைய உயிரை விடச் சிறந்தது, உயர்ந்தது, மதிப்பு

வாய்ந்தது ஒன்று இருக்குமாயின், அதுவே நல்லொழுக்கம் ஆகும் என்கிறது தமிழ்மறை.

நல்லொழுக்கத்தின் ஆதாரத்தாண்கள்:

மனித விழுமியங்கள், நல்லொழுக்கத்தின் ஆதாரத் தூண்களாக விளங்குகின்றன. எமக்கு, எம்முடைய உயிரினும் மேலான மதிப்பையும் பெறுமானத்தையும் கொண்டு, விழுப்பம், மேன்மை என்பவற்றைத் தருபவை எவையோ; அவை விழுமியங்கள் என்படுகின்றன. சைவ வாழ்வுக்கு விழுப்பம் தருவது நல்லொழுக்கம்.

அன்பு, நீதி, கருணை, காருண்யம், ஈகை, மனிதநேயம், ஆன்மநேயம், அஹிம்சை, உண்மை, மனிதாபிமானம், நேரமை, அவா வின்மை, பிற்றநலம் பேணல், கற்பு, இனக்கம், தர்மம், சாந்தி, பகிர்ந்துண்ணல் என்பன மனித நல்லொழுக்கத்தின் ஆதாரத் தூண்கள். விழுமியங்கள், அடிப்படை மனித உரிமைகள்; மனித குலத்திற்கே உரித்தானவை. அவற்றை வாழ்வில் அநுசரிக்க மறுப்பவர்கள் மனித அடிப்படை உரிமைகளை மீறிய குற்றத்திற்கு ஆளாவர். விழுமியங்கள்; மனித அடையாளங்கள் அவை மனிதர்களை விளங்குகளிலிருந்தும் ஏனைய உயிரினங்களிலிருந்தும் வேறுபடுத்திக் காட்டுபவை.

மனித விழுமியங்களே, நல்லொழுக்க வாழ்வுக்கு மனிதரை வழிப்படுத்துபவை; நெறிப்படுத்தி வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்விப்பவை. அதன்வழி மனித வாழ்க்கைத் தரம்; தூய்மை, மேன்மை, உயர்வு பெறுகின்றது.

சைவ வாழ்வு என்பது; விழுமிய ஆன்மீக வாழ்வு:

மனிதர்கள் இயல்பாகவே ஆன்மீக வளம் கொண்டவர்கள். அந்த' அருமையான வளத்தைப் பயன்படுத்திப் பயன்பெறுபவர்

களும் மனிதர்கள்தான்; பயன்படுத்தாமல் விரயமாக்குபவர்களும் மனிதர்களேதான்.

“மனிதனுள் ஆழந்து கிடக்கும் பூரணத்துவத்தை, வெளிப்படுத்துவது கல்வி” எனச் சவாமி விவேகானந்தர் கல்லிக்கு வரை விலக்கணம் தந்துள்ளார். அந்த வழியில் நின்று “மனிதனுள் ஆழந்து கிடக்கும் ஆன்மீகத்தை வெளிக்கொண்ரவது சமயம்” என்று சமயத்திற்கு வரைவிலக்கணம் தரப்பட்டுள்ளமை நோக்கற்பாலது. ஆன்மீக, மனித விழுமியங்களாக வெளிப்படும் ஆன்மீகம்; மனிதரை நல்வழிப்படுத்தி நன்னெறியில் ஒழுகச் செய்து மனித வாழ்வைச் செம்மைப் படுத்தவும், சீர் செய்யவும்; சமூக வாழ்க்கை நலன்களுடன் முரண்படாமல்; சமூகத் தவருடன் இணங்கியும், நல்லுறவு பேணியும், மனிதர்களை வாழ்விக்கவும்; உறுதுணையாக அமைகின்றது. வாழ்க்கை வேறு; சமயம் வேறு எனப் பிரித்து நோக்காமல், சமயம் சமூகத் துடன் இணைந்திருத் தலையே, சைவம் வேண்டி நிற்கிறது. அந்த வகையில், சமூகப் பணிகளும் சமயப் பணிகளாக, ஆன்மீகம் தமுவியனவாகவே ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகின்றன. “என் கடன், பணி செய்து கிடப்பதே” என்பதே அப்பரடிகளின் திருவாக்கு. இங்கு “பணி” என்ற சொற்பதம், சமயப்பணி, சமூகப்பணி இரண்டையும் குறித்து நிற்கின்றது.

ஆன்மீகத்தை உலகியல் வாழ்க்கை யுடன் இணையச் செய்து; மனித வாழ்க்கை யைத் தர்த்தியாக மேம்படுத்தத் தொண்டு ஆற்றியவர்களும், வழிப்படுத்தியவர்களும் நாயன்மார்கள் ஆவர். சேக்கிழாரின் பெரிய புராணம், நாயன்மார்களின் தொண்டுநெறி பற்றி, வரலாற்று ரீதியாக, விளக்கம் தந்துள்ளமை போற்றுதற்குரியது. இத்தொண்டர்கள், சமயத்தைச் சமூகமயப்படுத்திய பெருமைக் குரியவர்கள். அவர்கள் ஆரம்பித்து நடத்திய

கல்வியின் பயன் அறிவும் பணிவுமாகும்.

பக்திநூறி இயக்கம்; சாதாரண மக்களிடையே ஆதாரவு பெற்றமைக்கும், வெற்றி கண்டமைக்கும் காரணம், உலகியலையும், ஆன்மீகத்தையும், சமூகத்தையும், சமயத்தையும், பிரித்துப் பார்க்காமல் இணைத்து நோக்கியமையேயாகும். இந்த இணைப்பில் இசைவின்மை, குறைபாடுகள் ஏற்படும் போதெல்லாம் தனிமனிதனிலும் சரி, சமூகங்களிலும் சரி, உலகியலிலும் சரி குழப்பங்கள், கொந்த

தளிப்புக்கள், அமைதியின்மைகள், ஒழுக்கமற்றும் நடத்தைப் பிறழ்வுகள், வன்முறைகள், வன்செயல்கள் என்பன தவிர்க்க முடியாதனவாய் வந்து விடுகின்றன. மனிதவாழ்வு வளம்பெறவும், நலம் பெறவும்; ஆன்மீகம், உலகியல் வாழ்க்கையுடன் இணையவேண்டியதன் இன்றியமையாமை, உனர்ப்படவேண்டியது; இன்றைய நிலையில் மிக அவசியமும், அவசரமும் ஆகும்.

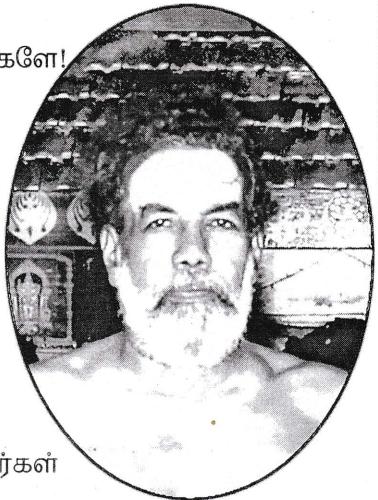
01.09.2017 அன்று சந்திதியான் ஆச்சிரமத்தில்

**மோகனதாஸ் சுவாமிகளுக்கு பட்டமளித்து களரவிக்கப்பட்ட நிகழ்வையாட்டி...
தமிழ்போல நீடு வாழி!**

சந்திதியான் ஆச்சிரமத் தலைமை ஏற்று,
சகலருக்கும் சமத்துவமாய் சேவை செய்து,
மன்னு புகழ் பெற்றவரே! பண்பால், அன்பால்
மனங்களினைக் கவர்ந்த எங்கள் மோகனதாஸ் சுவாமிகளே!
இன்னுமுங்கள் பணி சிறக்க வாழ்த்துகின்றோம்!
இனியவரே உமை வாழ்த்தி ஏத்துகின்றோம்!
பன்னிருகை வேலவனின் அருளே பெற்று,
பல்லாண்டு காலங்கள் வாழி! வாழி!!

நாடெடங்கும் பணிகளினை விஸ்தரிக்கும் அந்த
நல்நோக்கில் நாம் வாழும், எங்கள் அழகுமலை
நாட்டிற்கும் வருகைத்தந்து சேவை செய்தீர்!
நலிவுற்றோர்க் கியன்றவரை உதவிநின்றீர்!
கூட்டங்கள் கூட்டியுமே அறநெறியை, கல்வியினை
கூடியொன்றாய் வளர்ப்பதிலே நாட்டம் கொண்டே, அவர்கள்
ஈடுகின்ற வெற்றிக்கட்கும் ஊக்கம் தந்தீர்!
இனியவரே நீடுழி வாழி! வாழி!!

அன்னைத் தமிழ் நாட்டின் மத்திய பல்கலைக்கழகம் உங்கள்
ஆற்றலினைக் கண்டு பட்டம் அளித்து மகிழ்ந்திட்ட
நன்னாளைக் கொண்டாடி நாமும் மகிழ்ந்திட்டோம்!
நல்வாழ்த்துக்கள் கேட்டு நாங்கள் அகங்குளிர்ந்தோம்!
பொன்னான மனங்கொண்டு, பொதுநலங் காத்து நின்று,
பொழுதெல்லாம் ஓயாது உழைக்கும் உங்கள்
தன்மையினைக் கண்டு தலை வணங்கியுமே வாழ்த்துகின்றோம்
தமிழ்போல என்றென்றும் நீடு வாழி!!

-கி. குலசேகரன் -

பெண் விடுதலை ஆத்மஞானத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டது.

உமாபதி சிவம்

அங்கிய

திருவாருடப்பயன்

(விரிவான பொநூண்மையும் தெளிவுமையும்)

முதனவர் ஆ. ஆனந்தராசன்

தோபரச்சி....

63. பொய்க்கருத்து

காண்பான் ஒளி இருளில் காட்டிவும் தான்கண்ட
வீண் பாவும் என்னாய் விடும்?

பொருள்:

ஒருவன் இருளில் நிற்குங் காலத்தில் ஒளி தோன்றி எப்பொருளையும் அவன் காணுமாறு அவற்றை அவனுக்குக் காட்டுகிறது. ஆனால், அவன் அவ்வொளியினாலேயே தான் கண்டதாக எண்ணுவதில்லை. தானே கண்டு விட்டதாகக் கருதிக்கொள்கிறான்.

அதுபோலப் பெத்த நிலையிலும், முத்தி நிலையிலும் உயிர் யாதொன்றையும் அறியும் படியாகத் திருவருளே அறிவித்து வருகிறது. யாதொரு செயலையும் செய்யும்படியாகத் திருவருளே செய்வித்து வருகிறது. ஆனால், உயிர் திருவருளாலேயே தனக்கு அறிவும் செயலும் நிகழ்கின்றன என்பதை எண்ணுவதில்லை. தானே அறிந்தும் செய்தும் வருவதாகக் கருதுகிறது. இது பொய்யான கருத்தாகும். இப்பொய்க்கருத்து என்ன பயனைச் செய்யும்?

சொற்பொருள்:

இருளில்- ஒருவன் இருளில் உள்ளபோது, காண்பான்- அவன் பொருள்களைக் காணும்படி, ஒளி காட்டிவும்- ஒளி தோன்றி அவனுக்கு அவற்றைக் காட்டி நிற்கவும், தான் கண்ட- ஒளியின்றி அப்பொருள்களைத் தானே கண்டுவிட்டதாகக் கருதுகிற, வீண் பாவும்- பொய்யான கருத்து, என்னாய் விடும்- அவனுக்கு என்ன பயனைச் செய்யும்? முந்திய குற்பாவில் உள்ளதுபோல இங்கும் உவமை மட்டுமே உள்ளது. இதனைக் கொண்டு ஆசிரியர் கூறுவந்த கருத்தை வருவித்துக் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

விளக்கம்:

கட்டுநிலையில் உயிர் திருவருளை மறந்து தானே எல்லாவற்றையும் அறிவதாகக் கருதும். இது ஆணவ மலத்தினால் நிகழ்வது. இனி, ஆணவமலம் நீங்கிய நிலையிலும்கூட உயிர் திருவருளை உணராமல்தானே எல்லாவற்றையும் அறிவதாகக் கருதும். அதுதான் வியப்பு!

ஞானசிரியரின் உபதேசத்தைப் பெற்ற மாணாக்கன் “நான் யார்?” என்பதைச் சிற்றிக்கின்ற காலத்தில் இந்த உடம்பும் ஜம்போறி முதலிய கருவிகளும் ஆகிய இவை

இரப்பவன் தன்னைத்தானே விலைப்படுத்திக்கொள்கிறான்.

எல்லாம் சடப்பொருள்களே என்றும் நான் இவற்றுக்கு வேறானவன் என்றும் உணர்வான். அங்ஙனம் உணர்ந்து அவற்றைத் தனக்கு வேறாகக் கண்டு அவற்றின் தொடர் பிலிருந்து நீங்குவான்.

உயிருக்கு இயற்கையிலே விரிந்த அறிவு உண்டு. அது வியாபக அறிவு எனப் படும். இப்படிப்பட்ட அறிவை ஜம்பொறி முதலிய தத்துவங்கள் கட்டுப்படுத்தியிருந்தன. அ.தாவது, ஆணவ மலத்தைச் சிறி தளவு நீக்கி உயிரினது அறிவைச் சிறிதே விளங்கும்படி செய்தன. இத்தத்துவங்கள் உள்ளவரையில் உயிருக்குச் சிற்றநிலே விளங்கும்.

இத்தத்துவங்களைத் தனக்கு வேறாகக் கண்டு நீங்கும்போது, இதுகாறும் மறைந்திருந்த பதியினது ஞானமாகிய திருவருள் வெளிப்பட்டு அவ்வாண்மாவினது வியாபக அறிவை விளங்கச் செய்யும்.

இவ்வாறு தத்துவங்களின் நீங்கித் தனது வியாபக நிலையைத் தலைப்பட்ட மாணாக்கன் அந்நிலையில் தன்னையே பெரும் பொருளாக மதிப்பான். “நானே பிரம்மம்” என்று உணர்வான். இவ்வுணர்வு உண்மையுணர்வு ஆகாது. ஆணவமலம் நீங்கினாலும் அதன் வாசனை நீங்காமையால் ஏற்படுகிற மயக்க உணர்வு இது. வியாபக அறிவைப் பெற்ற அப்பொழுதும் உள் நின்று உணர்த்தி வருவது திருவருளேயாகும். இதனை உணராமல் தானே வியாபக நிலையைப் பெற்றதாகவும், தானே எல்லாவற்றையும் அறிவுதாகவும் உணர்வது மயக்க உணர்வுதானே.

இதனையே “வீண் பாவம்” என்று குறிப்பிடுகிறார் நம் ஆசிரியர். பாவம் என்பதற்குக் கருத்து என்று பொருள். எனவே வீண் பாவத் என்பது பொய்யான கருத்து எனப் பொருள்படும்.

ஆணவ மலமாகிய பாசத்தில் நின்ற வர்கள் திருவருளை மறந்து தானே அறிந்தும் செய்தும் வருவதாகக் கருதுவதிலே வியப்பொன்றும் இல்லை. ஆணவ மலத்தின் நீங்கியவரும் திருவருளை மறந்து இவ்வாறு கருதுவாராயின் அ.து அவர்க்குப் பெரிய தோர் இழுக்காகும்.

“நானே பிரம்மம்” (அகம் பிரம்மாஸ்மி) என உணர்வது, மெய்ப்பொருளை உணர்வதற்கு முன்னே தோன்றி நீங்குகிற ஒர் இடைப்பட்ட அனுபவ நிலையாகும். ஒரு வன் தலைநகரில் உள்ள அரச மாளிகைக்குச் செல்ல விரும்புகிறான். அந்தக் குறிக் கோளோடு புறப்பட்டு வருகிறான். தலைநகரைச் சூழ்ந்துள்ள புறங்கரை அடைகிறான். அதுவே அரச மாளிகையை அடைந்த தாகுமா? அது போன்றதே இந்த இடைப்பட்ட உணர்வுநிலை. இதுவே முடிந்த மெய்யுணர்வு ஆகாது என்று சைவசித்தாந்திகள் கொள்வர்.

“நானே முதற்பொருள்” என்றும் உணர்வு நிலையில் நின்ற மாணாக்கனுக்கு ஞானாசிரியர் திருவருளின் உண்மையைப் பின்வருமாறு நினைப்பிப்பார். “உண்ணறிவை நீயே வேறு துணையின்றி அறிவாயாயின், இவ்வளவு காலமாகப் பாசத்தோடு கூடிப் பிறந்து இறந்து துன்புற்றிருக்க மாட்டாய். நீரும் அதில் பொருந்திய சுவையும்போல உன் அறிவினுள் என்றும் நீங்காத அறிவாகி நின்று உணர்த்தி உன்னை இந்நிலைக்குக் கொண்டு வந்தது திருவருளே என்பதை உணர்வாயாக” என்று தெளிவிப்பார்.

எனவே, உயிர் திருவருளை மறத்துலே அதற்கு மாச ஆகும். அம்மாச சிறிது இருப்பினும் அ.து உயிர்க்குப் பேதைமையாய் முடியும் என்பது இசெய்யுளில் கூறப்பட்டது.

தீய ஆசைகளுக்கு அடிமையாகாதீர்கள்.

64. அருள் திருக்களெயாக்கும்!

ஓளியும் இருஞும் ஒருமைத்துப் பன்மை
தெளிவு தெளியாச் செயல்.

பொருள்:

ஓளியும், இருஞும் ஒரு வகையில் ஒத்த தன்மை உடையனவாம். அஃதாவது, குரியனுடைய பேரொளியை நோக்கும்போதும் கண் தெரியாது. இருளிலும் கண் தெரியாது. ஓளியில் அழுந்தியபோதும், இருளில் அழுந்தியபோதும் கண் பிற பொருள்களைக் காண மாட்டாததாகிறது. இஃது ஒப்புமை. இனி இரண்டிடத்திலும் கண் செயலற்று விடினும் இரண்டும் ஒன்றாவதில்லை. இரண்டிற்கும் என்ன வேறுபாடு எனில், ஒன்று ஓளியால் நிகழ்கின்ற தெளிந்த நிலை. மற்றொன்று இருளால் விளைகின்ற தெளியாநிலை.

சொற்பொருள்:

ஓளியும் இருஞும் ஒருமைத்து- ஓளியும் இருஞும் ஒரு வகையில் ஒப்புமை உடையன. (அஃதாவது, பேரொளியில் அழுந்தும்போதும் கண் பிற பொருள்களைக் காண மாட்டாது. அது போலவே, பேரிருளில் அழுந்தியபோதும் அக்கண்ணுக்குப் பொருள் ஏதும் புலப் படுவதில்லை.) பன்மை- இனி, அழுந்தி நிற்றலாகிய இவ்விரண்டிற்கும் வேறுபாடு என்ன எனில், தெளிவு தெளியாச் செயல்- ஓளியில் அழுந்தும் நிலை தெளிவு நிலை. இருளில் அழுந்தும் நிலை தெளியாநிலை. இதுவும் உவமையே. இதனைக் கொண்டு ஆசிரியர் உணர்த்த வந்த கருத்தை வருவித்துக் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

விளக்கம்:

உலகத்திற் காணப்படும் ஓளி, இருள் என்பவற்றின் தன்மைகளை உவமை காட்டித் திருவருள் ஓளி, ஆணவ இருள் என்பவற்றின் தன்மைகளைப் பெற வைக்கிறார் ஆசிரியர். அருளோடு கூடி நிற்றல் ஒரு வகையில் இருளோடு கூடிநிற்றல்போலும் என்கிறார்.

ஆன்மா ஆணவ இருளில் கிடக்கும் நிலை கேவலம் என்பதும், திருவருள் ஓளியில் நிற்கும் நிலை சுத்தம் என்பதும் நாமறிந்தது.

கேவலத்தில் ஆன்மா தான் என்பது சிறிதும் தோன்றாமல் ஆணவ இருளோடு ஒன்று பட்டு அதுவாய் நிற்கும். உறக்கம் என்பது ஒரு வகையில் கேவல நிலைதான். உறக்கத்தில் நாம் இப்படித்தானே நம்மை நாம் அறியாமல் அழுந்திக் கிடக்கிறோம். இந்த உறக்க நிலையை வைத்து அந்தக் கேவல நிலையை ஒருவாறு விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

இனி, கேவலத்தின் நீங்கிச் சுத்த நிலையை அடைந்த ஆன்மா அங்கும் தான் என்ற உணர்வு சிறிதும் இல்லாமல் அருளோடு ஒன்றுபட்டு அதுவாய் நிற்கும்.

மேலும், இருள் மேம்பட்ட கேவலத்திலும் உலகம் புலப்படாது. அதுபோல, அருள் மேம்பட்ட சுத்தத்திலும் உலகம் வேறாய்ப் புலப்படாது. இவ்வாறு இரண்டிற்கும் உள்ள ஒற்றுமையைக் குறிப்பிடலாம்.

இருள் நிலையில் உலகம் புலப்படாது என்பதை விளங்கிக் கொள்ள முடிகிறது. அருள் நிலையில் நூனியர்க்கு உலகம் காட்சிப் படாது என்பதை எப்படி விளங்கிக்

குடும்பக் கல்வியே நாட்டுக் கல்விக்கு வேர்.

கொள்வது? அவர்களும் நம்மைப்போல உண்டு உடுத்து இவ்வுலகில் வாழ்கிறார்களே. அவர்களுக்கு எப்படி உலகம் காட்சிப்படாதுபோகும்? என்று கேட்கலாம்.

ஞானிகளுக்கு உலகம் காட்சிப்படாது என்பதன் கருத்து, உலகப் பொருள்கள் தனி முதலாய் அவர்களுக்குக் காட்சிப்படுவதில்லை என்பதாகும். அப்பொருள்களிடத் திலே அவர்கள் சிவத்தையே எப்பொழுதும் கண்டு கொண்டிருப்பர். ஆதலால் அப் பொருள்கள் வேறாய் நின்று தமியில்லைபக் காட்டி அவர்களை மயக்குவதில்லை. இது பற்றியே அவர்களுக்கு உலகம் காட்சிப்படாது என்று சொல்லப்படுகிறது. இவ்வுண்மையை அருளாளர் வாழ்வில் அனுபவ முறையிற் காணலாம்.

மயிலையில் ஞானசம்பந்தர் இறந்து போன பூம்பாவையை எழுப்பினார். “மட்டிட” எனத் தொடங்கும் திருப்பதிகத்தைப் பாடி நிறைவு செய்த அளவில், என்பும் சாம்பலும் நிறைந்த குடத்தினின்றும் தாமரை மலரில் இருந்து எழுவாளைப்போன்று பூம்பாவையார் பன்னிரண்டாண்டு அளவு வளர்ச்சியுடன் எழுந்தார்.

ஞானத்தின் திருவருவாகிய சம்பந்தர் இக்காட்சியை நம்மைப்போலக் காணவில்லை. பதினாறு ஆண்டே எதிய அப்பிள்ளையார்

பூம்பாவையாரிடம் மாயா காரியமாகிய உருவு அழகைக் காணவில்லை. அது அவருக்குப் புலப்படவில்லை. சிவபெருமானது கருணை வெள்ளத்தையே அவர் கண்டார்.

திருவையாற்றில் நாவுக்கரசர் அனைத்துப் பொருள்களிலும் சிவ முதற் பொருளையே கண்ட காட்சியையும் எண்ணலாம். இப்படி அசத்தாகிய உலகைக் காணாது பார்க்கின்ற பொருளையெல்லாம் சிவமாகக் காண்பர் அருளாளர்.

இதுவரை கூறியவற்றால், இருள் நிலையும் அருள் நிலையும் ஒருவகையில் ஒற்றுமையுடையன என்பது விளங்கும். அவ் வொற்றுமையாவது அவ்விரண்டிடத்தும், ஆன்மா ஒன்றுபட்டு அதுவாய் நிற்றல்; உலகம் காட்சிப்படாதிருத்தல். இவ்வொற்றுமையைக் கருத்தே “ஒளியும் இருங்கும் ஒருமைத்து” என்றார் ஆசிரியர்.

இவ்வாறு ஒருமை காட்சியதோடு நில்லாமல் அவற்றிடையே உள்ள வேறு பாட்டினையும் சொல்லி முடிக்கின்றார். அருள் நிலை ஒருவாறு இருள் நிலையை ஒத்ததாயினும், அருள்நிலையில் ஆன்மா பேருணர்வாகிய திருவருளோடு கூடிப் பேருணர்வாய்ப் பொலியும் ஆதலின் அதுவே தெளிவு நிலை. மற்றையது தெளியா நிலை என்று தெளிவிக்கின்றார். (தொடரும்...)

ஆண்மிகச் சிந்தனை

பிரார்த்தனை, வழிபாடு போன்றவற்றின் பயன் மனதை ஆசைகளிலிருந்து கடவுளின் பக்கம் திருப்புவகே ஆகும். ஆன்ம ஒளி பிரகாசிக்கும் இதயத்தின் வாசற் கதவைத் தொடர்ந்து தட்டுவதே தியானமாகும். நாம் தொடர்ந்து தட்டலாம். ஆனால் திறக்கவேண்டியது இறைவன்தான். இதையே நாம் இறைவனின் தெய்வீக வெளிப்பாடு என்று சொல்லுகிறோம். இறைவனின் கிருபையால்த்தான் உண்மையான ஆண்மிக அனுபவம் ஏற்படுகிறது. எல்லாத் தடைகளுக்கும் மூலகாரணமாகிய அஞ்ஞானத்தை இறையருள் அழித்து விடுகிறது. ஆதலால் அது தடைகளைத் தாண்டுவதற்கு உரிய மிகச் சிறந்த வழியாகிறது.

இன்ப துண்பங்களை அனுபவிப்பது ஆன்மாவேயன்றி மனமன்று.

தேவாரமும் இலக்கியமே

-தீரு பூ. இராசாத்தீனம் அவர்கள் -

தேவாரத் திருமுறைகளைத் தோத்திர நூலாகக் கொண்டு இறைவழிபாடு இயற்றுவதை தமிழ் மக்கள் ஆகிய நாம் நன்கு அறிவோம். திருமுறைகளை இலக்கிய நூல்போல் எண்ணிப் பொருள் உணர்ந்து படித்து மகிழும் பழக்கத்தை மக்கள் கடைப்பிடித்து வருவதைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது. ஆனால் சிலரால் சில பாடல்களை பொருள் உணர்ந்து விளங்கிக் கொள்வது கடினமானது என்பதையும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். எப்படியிருந்த போதிலும் சாதாரண மக்களால் விளங்கிக் கொள்ளக்கூடிய பல பாடல்கள் உண்டு.

“மந்திரமாவது நீறு, வானவர் மேலது நீறு”

-சம்பந்தர் பாடல்-

“அப்பன் நீ, அம்மை நீ, அன்புடைய மாமனும் மாமியும் நீ நாவுக்கரசர்-

பாடல் ஆகியவற்றை எடுத்துக்காட்டாகக் கொள்ளலாம். உள்ளம், உணர்ச்சி, உயிர் மூன்றும் ஒன்றாகக் கலந்து உறவாட வைப்பது இலக்கியத்தின் பணி.

மக்கள் உணர்ச்சிகளையும் எண் ணங்களையும் வெளியிட்டு மகிழ்வது மனிதனின் இயல்பு. என்னத்தின் இனிமையை இலக்கிய வாயிலாகவும், உணர்வின் இனிமையை இசையின் வாயிலாகவும், மெய்க் குரிய செயலின் இனிமையைக் கூத்து அல்லது நாடக வாயிலாகவும் ஆதிகால மக்கள் புலப்படுத்தினர். ஆகவே மனம், மொழி, மெய்யென்ற மூன்றும் ஒன்றோடு ஒன்று தொடர்புடையன எனலாம்.

பொதுவாக வாழ்க்கையை மொழி வாரியாகச் சிந்திப்பதே இலக்கியம். ஒரு மொழி பேசுபவர்களின் இயல்பும் குணமும் தெளிவாகச் சிந்திக்கப்படுவதே இலக்கிய மாரும். செய்யுள் சிறப்பான இடத்தை இலக்கியத்தில் பெறுகிறது. புலவர்கள், ஞானிகள் மக்களுடைய வாழ்க்கை அனுபவங்கள், வாழ்க்கை நுகர்வுகள் போன்றவற்றில் எழும் உணர்ச்சிகளையும் உயர் கருத்துக்களையும், ஒசை, இனிமை, சொல்நயம் பொருள் நயங்

களோடு வெளிப்படுத்துவது செய்யுளாகும். கவின் கலைகளில் செய்யுள் முதலிடம் பெறுகின்றது. செய்யுள் இலக்கியத்தை கேள்வி இன்பத்தால் மட்டும் அனுபவிப்பதோடு, செய்யுளில் உள் அடங்கியிருக்கும் கருத்தும், அதை எடுத்துரைக்கும் சொல்லும் ஒன்றை விட்டு ஒன்று பிரியாது, உடன் போவதால் அவற்றின் பொருளையும் நன்கு உணர்ந்து இன்பற்று இதில் காணப்படும் பல தொடர் நிகழ்ச்சிகளையும் மனக் கண்ணாலும் காணலாம். தேவாரங்களில் ஆன் ஒளி காணப்படுகிறது. ஆனால் இன்றைய சில இலக்கியப் படைப்புகளில் பெரும்பாலும் அறிவின் புலமை காணப்படுகின்ற போதிலும் ஆன் மூளி குறைவு என விமர்சிக்கப்படுவது குறிப் பிடத்தக்கது. தமிழ் பண்பாட்டின் ஆழந்த வேர்களை இலக்கியம் சரியாக உணர்த்த வேண்டும். சிறந்த இலக்கியங்கள் இலட்சியங்களை உறவாக்க உதவும் ஒரு மக்கத்தான் சக்தி. கலாசார சீரழிவுகளைத் தவிர்ப்பதற்குப் போதுமான அளவிற்கு விழுமியங்களை விதைக்கும் வல்லமை தேவாரங்களுக்கும் இலக்கியத்துக்கும் இருக்கும் வாய்ப்புகள் அதிகமாகும். தேவாரங்கள் நல்ல

பொய்யை விட்டொழித்தவர்கள் புண்ணியவான்கள் ஆவர்.

விழுமியங்களை விதைத்த வண்ணம் உள்ளன என்பதை உறுதியாகக் கூறலாம். தேவாரத் திருமுறைகள் காலம் என்னும் மண்ணிலே காணப்படுகின்ற அடிச் சுவடுகள் என பல ஞானிகள், அறிஞர்கள் போற்றியுள்ளனர். சங்க இலக்கியங்களையும், பிற்காலக் காவியங்களையும் கற்று மகிழவிரும்பும் தமிழ் இளைஞர்கள், இந்தத் தமிழ் மறை ஒரு சிறந்த வழிகாட்டியாக அமைவதைப் பார்த்துப் பயன்தைய வேண்டும். சங்க இலக்கியங்களில் காணப்படுகின்ற இயற்கை நவீங்சி போன்ற அணிகளும், பிற்காலக் காவியங்களில் காணப்படும் உவமை போன்ற அணிகளையும் படித்துச் சுவைக்க வேண்டும்.

பத்தாம் நூற்றாண்டில் திருத்தக்கதேவர் இயற்றிய சீவக சிந்தாமணியில் காணப்படும் பாடல் ஒன்றைப் பார்ப்போம்.

“காய் மாண்ட தெங்கின் பழம் வீழக்
கழகி னெந்றில்
பூ மாண்ட தீந்தேன் தொடை கீறி
வருக்கை போழ்ந்து
தேமாங்கனி சிதறி வாழைப்
பழங்கள் சிந்தும்
எமாங் கதம் என்றிசை யாற்றிசை
போய் துண்டே”

இதே கருத்தினை இவருக்கும் முன் வாழ்ந்த ஞானசம்பந்தர், திருவைகாவூர் என்னும் திருப்பதியில் உள்ள இறைவனைப் பாடும் முதற் பதிகத்திலே,

“தாழையிள நீர்முதிய காய்கழுகின்
வீழநிர தாறு சிதறி
வாழையுதிர் வீழ்கனிகள் ஊறிவயல்
சேறுசெயும் வைகாவிலே” என்று பாடியுள்ளார்.

தேவாரத் திருமுறையிலும் இலக்கியச் சுவையுண்டு என்பதை மேற்கூறப்பட்ட தேவாரம் சான்றாக அமைகின்றது. பாடல்களின் விளக்கம் பின்வருமாறு சுருக்கமாக அமைகின்றது.

“தென்னை மரத்தில் உள்ள தேங்காய் பழுத்துப் பாக்குமரத்தின்மீது விழுகிறது. பாக்கு மரத்தில் உள்ள பழுத்த பாக்குகள் சிதறி வாழைக்குலையின்மீது விழுகின்றன. வாழைக்குலையிலுள்ள பழுத்த பழங்கள் வயலில் விழி, இந்த மூவகைப் பழங்களின் சாழுகள், வயலிலுள்ள புழுதியைச் சேறுபடுத்துகின்றன, எனும் கருத்து இரண்டு பாடல் களிலும் உள். மனிதன் இயற்கையோடு இணைந்து வாழவேண்டுமென்பதை இலக்கியமும் தேவாரமும் விளக்கி வருவதை நாம் உள்வாங்கும் தகுதி பெற வேண்டும்.

இவை அணைத்திலும் ஒரு ஒழுங்கினைக் காணமுடிகிறது. எமது தேவைகளை இயற்கை பூர்த்தி செய்யும் உண்மை, பொறுப்புறிமை, நீதி, நியாயம், தெளிவு போன்றவற்றைக் கடைப்பிடித் தால் தேவையற்ற பிரச்சனை, மனவுருத்தம், குருதி.அழுத்தம் தோன்றுவதற்கு வாய்ப்பில்லை.

ஞானசம்பந்தர் இறைவனைப் பாடிய பத்துப் பதிகங்களில் ஒன்றை கவியரசர் கம்பன் இதே சந்த அமைப்பில், சீதை அசோக வனத்தில் துயரத்தில் புலம்புவதாகப் பாடும் பாடல் களில் ஒன்றோடு ஒப்பிடலாம். இதே சந்த அமைப்பில், சேக்கிழார் இறைவனை நோக்கி வருந்தும் பாடல்களில் ஒன்றோடு ஒப்பிடலாம்.

ஆரோக்கியத்துக்கு ஒப்பான நண்பன் வேறு யாருமில்லை.

தேவாரத்தில் காணப்படுகின்ற பல சீர் அமைப்புக்களையும், சந்த அமைப்பினையும் சேக்கிழாரும், கம்பரும், பிற ஆசிரியர்களும் கையாண்டிருப்பதை நாம் ஒப்பிட்டுப் பார்த்து மகிழலாம். கேவாரங்களில் காணப்படும் அரிய கருத்துக்களையும் இச்சிறிய கட்டுரையில் குறிப்பிடுவது கூலபமாக அமையாது.

மேலும் சந்தரமுர்த்தி சவாமிகள் திருக்குறளில் உள்ள கருத்துக்களை பல இடங்களில் எடுத்தானுகின்றார்.

“பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்தி ஏறி”

“அகர முதலின் எழுத்தாகி....”

பாரதியின் “அச்சமில்லை அச்சமில்லை” என்னும் பாடலுக்கு துணையாக அமைந்தவர் திருநாவுக்கரசர் ஆவார்.

“அஞ்சவது யாதொன்றுமில்லை, அஞ்சவருவதுமில்லை”

இப்படியாகத் தமிழ் மறையில் பல அரிய செய்திகள் அடங்கியிருக்கின்றன. பெரியபுராணம், ஒரு காப்பியம். கந்தபுராணம், கம்ப இராமாயணம் என்பவை போன்று பெரியபுராணத்தில் பெரும் காப்பிய இலக்கணம் பொருந்தியுள்ளன. அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்ற நாற்பயனும் நன்கு கூறப்பட்டுள்ளன. “உலகெலாம் உணர்ந்து....” என்ற கடவுள் வாழ்த்து ஆழ்ந்த கருத்தை உடையது. சைவசமயத்தில் கூறப்படும் நெறி கள் நான்கு: சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்பனவாகும்.

மேலும் தேவாரம் திருமுறைகளை யுனெஸ்கோ ஆய்வாளர்கள் பாராட்டியுள்ளார்கள். “மாசில் வீணையும்” என்ற தேவாரம் ஆய்வாளர்களால் ஆங்கிலத்தில் சரியான முறையில் மொழிபெயர்க்க முடியவில்லை என்பதிலிருந்து தேவார திருமுறைகளின் தனித்துவம் வாய்ந்த பெருமையை உணர முடியும். இக்கருத்தை வணக்கத்திற்குரிய பிதா தனிநாயக அடிகள் கூறியுள்ளார். இவு

ரும் ஆய்வாளர்களில் ஒருவராவார். நல்ல மனமும் ஆக்கழிப்புமான சிந்தனையும். இன்றைய உலக சவால்களுக்கு முகம் கொடுக்கத் தேவைப்படுகின்றன. பயப்பீதி வளர்ந்த வண்ணம் உள்ளது என உள்ளியல் நிபுணர்கள் கூறுகிறார்கள். இலக்கியமும் தேவாரமும் நல்ல மனப்பாங்கை, நம் பிக்கையை, மனோபலத்தை ஏற்படுத்தும் வல்லமை உடையவை என்ற உணர்வு வலுப் பெற்று வருகிறது. “காலத்தில் குற்றமில்லை, மக்கள் மனோநிலையில்தான் குற்றம்” என ஆங்கில இலக்கிய விற்பனைர் சேக்ஸ்பியர் கூறியுள்ளார். எனவே மனதுக்கு ஞானம் தேவை. “சிறிய மனதாக இருக்கட்டும் ஆனால் அது உனது மனதாக இருக்கட்டும்” என மக்சிம் கோர்க்கி குறிப்பிட்டுள்ளார்.

எனவே இலக்கியத்தையும், இலக்கியமாகக் கருதக்கூடிய தேவாரத்தையும் நன்கு பயன்படுத்தி ஜக்கியத்தையும் சமாதானத்தையும் விருத்தி செய்வோமாக.

கௌரவ கலாந்திப் பட்டம் பெற்றமைக்கான பாராட்டுப் பா

வாடியோர்க் கண்ணம் வழங்கி கணிவுடன்

கோடியின் பம்நானும் கொண்டவுமை - தேடிப்

புகுந்த கலாந்திப் பட்டமதை நானும்

மிகுதியாய்ப் போற்றினேன் மகிழ்ந்து.

- சீ. சந்தநாதன் -

மனிதர் எண்ணத்தை மீறியும் காலச்சக்தி வேலை செய்வதுண்டு.

நூல்சுட்டி ஜி பூட்டாதீ மலர்

பதவுத்திதையின் உலகுத் தழுவிய ஸ்ரீ நோக்டு

(தொடர்ச்சி...)

- சுவாமி கிருஷ்ணானந்தா -
தமிழில்: தீரு பூ. சோதிநாதன் அவர்கள் -

அச்சியாயும் - 06

கடமையும் அதன் பரிமாணங்களும்

15. பொருளாதாரம் மட்டும் அன்று.

எல்லோரும் ஒரே வேலையையே செய்தால் பொருள்களை மட்டும் உற்பத்தி செய்து குவிக்க நேரிடும். அதுமட்டுமன்றி, வாழ்க்கைக்குப் பெறுமதியான வேறு விழுமியங்கள் ஏதும் இருக்காது. அதுமட்டுமே வாழ்க்கை என்றால் மனித வரலாற்றையும், சமூகத்தையும் நாம் பிழையாக விளங்கிக்கொள்வதாகவே முடியும். இன்று மனித வரலாற்றுக்குப் பொருளாதார விளக்கம் மட்டும் கொடுக்கும் போக்குச் சிலரிடம் காணப்படுகிறது. அது அவர்கள் விழுமியங்களைத் தவறான இடத்தில் வைத்துக்கொள்வதையே கருதும். நாம் உடம்பை மட்டுமே உணவாகக் கொள்ளும் விலங்குகள் அல்ல. நாம் பணத்தைச் சேகரித்துக் குவித்து வைத்திருப்பவர்களும் அல்லர். நாம் ஒவ்வொருவருமே அதற்கும் மேலானவர்கள் என்பதை நன்றாக அறிந்திருக்கின்றோம். பொருளாதாரப் பெறுமதிகளை அவ்வாறு உற்பத்தி செய்யும் பொருளாதாரச் சூழ்நிலை ஒன்றில் வாழும் அத்தியாவசிய தேவைக்கு அப்பால் எமக்குப் பாதுகாப்பும் வேண்டி இருக்கின்றது.

16. பாதுகாப்பு.

நிறுவன அமைப்புக்கான தேவையும், சட்ட ஆக்கத்துக்கான தேவையும் மனித சமூகத்துக்கு அரசாங்கத்தின் தேவையை உணர்த்துகிறது. அரசாங்கியலில் சமூக ஒப்பந்தக் கோட்பாடு அரசாங்கம் உருவாவதை ஏற்றுக்கொள்கின்றது. எனவே, அரசாங்கம் மனிதரின் ஒரு பரஸ்பர உடன்பாடு ஆகும். குறிப்பிட்ட ஒருவகையில் மனிதர் தாமே தம்மைப் பாதுகாக்க உருவாக்குவதே அரசாங்கம் ஆகும். அதனால் நாம் எல்லோரும் ஓர் அரசாங்கத்தை உடையவர்களாக இருக்கின்றோம். எமது சொந்த நலனைக் குறிப்பிட்ட ஒரு வழியில் பேண விரும்பி நாம் அந்த அரசாங்கத்தை உருவாக்கி இருக்கின்றோம். அதனால், அரசாங்கம் மக்களுக்காகவே இருக்கின்றது.

17. பரிமாற்றுமுறை.

சமூகத்துக்கு மேலும் வேறொரு வகுப்பு மக்கள் தேவைப்படுகின்றனர். அது நுகர்வுப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்யும் வகுப்பை விட வேறு ஒன்று ஆகும். ஆனால் நாம் பொருட்களை உற்பத்தி செய்து ஒரிடத்தில் பாதுகாப்பாக வைத்திருந்தால் மட்டும் போதாது. அந்தப் பெறுமதியுள்ள பொருள்களை தேவையான இடங்களுக்குக் கொண்டு செல்வதற்கான

பெரிதாக வாக்களிப்பதைவிட, சிறிதளவு கொடுப்பது மேல்.

நூன்சுடரி டைம்ஸ் மற்றும் மாண்புமிகு மற்றும் தேவையாகும்

ஒர் அமைப்பு முறை எமக்குத் தேவையாகும். ஆரம்பத்தில் சமூகத்தில் அதற்காகப் பண்டமாற்றுமறை இருந்தது. இன்று நாம் பணப்பரிமாற்றம் உள்ள சமூகமாக மாறி உள்ளோம். பண்டாற்று முறைக்கே ஆயினும் பணப்பரிமாற்ற முறைக்கே ஆயினும் பொருள்களை ஒர் இடத்தில் இருந்து மற்ற இடங்களுக்கு எடுத்துச் செல்ல வேண்டும் மனித வகுப்பினர் தேவைப்படுவர்.

18. அறிவு.

சமூகத்தின் மேற்கூறிய தேவைகள் எல்லாவற்றையும் நிறைவேற்ற எமக்கு அறிவும் தேவையாகும். நிருவாகம் செய்வதற்கும், பொருள்களை உற்பத்தி செய்வதற்கும், பொருள்களை தேவைப்படும் இடங்களுக்குக் கொண்டு செல்வதற்கும் அறிவு இல்லாவிடில் அவற்றை நிறைவேற்றும் ஆற்றல் எம்மிடம் இருக்காது. ஒருவரிடம் புரிந்துகொள்ளும் திறனும், அறிவும் இல்லாத இடத்து அவரிடம் அதிகாரத்தையும், பலத்தையும் கொடுப்பதால் எவ்வளவு அபாயம் நேரிடும் என்று யாரும் சிந்தித்து உணரமுடியும்.

19. சமூக வகுப்பும் கடமையும்.

சமூகத்தில் இவ்வாறு நான்கு வகுப்பினர் உள்ளனர். அவர்கள் பல்வேறு மட்டங்களில் தமது பணிகளைச் செய்யும் விசேட பொறுப்பு உடையவராவர். அந்த நான்கு வகுப்புக்களுள் ஒன்றைச் சேர்ந்தவனே அர்ச்சனன் ஆவான். அப்படியே சமூகத்தில் உள்ள ஒவ்வொருவரும் ஏதோ ஒரு வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆவர். நாம் சேர்ந்துள்ள குறிப்பிட்ட ஒரு வகுப்பில் எம்மிடமிருந்து எதிர்பார்க்கப்படும் கடமைகளை நாம் நிறைவேற்றாவிடில் நாம் எமது சுயநலத்துக்காகச் சமூகத்தில் உள்ள மற்றவர்களைச் சுரண்டும் ஏமாற்றுக்காரர்கள் ஆவோம். நாம் மற்றவர்கள் முன் அவ்வாறு நடந்து கொண்டால் அவர்கள் எமது நடத்தைக்கு அதிக எதிர்ப்புத் தெரிவிப்பார்கள். எனவே, சமூக இயல் நோக்கில் இருந்து பார்த்தாலும் “நான் போரிடமாட்டேன்” என்ற அர்ச்சனனது கருத்துத் தவறானது ஆகும். சமூகத்தில் இவ்வாறு ஒவ்வொருவரும் “நான் எனது கடமையைச் செய்ய மாட்டேன்” என்று கூறினால் அந்தச் சமூகத்தின் நிலைதான் என்ன? அப்படியான உனது உதாரணத்தை மற்றவர்களும் பின்பற்றுவதை நீ விரும்புவாயா?

20. மனமும் விவேகமும்.

அடுத்ததாக அர்ச்சனா! உனது மனத்துக்கும் விவேகத்துக்கும் அப்படி நடந்து கொள்வதற்கு என்ன சம்பவித்தது? அப்படித் தவறாகத் தடுமாறி விழுவதாக எப்படி நீ உன்னைக் காட்டிக்கொள்வாய்? நிறைவான ஆளுமை உள்ள ஒருவன் இந்த வழியிலா பேசவது? உனது ஆளுமை ஆரோக்கியமானதும் புத்தி சுவாதீனமானதுமா? குருஷேத்திர யுத்த களத்தில் இந்த நெருக்கடியான சமயத்தில் நீ இப்பொழுது வந்துள்ள அழிவு தரும் இந்த முடிவுக்கு புத்தியுள்ள ஒருவன் வருவானா? என்ன பரிதாபம்! என்ன பேரிடர்! வீர புருஷனாகிய உன் போன்ற ஒருவனுக்கு இது அடுக்குமா? நீ உனது ஆளுமையைத் தொலைத்து விட்டாய். அதனால் அது நீ வாழும் சமூகத்தைப் பாதிக்கும். அதனையே உனது வாதத்தின் அடிப்படையாகவும் எடுத்துக்கொள்ளுகின்றாய். சமூகம் உன்னைப் பேணிப் பாதுகாப்பதனால் அதற்கு நீ நிறைவேற்றவேண்டிய கடமை ஒன்று உண்டு.

கல்விக்கு உரிய காலம் இளமையே.

21. இயற்கைக்கு எமது கடமை.

வாழ்க்கையில் எமது அனுபவத்தைப் பெரிய அளவில் நிர்ணயிப்பது உலக இயற்கை ஆகும். குளிர்- வெப்பம், பசி- தாகம் முதலானவற்றைத் தருவது இயற்கை ஆற்றல்களின் இயக்கங்கள் ஆகும். அந்த ஆற்றல்களின் விளைவுகளை நாம் வாழும் இயற்கைச் சூழலில் நாம் பொறுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இந்த வெப்பம் எவ்வளவு கொடுமையானது! இந்தக் குளிர் எவ்வளவு பயங்கரமானது! மழை எப்படிப் பயித்தியக்காரத்தனமாகக் கொட்டு கிறது! என்று எல்லாம் நாம் கூற வேண்டியதில்லை. இவ்வாறான கூற்றுக்கங்கு உண்மையான அர்த்தம் ஏதும் இல்லை. இயற்கை தனது கடமையை ஒழுங்காகவும், பூரணமாகவும் நிறைவேற்றி வருகின்றது. இயற்கை செயற்படும் வழியோடு நாம் ஒத்துப்போக மாட்டாமலே இவ்வாறான குற்றம் குறைகளை அதற்குக் கூறுகின்றோம். இயற்கை பிழையாகச் செயற் படுவதில்லை. அந்த இயற்கை செயற்படுவதற்குப் பின்னாலுள்ள எல்லாவற்றையும் நாம் புரிந்துகொள்ளாததன் காரணமாகவே சில சமயங்களில் அது தவறாகச் செயற்படுவதாக எமக்குத் தோன்றுகின்றது. பெளதிக் இயற்கை கூட ஒர் உள்ள பொருளாகும். அதுவும் எம்மிடமிருந்து சில கடமைகளை எதிர்பார்க்கின்றது.

22. பஞ்சமகாயக்ஞம்.

இந்திய வாழ்க்கை முறையில் குறிப்பாகப் பஞ்சமகா யக்ஞம் என்பது வாழ்க்கையின் வெவ்வேறு பக்கங்களுக்கு நாம் கொண்டுள்ள கடப்பாடுகளைக் குறிப்பதாகும். சக மனிதர்கள், எமது முதாதையர்கள், விண்ணிலுள்ள தேவர்கள், ஞானம் பெற்ற முனிவர்கள், விலங்குகள் என்பனவே அந்த ஜந்து பகுதியினரும் ஆகும். அதற்கும் மேலாக இன்னும் பெரிய உண்மைகளோடு நாம் தொடர்புடூத்தப்பட்டவர்கள் என்றே தோன்றுகின்றது. கிரகங்களுக்கும், சந்திரனுக்கும், சூரியனுக்கும் கூட நாம் நிறைவேற்ற வேண்டிய கடமைகள் உண்டு. மரபு ரீதியான அமைப்பு முறைப்படி நாம் தினமும் சூரியனுக்கு வணக்கம் செலுத்த வேண்டியவராக உள்ளோம். இந்தியாவில் உள்ள ஒவ்வொரு இந்துவும் தினமும் காயத்திரி மந்திரத்தைப் பயபக்கியோடு ஒதிவருகின்றனர். எமது வாழ்வின் ஆதர்சமாக உள்ள மகா பலம் பொருந்திய சூரியனுக்கு வழங்கும் துதியே காயத்திரி மந்திரம் ஆகும். நாம் இந்தியப் பண்பாட்டையும், அதன் சமய வரலாற்றின் சகல கூறுகளோடும் ஆராய்வோமாயின் வாழ்க்கை. என்பது ஒரு யக்ஞம் என்பதைக் கண்டு மிக ஆச்சரியம் அடைவோம். (தொடரும்...)

கந்தசவ்யடிகால விசேட நிகழ்வு

(20.10.2017 - 24.10.2017)

வந்தாவந்தும் வழையோன்று இடம்பெற்றுவரும் கந்தசவ்யடிகால விசேட நிகழ்வு 20.10.2017 தொடக்கம் 24.10.2017 வரை செஞ்சிசார் செல்வன் இரா. செல்வவடிவேல் ஆசிரியர் அவர்களின் சொற்பொழிவு மாலை 7 மணியளவில் சந்தியான் ஆச்சிரிய மண்டபத்தில் இடம்பெறும்.

25.10.2017 புதன்கிழமை மாலை சூரன்போர்.

26.10.2017 வியாழக்கிழமை அதிகாலை பாறுணை.

பார்வை நேராக இருந்தால் பாதையில் தடையிருக்காது.

நாள்சூடு 2017 பிரட்டாசீ மலர்

மனமறைந் தோணி பற்றி

- தீரு ஜ.கோ. சந்திரசேகரன் அவர்கள் -

இறையன்பே இன்பம் எனக் கொண்டு இகபோக வாழ்வை வெறுத்து, இறைவனின் இணையடி மலர்களை இதயத்தில் ஏத்திப் பூஜித்துத், துறவிகளானவர்கள் தொகை, இத்தனை என்று கணக்கிட முடியாததாகும்.

இவ்வுலக வாழ்க்கையைத் துறந்து, பரமன் பாதம் பணிந்து பரகதியடைந்த பக்தர் களின் பெருமையைக் கூறுவதாயின், அது வள்ளுவப் பெருந்தகை கூறியதுபோல, இது வரை காலமும் இறந்தொழிந்தவர்களின் தொகையை எண்ணிக் கணக்கிட முயல்வது போலாகும்.

அதனாற்றான் தமிழ் முதாட்டி ஒளவை யும், “பெரிது பெரிது புவனம் பெரிது” எனத் தொடங்கி, தொண்டர்தம் பெருமை சொல்ல வும் பெரிதே என முடித்தார்.

மற்றைப் புராணங்கள் எல்லாம் ஒவ் வொரு கடவுளின் பெயரைத் தாங்கி நிற்க, தொண்டர்களைப் பற்றிக் கூறும் திருத்தொண்டர் புராணம் மட்டும் பெரியபுராணம் எனப் பெயர் பெற்றதும் தொண்டர்தம் பெருமைக்கு பெருமை சேர்ப்பதாக இருக்கின்றது.

வேம்பென வாழ்வை வெறுத்து, பாம் பணி வேணியான் பாதத்தைப் பற்றிக் கரும் பென மகிழ்ந்து, பற்றுக்களைத் துறந்த முனி வர்களையும், பக்தர்களையும் நோக்கும்போது, அவர்கள் பற்றற்ற நிலையை எப்படிப் பற்றி னார்கள் என்பது எம்போன்றோர்க்குப் பெரும் ஆச்சரியமாக இருப்பதில் வியப்பில்லைதான்.

இவ்வுலக பற்றை விடுவதற்காக பர லோகப் பற்றைப் பற்றுவதற்காகப் பற்றற்றானின் பாதத்தைப் பற்றும் வழிகளை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்கும்போது எமக்கு அறியக்

கூடியதாக இருப்பவை மனம், வாக்கு, காயம் என்னும் மூன்று வழிகளாகும். இங்கு மனத் தின் செய்கை- பரம்பொருளின் பெருமை களை வியத்தல், வாக்கின் செய்கை புகழ் தல்- வாழ்த்துதல், காயத்தின் செய்கை- பணிதல் கைகூப்பித் தொழுதல் போன்றவையாகும்.

இதனைத் திருநாவுக்கரசர் தனித் தனியே தெளிவாகக் கூறுகின்றார். “நெஞ்சே நீ நினையாய்”, “வாயே வாழ்த்து கண்டாய்”, “தலையே நீ வணங்காய்” என்பதோடு “கைகள் கூப்பித் தொழீர்” என்றும் கூறுகிறார். அது மட்டுமன்றி “வாழ்த்த வாயும் நினைக்க மட நெஞ்சும் தாழ்த்தச் சென்னியுந் தந்த தலை வனை” என்று தனித்தனியாக மனம் வாக்குக் காயத்தின் செய்கைகளை விளக்குகிறார்.

தூய்மை என்பதுங்கூட மனம் வாக்கு காயம் என்னும் மூன்றாலும் தூய்மையாக இருக்கவேண்டும் என்பார்கள் ஆன்றோர்கள். மனம் வாக்கு காயம் என்ற மூன்றும் ஒரே வழியில் செயற்படும் ஒன்றுக்கொன்று நெருங்கிய தொடர்புடையனவாக இருக்கின்றன. உதாரணமாக, ஒரு சம்பவம் எது மனத்தை ஊடுருவிக் கோபத்தை வரவழைக்க, அந்த மனத்தின் வேண்டுதலால் வாய்வுசை மொழி பேச, கைகள் எதிரியைத் தாக்கும் வண்ணம் தொண்டப்பெறுகின்றன. ஆனால் இவை மூன்றும் ஒரே செயற்பாடுடையனவாதலே எப்பொழுதும் இருந்துவிடுபவை என்றால் இப்படித் தனித் தனியாக வரையறுக்கப்பட்டே இரது. பல சமயங்களில் மனம் வாக்குக் காயம் என்பன மாறுபட்டும் தொழில் புரிகின்றன. இதனை சுந்தரர் இப்படிக் கூறுகின்றார்.

வாய்மை வழுவாது வாழ்வதே வழிபாடு.

மற்றுப் பற்றெனக் கிண்ணி நின்திருப்
பாத மேமனம் பாவித்தேன்
பெற்ற லும்பிறந் தேன்இ னிப்பிற
வாத தன்மைவந் தெய்தினேன்
கற்ற வர்தொழு தேத்தும் சீர்க்கறை
யூரில் பாண்டிக் கொடுமுடி
நற்ற வாட்டனை நான்ம றக்கினும்
சொல்லும் நாநமச்சி வாயவே.

மற்று ஒரு பற்றுமே இல்லாமல் இறைவனது திருப்பாதங்களையே மனம் எண்ணிக் கொண்டிருப்பதாகக் கூறும் சுந்தரர், தேவாரத்தின் ஈற்றுடியில் “நற்றவா உடனை நான் மறக்கினும் சொல்லுந் நா நமச்சிவாயவே” என்கிறார்.

மனம் இறைவனை நினைக்காவிட்டாலும், மறந்து போனாலும்கூட நாவானது நமச்சி வாய் என்ற ஜெந்தெழுத்து மந்திரத்தை எந்த நேரமும் சொல்லுமாம்.

அதனால் மனம் வாக்கு இரண்டும் வித்தியாசமான முறையில் செயற்படக் கூடியவை என்பது சுந்தரரின் வாக்கால் அறியக்கிடக்கிறது. இதேபோல் உடலும் மனமும், வாக்கிலிருந்து வேறுபடுதலும் உண்டு.

அரக்கரின் அழிவின் பின் அசோக வனத்திலிருந்து சிறை மீட்கப்பட்ட சீதை, தான் கற்பொழுக்கத்திலிருந்து விலகியிருந்தால் தீக்குளிக்க இறங்கமுன் தீச் செல்வனிடம் தான், மனதால், வாக்கால் களாங்கமுற்றிருந்தால் தன்னைச் சுடும்படி கூறுகின்றாள்.

“மனத்தால், வாக்கினால் மறுவூற் ரேனெனிற்
சினத்தால் சுடுதியாற் தீச்சொல் வாவென்றாள்”

எனக் கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பர் கூறுகின்றார். இங்கு காயம் என்பது குறிப்பிடப்பட வில்லை. கற்பொழுக்கம் பற்றி வருவதால், மனம், வாக்கு இவைகளால் மாசுநாதவள் உடலால் மாசுறுவாள் என்று நினைக்கவே முடியாது. அதுவும் சீதையை பாடுமிடத்து அது தேவையற்ற தென்பதால் கவிஞர் விட்டுச் சென்றார். இங்கும் மனம் வாக்கு என்பன தனித்தனியே செயற் படுவன என்பது விளங்க இரண்டும் கூறப்பட்டுள்ளன.

இம்முன்றினுள் மனத்தினால் தூய சிந்தையுடையவனாக இருப்பது மிகவும் அரிதானதாகும். அதனாற்றான் வான்மறை தந்த வள்ளுவரும் “மனத்தின்கண் மாசிலானாதல் அறும்” என்றார் போலும். “மனம் ஒரு குரங்கு” என்பர் ஆஸ்திரார். இங்கு மனம் என்பது பற்றி எழுதவே எனது மனம் விழைகின்றது.

“மனம் போன போக்கெல்லாம் போக வேண்டாம்” என்று நீதி சொன்னவரும் “மன மெனும் தோணி பற்றி” என்றும், “காயமே கோயிலாகக் கடி மனம் அடிமையாக” என்றும் கூறினார் அப்பர்.

மனம் என்னும் தோணியை அதன் வழியில் செல்லவிடாது பற்றிப் பிடித்து வழிநடத்த வேண்டும் என்பதையே மனம் எனுந் தோணிபற்றி என்றார். அதேபோல் காயத்தைக் கோயிலாக்கி, மனத்தை இறைவனுக்கு அடிமையாக்கி, அதன் வழியை நல்ல திசையில் அமைக்கவேண்டுமென்றும் கூறினார். மனதை ஒருமுகப்படுத்தும் திறமை வாய்ந்தவர்களே ஞானிகளாக, யோகிகளாக, சித்தர்களாக பெரும் பக்தர்களாக விளங்கியிருக்கிறார்கள்.

குறிக்கோள் உடைய வாழ்வே நல்வாழ்வு.

ஞானச்சுடர் மூலம் புத்தாதீ மலர்

தீருத்தொண்டர் புராணத்தில் பக்தராய்ப் பணிவார் பற்றிக் கூறும்போது சேக்கிழார் பெருமான் மிகவும் அழகாகக் கூறுகின்றார். பக்தர்களின் சிந்தனையும் செயலும் எப்படி இருக்கின்றது பாருங்கள்.

“நின்றாலும் இருந்தாலும் கிடந்தாலும் நடந்தாலும் மென்றாலுந் துயின்றாலும் இமைத்தாலும் மன்றாடு மலர்பாதம் ஒருக்காலும் மறவாமை குன்றாத உணர்வுடையான் தொண்டராங் குணமிக்கார்”.

மன்றிலே ஆடும் மலர்ப்பாதத்தை ஒருபோதும் மறவாத சிந்தனையை ஒருமுகப்படுத்தி இறைவனை வழிபடுவது எல்லோராலும் எளிதாக முடியக்கூடிய காரியமில்லை.

இறைவனை எந்த நேரமும் சிந்தையில் இருத்துவதற்காகவே சமயச் சின்னங்களை அணிந்து கொள்கிறோம். கோயில் என்று ஒன்று ஸ்தாபிக்கப்படுவதே சித்தத்தைச் சிவன்பால் இலகுவில் செலுத்துவதற்காகவே.

“ஆலயந்தானும் அரன் எனத் தொழுமே” என்பார்கள் சைவ சமயிகள். உண்மையில் ஆண்டவன் இருக்குமிடம் ஆலயமல்ல. ஆண்டவன் இருக்குமிடம் எதுவென்று அப்பர் கூறுவதைப் பார்ப்போம்.

“முகமெலாங் கண்ணீர்மல்க முன்பணிந்தேத்துந் தொண்டர்

அகமலாற் கோயிலில்லை ஜயன் ஜயாறனார்க்கே” என்கிறார்.

முகம் எல்லாம் கண்ணீர் வழிந்தோட மனமுருகிப் பணிந்து வணங்கும் தொண்டர்களின் மனம்தான் இறைவன் இருக்குமிடம், வேறு கோயில் என்று ஒன்றில் இறைவன் இல்லை என்கிறார்.

“நெக்கு நெக்கு நினைப்பவர் நெஞ்சிலே
புக்கு நிற்கும் பொன்னார்ச்சடைப் புண்ணியன்”

மனம் நெகிழிந்து இறைவனை நினைப்பவரது நெஞ்சத்திலே இறைவன் புகுந்து நிற்கிறார். மனத்தை இறைவன்பால் செலுத்த ஒரு தூண்டு கருவியாகவே ஆலயம் அமைக்கப் படுகிறது.

இடத்துக்கிடம் தாவும் சிந்தனைப் பறவையின் சிறுகொடித்து சிவனை மட்டும் சிந்திக்கச் செய்ய ஆலயம் பெரிதும் உதவுகின்றது. ஆலயத்தைக் கண்டதும் ஆண்டவனின் எண்ணம் வருகின்றது. அதனை அண்மித்து செல்லச் செல்ல அடியவர்களது சிந்தனைப் பரவலும் குறுகத் தொடங்குகின்றது. ஆலயத்துக்கும் அடியவர்களுக்கும் இடையேயுள்ள தூரம் குறையக் குறைய பாவங்களும் குறையத் தொடங்குகின்றன.

“பற்றித் தொடரும் இருவினைப் பாவ புண்ணியமே” என்பர் பெரியோர். அழிவில்லா உயிரோடு அனாதியாய் தொடர்வன ஒருவன் செய்யும் பாவங்களும் புண்ணியங்களுமே. பாவம் செய்தவன் அதனைப் புண்ணியத்தால் நிரவிலிட முடியாது. அப்படி முடியுமென்றால் அது இலகுவானது மட்டுமல்ல வியாபாரமானதாகவும் இருக்கும். பாவம் செய்த அளவு கஷ்டங்களும், புண்ணியம் செய்த அளவு சுகங்களும் கிடைப்பதே மனித வாழ்வு.

பாவம் செய்தவன் இறைவனால் தண்டிக்கப்படுகிறான் என்பது பொதுவான சமயக் கோட்பாடு. அங்கப்பிரதிட்டை செய்தோ, செடிற்காவடி, பறவைக்காவடி போன்றவற்றாலோ தனது உடலை வருத்தி, தானாகவே தனது பாவங்களைப் பலியிட்டுக் கொள்கிறான் செய்த பாவங்களுக்கு தண்டனையை எவ்வகையிலோ அனுபவித்தும் தான் புனிதமடைந்தவனாக அவன் நினைத்துக் கொள்கிறான். பாவங்களைப் பரம்பொருளிடம் பலியிடுவதனால் புனிதனாக

ஆழ்ந்த அன்பிலேயே உண்மையான இன்பம் மலர்கிறது.

மாறிவிடுகிறான். அன்றிலிருந்து புது மனிதனாக நல்ல சிந்தையுடன் வாழத் தொடங்குகிறான். இறைவனிடம் பக்தி செய்து பாவத்தைப் போக்கிக் கொள்வதற்காகத்தான் வழிபாடுகளைச் செய்கிறோம். பாவத்தைப் போக்கவல்லது பக்தி மட்டுமே.

மனம் தெளிவாக இறைவன்பாற சென்றுவிட்டாலன்றி ஒருவனுக்கு மெஞ்ஞான வீட்டின்பம் கிடைக்காது என்கிறார் பட்டினத்தார்.

“காடே திரிந்தென்ன காற்றே புசித்தென்ன கந்தை சுற்றி
ஒடே எடுத்தென்ன உள்ளன்பிலாதாரோங்கு விண்ணேர
நாடே யிடைமரு தீசர்க்கு மெய்யன்பர் நாரியர்பால்
வீடே யிருப்பினு மெய்ஞ்ஞான வீட்டின்ப மேவுவரே”

காற்றை உணவாக்கி காட்டில் வசித்தாலும், கந்தையை உடுத்து ஓட்டை எடுத்துப் பிச்சையேற்று வாழ்ந்தாலும், தேவலோகத்திலே இருந்தாலும், இறைவனிடம் உள்ளன்பு இல்லாதவர்களுக்கு மெஞ்ஞான வீடு கிடைக்காது. ஆனால் உள்ளன்புள்ள மெய்யன்பர் பெண்களோடு இகலோக இன்பத்தில் திளைத்து, இளைத்து இருந்தாலும் வீட்டின்பத்தை அடைவார்கள் என்பது இதன் கருத்து. இப்படிப் பார்க்கும்போது மனத்தின் மகிழமையை நன்கு உணர்க்கூடியதாக இருக்கின்றது.

“எனதற நினைவற இருவினை மலமற வரவொடு செலவற மருளற இரவொடு பகலற இகபர மறஞு முதல்வனைத் தில்லையுண் முளைத் தெழுஞ் சோதியை”

பாடிப் பரவுகிறார் பட்டினத்தார். இப்படிப் பாடிப் பணியும் பட்டினத்தாரால்கூட தனது சிந்தனையை முழுக்க முழுக்க சிவன்பால் வைக்கமுடியாமலிருக்கிறது. இவ்வுலக வாழ்வை வெறுத்துப் பற்றந்ற நிலையிலே இருந்துகொண்டு ஒரு காட்சியை நோக்குகின்றார். இறந்தவர் களுக்காக அழுதிரங்குபவர்கள் அவரது பார்வையில் படுகிறார்கள். அவர் அழுபவர்களைப் பார்த்துக் கேலி பேசுகின்றார்.

“ஊருஞ் சதமல்ல உற்றார் சதமல்ல உற்றுப்பெற்ற
பேருஞ் சதமல்ல பெண்ணர் சதமல்ல பின்னைகளுஞ்
சீருஞ் சதமல்ல செல்வஞ் சதமல்ல தேசத்திலே
யாருஞ் சதமல்ல நின்றாள் சதங் கச்சியேகம்பனே”

குபேர செல்வனாய் இருந்து வாழ்க்கை நிலையாமையை உணர்ந்து குப்பை மேடுக்கு வந்து, சித்தத்தைச் சிவன்பாலே வைத்துத் தத்துவம் பேசிய பட்டினத்தார் தனது தாய் இறந்த பின் மிகவும் மனம் வருந்துகிறார். செத்த பினங்களை இனிச் சாகப்போகும் பினங்கள் அழுவதாகக் கேலி செய்த பட்டினத்தாருக்கு தனது தாய் இறந்தவுடன் சிந்தனை மாறுகிறது. அழுது கவலைப்படுகிறார்.

“வேகுதே தீயதனில் வெந்து பொடிசாம்பல்
ஆகுதே பாவியேன் ஜயகோ - மாகக
குரவி புறவாமல் கோதாட்டி என்னைக்
கருதி வளர்த்தெடுத்த கை” என்று அழுகிறார்.

அதாவது இத்தனை தூரம் பற்றுக்களைத் துறந்து பரமனின் பாதத்தைப் பற்றிய பட்டினத்தாரால்கூட சிந்தனையை ஒரே வழியில் செலுத்த முடியவில்லை. பிறந்தேர் இறப்பது உலக இயற்கை என்பதை அறியாததுபோல இவ்வுலக வாழ்வின் இன்ப துன்பங்களில் பங்கெடுத்துக் கொள்கிறார்.

எவன் துணிகின்றானோ அவன் வெல்கின்றான்.

பறநானுரங்குத் தமிழ்ப் புலவர் கணியன் பூங்குன்றனார்கூட,

“யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்

தீதும் நன்றும் பிழர்தர வாரா

நோதலும் தணிதலும் அவற்றோ ரண்ண

சாதலும் புகுவ தன்றே வாழ்தல்

இனிதென மகிழ்ந்தன்று மிலமே முனிவின்

இன்னாதென்றலு மிலமே....”

என்று வாழ்க்கை நிலையாமையைக் கூறுகின்றார். சாதலும் புதிதல்ல என்று தத்துவம் உரைக்கின்றார். ஆனால் பட்டினத்தாரோ கலங்குகின்றார். அதனால் மனம் என் பது கட்டுப்பாட்டிற்குள் இலகுவாக வைத்திருக்கக்கூடிய ஒன்றே அல்ல.

பரம்பொருளைப் பற்றுவது மனத்தினால்த்தான் இலகுவில் முடியும். அந்த மனம் ஒரே சிந்தனையுள் செறிந்திருக்க வேண்டும். புதினாறாயிரம் வடிவமாக நின்ற பரந்தாமனை தனது அன்பினால் கட்டினான் சகாதேவன் என்று கூறியிருக்கின்றார்கள். எத்தனை வடிவத்தில் கிருஷ்ணன் நின்றபோதும் பகவானின் மூலத்தை மனதில் எண்ணி தனது மனத்தினால் கிருஷ்ணனைப் பிணைத்தான் சகாதேவன்.

இத்தனை சிறப்புக்கள் மனதுக்கு இருந்தபோதும் மனத்தை அடக்கி ஆளுதலின் கஷ்டத்தினாலேயே தவறுகள் நிகழுகின்றன. நல்லமுறையில் சிந்தனையை இறைவன்மேல் குவித்தால் தவறுகள் தவறிப்போகும். பாவங்கள் பறிபோகும்.

காரைக்காலம்மையார் இறைவனிடம் மறவாத மனத்தையே வேண்டுகிறார்.

“இறவாத இன்பு அன்பு வேண்டிப் பின் வேண்டுகின்றார்

பிறவாமை வேண்டும் மீண்டும் பிறப்புண்டேல் உன்னை என்றும்

மறவாமை வேண்டும் இன்னும் வேண்டும் நான் மகிழ்ந்து பாடி

அறவா நீ ஆடும் போதுன் அடியின் கீழ் இருக்க வேண்டும்”

என இறைவனை மறவாத மனத்தையும் இறைவனிடம் கேட்டுக் கொள்கிறார். அவரோடு சேர்ந்து நாமும் இறைவனிடம் இறைவனை மறவாத நல்ல மனத்தை வேண்டிப் பெற்றுப் பேரின்பப் பெருவாழ்வு அடைய முயலுவோம். நாம் பிறந்தது இனிப்பிறவாதிருக்க வழி தேடுவதற்காக மனத்தை அடக்கி அதனை இறைவன்பாற செலுத்திச் செயற்படுவோம். அதுவே இம்மானுட ஜென்மம் எடுத்ததில் எமக்குக் கிடைத்த இலாபமாகும்.

இக்கால நாகரிகம் இதுதானோ

பக்தியின்பது பகல்வேஷம் ஆகியதோ

பணம்படுத்தும் பாடுதானே எல்லாமே

மக்களில்லாம் காட்டுகின்ற வேடிக்கைகள்

மகத்தான சுயநலத்தின் வெளிப்பாடே

இக்கால நாகரிகம் இதுதானோ

எவரையும் மதியாத நிலை தானோ

முக்காலம் உணர்ந்தவர்கள் சொல்லிவைத்த

முடிவெல்லாம் பொய்யாமோ என்னுவீரே

-வ. யோகானந்தசிவம்-

உலகில் சாகாவரம் பெற்ற பொருள்கள் புத்தகங்கள்தான்.

மகா யாகம்

-தீரு இரா. செல்வவழவேல் அவர்கள் -

29.07.2017 சனிக்கிழமை காலை 9.00 மணியளவில் தொண்டைமானாறு செல்வச் சந்திதி ஆலயச் சுற்றாடலில் அமைந்துள்ள சந்திதியான் ஆச்சிரமத்திலிருந்து கதிர்காமத் திற்கான தலயாத்திரை ஆரம்பமாகியது.

சனிக்கிழமை காலை 8.00 மணிக்கு சந்திதி ஆலயத்தில் காலைப்பூசை ஆரம்ப மாகியது. கதிர்காம யாத்திரிகர்கள் செல்வச் சந்திதி ஆலயத்தில் வழிபாடு செய்து தமது யாத்திரையை ஆரம்பிப்பது என்பது வழிவழி நடந்துவரும் நிகழ்வாகும். அந்த மரபுக்கமை வாக எமது கதிர்காம யாத்திரை ஆரம்பமாகியது. ஆலயச் சுற்றாடலில் அமைந்துள்ள ஆச்சிரமத்திற்கு வந்து அங்கிருந்து ஆச்சிரமப் பேருந்தில் ஏறிக் கொண்டோம். சுமார் 35பேர் கொண்ட குழுவினர் கதிர்காமத்திற்குப் புறப்பட்டோம்.

ஆச்சிரமத்தை வழிநடத்தும் சுவாமி களும் பேருந்தில் ஏறிக்கொண்டார். ஏறியவர், கம்பீரமாக நின்றுகொண்டு “எல்லோரும் கேட்டுக்கொள்ள வேணும். இந்த நிமிடத் திலிருந்து யாரும் எந்தச் செலவும் செய்யக் கூடாது. தேவையானது எல்லாம் ஆச்சிரமம் பார்த்துக் கொள்ளும். இப்படித்தான் போன முறை ஒருவர் சொல்லுக் கேட்காமல் தன் ணீர்ப் போத்தல் வாங்கிக் குடித்தார். அவருக்கு வயிற்றில் வந்த பிரச்சனை இன்னும் முடிந்தபாடில்லை. இதைத் தெரிந்து கொள்ளுங்கள்” என்று தமக்கே உரிய குரலில் கூறினார். பேருந்து பயணத்தை ஆரம்பித்தது. அனைவரும் “அரோக்ரா” என முழுக்க மிட்டனர்.

பயணம் ஆரம்பமாகிச் சில நிமிடங்களில் யாத்திரிகர்கள் அனைவருக்கும், ஆச்சிரமத்தூண் நெருங்கிய தொடர்புடைய தீருத் த. கணேசமூர்த்தி (இலங்கை வங்கி) அவர்கள் 1 $\frac{1}{2}$ லீற்றர் தண்ணீர்ப் போத்தலை வழங்கினார்.

சந்திதியான் ஆச்சிரமத்தின் பயணங்கள் வரணி தில்லையம்பலப் பிள்ளையார் ஆலயப் பிரார்த்தனையுடன் ஆரம்பமாவதை வழக்கமாகக் கொண்டிருக்கிறது. அதன்படி தில்லையம்பலப் பிள்ளையாரை வழிபட்டு வரணி சுட்டிபூரம் அம்மன் கோயிலை அடைந்தோம். சுட்டிபூரம் ஆலயம் இன்னும் பழைம மாஜாதிருப்பதனைக் குறிப்பிட வேண்டும். ஆலயங்கள் விதிகளை மீறிக் கட்டப்பட்டும் திருத்தப்பட்டும் வரும் இக்காலத்தில் “சுட்டிபூரம் வாழுகின்ற சுந்தரி” தன் அழகு கெடாமல் அதே பொலிவுடன் இருப்பது மகிழ்ச்சி யானது. பயணம் முறிகண்டிப் பிள்ளையார் ஆலயச் சூழலையடைந்தது. வழிபாடு முடிந்தது. “முறிகண்டிக் கச்சான்” அனைவருக்கும் வாங்கிக் கொடுக்கப்பட்டதுடன் தேனீரும் பருகினோம்.

வவுனியா ஓமந்தையில் அமைந்துள்ள கண்ணகி அம்மன் பொற்கோயிலைச் சென்றிடைந்தோம். “வருண பகவான்” தனது அனுக்கிரகத்தைக் காட்ட வந்து சேர்ந்தோம். பெரிய நிலப்பரப்பில் அழகான கோயில். இந்தியாவிலுள்ள பொற்கோயில்களின் அமைப்பில் ஆலயம் அமைந்துள்ளது. “கண்ணகி கோயில்” என்ற பெயரில் இருந்த பல ஆலயங்கள் இன்று “கண்ணகி”யை நீக்கி வரும்

சிந்தித்துச் செயற்படு அது உனக்கு நன்மையைத் தரும்.

காலத்தில் இவ் ஆலயம் “கண்ணகி அம்மன் கோவில்” என்ற பெயரிலேயே உள்ளது. வவுனியாவிலுள்ள தொழிலதிபர்கள் மூலமாக ஆலயம் சிறப்பாகச் செயற்படுகிறது. ஆலயச் சூழலில் அதிகமாக “நாகம்” இருப்பதாக அப்பகுதி மக்கள் கூறுகின்றனர். இராணுவக் கெடுபிடியிருந்த காலத்திலும் இராணுவம் இப்பகுதிக்கு வரவில்லை என்பதை அறிய முடிந்தது.

இவ் ஆலயச் சூழலில் அன்னதான மடம் ஒன்றும் சிறியளவில் அமைக்கப்பட்டு பக்தர்களுக்கு விழாக்காலங்களில் உணவு வழங்கப்பட்டு வருகிறது. எமது குழுவினர் வருவது முன்கூட்டியே சுவாமிகளினால் தெரியப்படுத்தப்பட்டிருந்ததனால் உணவு தயாராக இருந்தது. ஆலயங்களில் உணவு வழங்கப்படுதல் என்பது காலங்காலமாக நடைபெற்று வந்துள்ளது. “மாகேஸ்வரபூசை” எனச் சிறப்பாகக் குறிப்பிடப்பட்டுவருவது அனைவரும் அறிந்த விடயமாகும். தற்போது பல ஆலயங்களில் பகல் திருவிழாவிற்கு மக்களை வரவழைப்பதற்காக “மதிய உணவு” வழங்கப்படும் நிலை ஏற்பட்டுள்ளது வருந்தத் தக்க விடயமாகும். இது ஒருபுறம் இருக்க, சுகாதாரப் பிரிவினர் அன்னதானம் வழங்கப்படும் இடங்களில் தொண்டுப் பணியில் ஈடுபடுவெங்களுக்கு சீருடை வழங்கப்பட வேண்டும், தொப்பி அணியவேண்டும் எனக்கூறிவருகிறார்கள். சுகாதாரமாக உணவு சமைத்து வழங்கவேண்டும் என்பது சரியானது. அதைவிடுத்து சீருடை... வழங்கும் விடயம் சாத்தியமானதா? என்று சிந்திக்க வேண்டும். யாழ் மாவட்டம் முழுவதும் சுகாதாரக் கேடாக இருப்பதனால் பல நோய்கள் ஏற்பட்டு வருகிறது என்பது சுகாதாரத் திணைக்களத்திற்கு தெரியாத விடயமல்ல. ஆலயங்களில் சுற்றுப்புறச் சூழல் பாதுகாப்புக்கு நடவடிக்கை எடுத்தல், பிளாஸ்ரிக்

பொருட்கள் அகற்றுதல், கழிவுநீர் வாய்க் காலைத் தூய்மையாக வைத்தல், தேனீர் கடைகளில் சுகாதாரம் பேணுதல் எனப் பல பணிகள் உண்டு. தேனீர்கடை, சாப்பாட்டுக் கடைகள், பெரிய விடுதிகள் போன்றவற்றில் பணியாளருக்குச் சீருடை வழங்கச் சொல்ல வாம். ஆலயங்களில் தொண்டர்கள்தான் உணவு பரிமாறுகிறார்கள் என்பதை அறிந்து கொண்டு செயற்படவேண்டும். சுகாதாரப் பணிகள் மலைபோலக் குவிந்து கிடக்கின்றன. அவற்றுக்கு முன்னுரிமை கொடுத்து நோய்கள் அற்ற இடமாக மாற்றுவதற்கு சுகாதாரச் சீருடையினர் பணி செய்வது அவசியமாகும்.

எமது குழு திருகோணமலையை அடைந்தது. அங்குள்ள பிரசித்திபெற்ற ஸ்ரீ காமாட்சி அம்மன், சல்லி அம்மன் ஆலயம், ஸ்ரீ லக்ஷ்மி நாராயணன் ஆலயம், ஸ்ரீ பத்திரகாளி அம்மன் கோவில் ஆகியவற்றைத் தரிசனம் செய்தோம்: இந்த ஆலயங்களில் ஸ்ரீ லக்ஷ்மி நாராயணன் பொற்கோயிலும் மிகப் பெரிய நிலப்பரப்பில் செழிப்பாக அமைந்துள்ளது. இங்கு வைஷ்ணவ முறையில் பூசைகள் நடைபெறுகின்றன. சல்லி அம்மன் ஆலயம் அலைகள் தாலாட்டும் கடற்கரைப் பகுதியில் அமைந்துள்ளது. இவ் ஆலயத் திலிருந்து பார்க்கும்போது திருக்கோணேஸ் வரம் ஆலயம் தெரிகிறது. திருகோணமலை நகரில் காணப்படும் காளி கோவில் அண்மையில் கும்பாபிஷேகம் செய்யப்பட்டு சித்திர வேலைப்பாட்டுடன் புதுப்பொலிவு பெற்றுள்ளது. புராணக் கதைகளில் வரும் உருவங்கள் ஆலயத்தின் மேற் கூரையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இங்கிருந்தும் திருக்கோணேஸ்வரம் ஆலயத்தைத் தரிசிக்க முடியும்.

திருகோணமலையிலிருந்து முதூர் ஊடாக வெருகல் நோக்கிய பயணம்

இறைவனிடம் பயம் ஏற்பட்டாலன்றி நல்லொழுக்கம் உண்டாகாது.

ஆரம்பமாகியது. யான் இளைஞராக இருந்த காலத்தில் மட்டக்களப்புக்குச் சென்ற நினைவுகள் அலைமோதியது. மூதாருக்கு கடல் பயணம், பின்னர் மட்டக்களப்புக்கு கடினமான பாதைப் பயணம் என்பது முற்றாக நீங்கி 6 பாலங்கள் கொண்ட நேர்த்தியான “காப்பற்” பாதையில் எமது இரதம் சென்று வெருகல் முருகன் ஆலயத்தை அடைந்தது. அங்கு இரவுச் சாப்பாடு. அனைவரும் ஒன்றாக வாழை மடலைக் கையில் ஏந்தி சுற்றி இருந்து சாப்பிட்டோம். சுகமான அனுபவம்.

வெருகல் முருகன் ஆலயம் “வேல்” வழிபாட்டு முறை ஆலயமாகும். ஆலயத்தின் சூழலில் மகாவளி கங்கை ஆறு பாய்ந்தோடு கிறது. இது முதலைகள் உள்ள ஆறாகும். முன்பு இந்த ஆற்றுக்குக் குறுக்கே பயணம் செய்வது என்பது கடினமாக இருந்தது. தற்போது ஆற்றுக்குக் குறுக்கே நேர்த்தியான முறையில் பாலம் அமைக்கப்பட்டு பயணம் இலகுவாக்கப்பட்டுள்ளது.

எமது தல யாத்திரையில் பொத்து வில் விநாயகர் ஆலயம் சென்றோம். அங்கு சைவத் தமிழ் மக்கள் அனுபவிக்கும் துன் பத்தை அறியமுடிந்தது. பொத்துவிலை சூழ விருந்த சைவத் தமிழ் கிராமங்கள் தற்போது இஸ்லாமியர் வாழும் பகுதியாக மாறிவருவதை அறிந்துகொள்ள முடிந்தது.

உகந்தை முருகன் ஆலயம் சென்றோம். இங்கு நடைபெறும் பூசைமுறை வேறு பட்டுக் காணப்பட்டது. வேல் வழிபாட்டுமுறை ஆலயம். வெருகல் முருகன் ஆலயமும், உகந்தை முருகன் ஆலயத்திலும் வாய் கட்டிப் பூசை செய்யும் முறையும், மந்திரங்களினால் அர்ச்சிக்கும் ஆகம முறை பூசையும் இணைந்து நடைபெறுகிறது. முதலில் வாய்க்டிப் பூசை செய்யப்படுகிறது. உகந்தை முருகன் ஆலயத்தின் உற்சவகாலமாக அமைந்திருந்ததால் கொடித்தமப் பூசை,

வசந்தமண்டபப் பூசையும் காணமுடிந்தது. யாழ்ப்பாணத்தில் காணமுடியாத மிகவும் ஒழுங்கான கொடித்தமப் பூசையும் வசந்த மண்டபப் பூசையும் நடைபெற்றது. ஆலயங்களில் பூசை முறைகளும் (கிரியைகள்) மந்திர உச்சரிப்புகளும் சிறப்பாக, பிழையின்றி இருக்கவேண்டும். “பூசை செய்தோம்” என்றாளவில் பூசை நடைபெறுவது மாறுபட்ட பலனையே கொடுக்கும். சுவாமி எழுந்தருளி வீதிஉலா வருகையில் பக்தர்கள் வாய்க்கட்டி தோள்கொடுக்க, ஆகம முறையில் அந்தண சிவாச்சாரியார்கள் பூசை செய்வதையும் காணமுடிந்தது.

உகந்தை முருகன் ஆலயம் பற்றிய வரலாற்றுக் கதைகள் பல உண்டு. முருகன் வள்ளியைக் கவர்ந்து வந்து உகந்தை மலையில் இருந்ததாகவும், அதற்குச் சான்றாக கருங்கல் பாறை வெட்டு ஒன்றையும் காண முடிகிறது. உயரமான மலையில் ஏறிச் சென்று பார்த்தோம். அங்கு பாறையொன்றில் மஞ்சள் நிறப் பொட்டுக்கள் காணப்படுகின்றன. இதில் தேய்க்கும்பொழுது மஞ்சள் நிறப் பொட்டு (சந்தனம்போல) வருகிறது. இப்பாறை வள்ளிப் பாறையின் நுழை வாயிலாகக் காணப்படுகிறது. இப்பாறையில் நீர் ஊற்றும்போது மஞ்சள் நிறம் வடிகிறது.

உகந்தை கடற்கரை ஊடாக மற்று மொரு உயர்ந்த மலைப் பாறைக்கு அனை வரும் நடந்து சென்றோம். அங்கு ஒரு கற்குவியல் பகுதியைக் கண்டோம். இந்த இடம் பற்றி அறியப்பெற்ற தகவல் யாதெனில், இங்கு வருபவர்கள் ஏதாவது விடயத்தை மனதில் கொண்டு அருகிலுள்ள மலையில் இருந்து “கல்” எடுத்து வந்து போடுகிறார்கள். தாம் நினைத்த காரியம் நிறைவடைந்ததும் மீண்டும் வந்து விளக்கு ஏற்றி வீழிபடுவார்கள். கற்பாறையில் குத்துவிளக்குகள், தட்டுகள் அதிகமாகப் போடப்பட்டுள்ளது.

இவை பக்தர்கள் காரிய சித்தியடைந்த பின் னர் செலுத்தும் காணிக்கை என அறிய முடிந்தது. எங்களுடன் வந்த இளைஞர்கள் கல் எடுத்துவந்து போட்டார்கள். என்ன நினைத்துப் போட்டார்களோ! எதுவானாலும் முருகன் நிறைவேற்றி வைக்கப் பிரார்த்திப் போம். இவ்வாறு உகந்தை முருகன் தரி சனம் முடித்துக்கொண்டு கதிர்காமம் நோக் கிய பயணம் இரவு 9.00 மணியளவில் “அரோஹரா” ஒலியுடன் ஆரம்பமாகியது.

எமது பயணத்தில் ஆச்சிரமப் பேருந்தின் “பார்த்தசாரதி” முக்கியமானவர். மிகவும் சிறப்பான வாகன ஓட்டுநர், நிச்சயம் பரிசு கொடுக்கலாம். எப்பொழுதும் வாகனங்களில் பயணம் மேற்கொள்ளும்போது வாகன ஓட்டுநர்தான் பாதுகாப்புக் கடவுள்! அவரை நம் பியே பயணம். எங்கள் பார்த்த சாரதி கண்ணா பின்னா என்று அதிவேகமாக வாகனத்தைச் செலுத்தினாலும், வாகனம் அவரது சொற்படி கேட்டு நடப்பது வியப்பாக இருந்தது. அவருக்கு நித்திரை என்று ஒன்று ஒன்று இருப்பது தெரியுமா? என்பதுதான் கேள்வி? வளைவு களில்கூட வேகத்தைக் குறைக்காமல் வளைத்து வளைத்து வாகனத்தைச் செலுத்து வதில் மகா கில்லாடி! இல்லாவிட்டால் உகந்தையில் இரவு 9 மணிக்குப் புறப்பட்டு சுமார் 2 மணிக்குக் கதிர்காமம் வரமுடியுமா? இடையிடையில் யானைகளின் குறுக்கீடும் இருந்தது.

செல்லப்பிள்ளையார் மாணிக்க கங்கையில் நீராடி கதிர்காம வழிபாட்டை ஆரம்பித்தோம். கதிர்காமம் தமிழ்க்கடவுளின் வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க பாடற்சிறப்புள்ள ஆலயம். அருணகிரிநாதர் பாடி மகிழ்ந்த இடம். ஆனால் இன்று அதன் சிறப்புக்களை இழந்து பெளத்த மதத்தின் ஆதிக்கப்பிடிக் குள் ஏற்ததாழுச் சென்றுவிட்டது. சைவத் தமிழ் அன்பர்கள் “நமக்கென்ன” என்ற

வழமையான முறையில் இருப்பது நல்ல தல்ல. இந்து அமைப்புக்கள் சிலவற்றைச் செய்யலாம். தெய்வயானை அம்மன் ஆலயம் அருகிலுள்ள அன்னதான மடம்கூடதடம் மாறுவது அறியக்கூடியதாகவிருந்தது.

கதிர்காமத்தில் மாலைநேரம் வேற் பெருமான் யானையில் வீதிவெலம் வரும் காட்சி பார்ப்போரைக் கவருகிறது. பெளத்தர்களின் பரஹரா- அனிவகுப்பு சிறப்பாக அமைந்திருந்தது. சிங்களப் பாடசாலைகள் அமைப்புக்கள் இவ் அனிவகுப்பில் கலந்து கொண்டு தமது திறமைகளை வெளிப்படுத்து கிறார்கள். தமிழ்ப் பாடசாலைகள் இதுவரை காலமும் அழைக்கப்படவில்லை. தற்போது கதிர்காம நிர்வாகத்தின் “நிலமை” D.P. குமாரகே இனப்பாகுபாடின்றி சிலவற்றை முன்னெடுத்து வருகிறார். அவருடைய முயற்சியினால் முதல் முறையாக வவுனியா மகா வித்தி யாலயம் அழைக்கப்பட்டிருந்தது. மாணவிகளின் “மயில் நடனம்” அனைவரையும் கவர்ந்தது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

கதிர்காம நிர்வாகத்தின் நிலமை ஆச்சிரம சுவாமிகளுக்கு முன்னரே அறிமுக மாகியிருந்தார். சில மாதங்களுக்கு முன்னர் அவரும் குழுவினரும் யாழ்ப்பாணம் வருகை தந்து சைவ ஆஸயங்களில் தரிசனம் செய்து சென்றுள்ளார். அந்தவகையில் தொண்டை மானாறு செல்வச்சந்நிதிக்கு வந்து முருகப் பெருமானைத் தரிசித்துவிட்டு சந்நிதியான் ஆச்சிரமத்துக்கு வருகை தந்திருக்கிறார். ஆச்சிரமத்தின் செயற்பாடுகள் அவரைப் பெரி தும் கவர்ந்திருக்கிறது. ஆச்சிரம சுவாமிகள் கதிர்காமம் வந்திருப்பது அறிந்து அவரை வரவேற்று உபசரித்த பண்பை இங்கு குறிப் பிட்டாக வேண்டும். இன் ஒருமூலம் என்பது மனதளவில் ஏற்பட வேண்டும். கதிர்காம வழி பாட்டில் வள்ளியம்மை வாசலில் “மாவிளக்கு” ஏற்றினோம். பெளத்தர்கள் பெருமளவில்

பெரிதும் அமைதி நிறைந்த வாழ்வே மகிழ்ச்சியான வாழ்வாகும்.

பார்த்து மகிழ்ந்தார்கள். வேடுவர்கள் முருகனுக்கு தேனும் தினைமாவும் கொடுத்தார்கள் என்று கந்தபுராணத்தில் அறிகிறோம். எமது குழுவில் வந்தவர்கள் யாவரும் இவ்வழிபாடுகளில் ஒருங்கிணைந்து ஆளுக்கு ஒன்றாக வேலைகளைப் பகிர்ந்து விளக்கேற்றி வள்ளியம்மையின் அருள் வேண்டிப் பிரார்த்தித்தோம்.

மலைமீது அமர்ந்துள்ள செவ்வேள் பெருமானைக் காண்பதற்குச் சென்றோம். அங்கு “அவல்” படையல் பற்றிக் குறிப்பிட வேண்டும். திறந்த பகுதியில் பீடமொன்றில் வேல் நிறுத்தப்பட்டுள்ளது. பக்தர்கள் அவல் பிசைந்து படையல் செய்து வழிபடுகிறார்கள். பிசைந்த அவலை வேலின் மேல் பூசும் முறை எப்படி வந்தது என்பது தெரியவில்லை. பக்தி எதை வேண்டுமானாலும் செய்யக்கூடியது; காரணம் பக்திக்கு ஆகமம் இல்லை. பக்தி நெறிக்கு ஆகமம் தேவையில்லை. பக்தர்களின் உள்ளம்தான் நெறியைத் தீர்மானிக்கும். நாங்களும் அவல் பிசைந்து படைத் தோம். வேலின்மேல் பூசுவதைத் தவிர்த்து, அந்தப் பீடத்தைச் சுத்தப்படுத்தி வேலுக்கு அழகான பட்டு அணிந்து வேலின்கீழே அவல் அடைத்து தேவாரம் பாடி வழிபட்டோம்.

கதிர்காமக் கந்தனின் திவ்விய தரிசனம், வழிபாடு பூர்த்திசெய்துகொண்டு 2.8.2017 அன்று மாலை 3 மணியளவில் பதுளை நோக்கப் புறப்பட்டோம். மாலையில் பதுளையை அடைந்தோம். சந்திதியான் ஆச்சிரமத்தின் சமூகப் பணியின் ஒரு அம்சமாக பதுளையில் உள்ள “மலையகச் சிறுவர் இல்லம்” அமைந்துள்ளது. மலையகத்தில் ஏற்பட்ட மன் சரிவினால் பாதிக்கப்பட்ட பிள்ளைகள் (பெண்கள்) 50பேர் இவ் இல்லத்தில் உள்ளனர். இவ் இல்லத்திற்கு ஆச்சிரமம், தேவையான உதவிகளைச் செய்து வருகிறது. இல்லத்துப் பிள்ளைகளின் அன-

பான வரவேற்பும், இல்லத்தை மேற்பார்வை செய்து வரும் திரு கிருஷ்ணசாமி அவர்களும், அவரின் மகளினதும் உபசரிப்பும் என்றும் மறக்கமுடியாதவையாகும். ஆச்சிரம சுவாமிகளின் பல் நோக்குப் பார்வைக்கு உதாரணமாக பதுளை இல்லத்தைக் குறிப்பிடலாம்.

எமது கதிர்காமப் பயணத்தின் நிறை வாக யாழ்ப்பாணம் நோக்கிப் புறப்பட்டோம். எப்பொழுதும் பயணத்தில் ஒரு திரில் இருக்க வேண்டும். அல்லது பயணம் கவர்ச்சியாக அமையாது அல்லவா! பயணத்தின் திரில் மகியங்களைக் காட்டுப் பாதையில் நள்ளிரவு நிகழ்ந்தது. ஆள் அரவமற்ற காட்டுப் பாதையில் வாகனம் பழுதுபட்டு நின்றுவிட்டது. நள்ளிரவு நேரம் என்ன செய்ய முடியும். காலையில்தான் திருத்தமுடியும். இரவு அந்த இடத்திலேயே கட்டாந் தரையில் தங்க வேண்டும். கட்டிலிலும் மெத்தையிலும் நித்திரை கொள்பவர்களை அந்தக் காட்டில் படுக்க வைத்து இரசிக்க வேண்டும் என்று முருகன் விரும்பினால் யார் என்ன செய்ய முடியும்?

எமது பயணத்தில் உடன் வந்த “வெள்ளை” என்று யாவராலும் அழைக்கப்பட்ட இளைஞர் வாகனம் திருத்துபவராக இருந்தார். இதுதான் முருகனின் விளையாடல்! காலையில் மகியங்களை சென்று தேவையான உபகரணங்களை வாங்கி வந்து வாகனம் திருத்தப்பட்டு பயணம் தொடங்கியது.

மிகவும் பழமையான மன்னம்பிடிட்டு முருகன் ஆலயம் சென்றோம். ஆலயம் கும்பாபிஷேகத்திற்காக பாலஸ்தாபனம் செய்யப்பட்டு திருத்த வேலை நடைபெறுகிறது.

பொலந்துவை சிவன் கோவிலின் புதைபொருள் ஆராய்வின் பயனாகக் கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ளது அறிவோம். அந்தச் சிவன் ஆலயம் சென்றோம். பழமையான

உறுதியைப்போல உழைப்பும் இருந்தால் வெற்றி நிச்சயம் கிடைக்கும்.

ஆஸயம். சிவலிங்கம் மூலஸ்தானத்தில் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ளது. அங்குள்ள நந்தி தலை உடைந்த நிலையில் காணப்பட்டது. இது தற்செயலாக நடந்திருக்க முடியாது. ஏனெனில் முன்பகுதியில் சிவலிங்கத்தை பார்க்கக்கூடியதாக அமைந்துள்ள நான்கு நந்திகளிலும் ஒரே மாதிரியாக தலைமட்டும் உடைந்து காணப்படுகிறது. அங்கிருந்து திருக்கேதீஸ்வரம், முழுங்காவில் பிள்ளையார் ஆஸயம் சென்று வழிபட்டு இரவு 9 மணியளவில் மீண்டும் செல்வச்சந்திதி முருகன் ஆஸயம் வந்து சேர்ந்தோம்.

நமது சமய முறையில் ஒழுங்கு படுத்தப்பட்டு ஒரு நோக்கத்திற்காக செய்யப்படுவதுதான் “யாகங்கள்” ஆகும். சந்திதி யான் ஆச்சிரமம் முன்னெடுத்த கதிர்காம

யாத்திரையும் அடியேனுக்கு யாகமாகவே பட்டது. அக்கினி காரியம் செய்வது மட்டும் யாகமாகாது. உள்ளாம் ஒன்றாத கிரியை களினால் பயன் ஏதும் இல்லை. வெவ்வேறு எண்ணங்கள், வாழ்க்கை முறைகளுக்கு உட்பட்டவர்களை ஒரே நோக்கத்தில், ஒரே முறையில் ஐந்து தினங்கள் வைத்திருப்பது என்பது கடினமான விடயமாகும். நீர் அருந் தினால் என்ன, தேநீர், இளநீர், உணவு.... அனைத்தும் ஒரு ஒழுங்காக நடைபெற்று யாத்திரையில் வந்தவர்கள் அனைவரும் முருகனின் நாமத்தை மட்டுமே தியானம் செய்தபடி இருந்தது யாகம் தானே! அடுத்த யாகம் எப்பொழுது நிகழும் என்ற ஏக்கத் துடன் வீடு சென்றோம்.

“எல்லாம் எப்பவோ முடிந்த காரியம்”

உயிர்களுக்குச் செய்யும் தொண்டே கடவுளுக்குரிய தொண்டு.

சுத்திரகளின் மேனு

- தீரு சீவ மகாலீங்கம் அவர்கள் -

ஈழத்துச் சித்தர் - சரவணமுத்து சுவாமிகள்

யாழிப்பாணக் குடாநாட்டிலே சைவ மும், தமிழும், கலைகளும் ஒருங்கே வளர்ந்த கிராமங்களிலே குப்பிழான் பதியும் ஒன்றாகும். சிறந்த செம்மண் வளமுடைய குப்பிழான் கிராமத்திலே பக்தர்கள், சித்தர் கள், ஞானிகள், கலைஞர்கள் எனப் பலரும் வாழ்ந்தார்கள். சைவ சித்தாந்த கலாநிதி மகான் காசிவாசி செந்திநாதையர் இந்த மண்ணிலேயே தோன்றினார். நீலகண்ட பாஷி யம், சைவ வேதாந்தம், கந்தபூராண நவநீதம் போன்ற பல அரிய ஆய்வு நூல்களை எழுதி சைவ சித்தாந்த தத்துவத்துறை வளர்ச்சிக்கு ஐயர் அவர்கள் அரும் பங்காற்றியுள்ளார். பண்ணிசையை ஈழமணித் திருநாட்டுக்கு அறி முகப்படுத்திய செல்லத்துறையும் இந்த மண்ணிலேயே தோன்றினார். நாட்டுக்கூத்துக் கலையின் விளை நிலங்களில் குப்பிழான் கிராமமும் ஒன்றாகும். கிருஷ்ண ஸீலா போன்ற பல அரிய நாடகங்களை நாட்டுக் கூத்துக் கலையின் ஊடாக அரங்கேற்றிய திரு அ. பீதாம்பரமும் இந்த மண்ணிலேயே வாழ்ந்தார்.

தனித் தமிழ்ச் சைவக் கிராமமாகிய குப்பிழான் கிராமத்தில் வாழ்ந்த வல்லிபுரம் சின்னாச்சிப்பிள்ளை தம்பதிகளின் புத்திர னாக ஆண்த சடாட்சரகுரு சரவணமுத்துச் சுவாமியார் திரு அவதாரம் செய்தார். இவர் இளமைப் பருவத்திலிருந்தே தெய்வபக்தி உடையவராகவும், சிவனடியார் களுடன் தொட்டு உடையவராகவும் விளங்கினார். இவர்

பாரத நாட்டின்கு அடிக்கடி தலயாத்திரை செய்து மகான்களையும், பாடல்பெற்ற திருத் தலங்களையும் தரிசனம் செய்து வந்தார். இறைவனிடமிருந்தும், மகான்களிடமிருந்தும் தான் பெற்ற சக்திகளை வைத்துக்கொண்டு மற்றவர்களுக்கு ஏற்படும் நோய்கள், மனச் சஞ்சலங்கள் ஆகியவற்றை நீக்கி வந்தார்.

நான்கு வேதங்களில் ஒன்றாகிய அதர்வ வேதத்தில் மாந்திரிக்கக் கிரியைகளும் அதற்குரிய மந்திரங்களும் காணப்படுகின்றன. ஆசிக்கறும் மந்திரங்கள் இருப்பதுபோல சாபம் இடும் மந்திரங்களும் உண்டு. நோயை நீக்கவல்ல மந்திரங்கள் இருப்பதுபோல, நோயை உருவாக்கக்கூடிய மந்திரங்களும் காணப்படுகின்றன. பிரிந்தவர்களை ஒன்று கூட்டி வைக்கும் மந்திரங்கள் இருப்பதுபோல ஒன்றாய் இருப்பவர்களைப் பிரித்துவிடும் மந்திரங்களும் இடம்பெற்றுள்ளன. அத்வைதம் போதித்த ஆதி சங்கராச்சாரியாருக்கு அவர் மீது பொறுமை கொண்ட சிலர் இவ்வாறான நோயினை உருவாக்கும் மந்திரங்களைப் பயன்படுத்தி தீராத நோய்க்கு இவரை ஆளாக்கிவிட்டார்கள். இவர் கலியுகவரத னாகிய திருச்செந்தூர் முருகப் பெருமானை பக்தியோடு பணிந்து வணங்கித் தனது உடல் நோயினை நீக்கி அருளுமாறு அன்புரிமையுடன் வேண்டினார். முருகப்பெருமானின் கட்டளைப்படி திருச்செந்தூருக்குச் சென்று தீர்த்தத்திலே நீராடிவிட்டு முருகப் பெருமானின் சந்திதிக்குச் சென்று பக்திரசம்

பிரம்மத்தை அறிந்தவன் அனைத்தையும் எய்தி இன்புறுகிறான்.

ததும்பும் தோத்திரி நூலாகிய சுப்பிரமணிய புஜங்கத்தைப் பாடியருளினார். முருகப்பெரு மானின் திருவருளினால் தன்னைப் பீடித் திருந்த நோயிலிருந்து முற்றாகக் குணமடைந்தார் என அவரது வரலாறு கூறுகிறது. தெய் வீக் சக்திக்கு முன்னால் வேறு எந்தத் தீய சக்திகளும் நின்றுபிடிக்க முடியாது என்பதற்கு இது நல்ல உதாரணமாகும்.

ஒரு சமயம் திருநெல்வேலியைச் சேர்ந்த வைரமுத்து தங்கம் ஆகியோரின் மகளாகிய பொன்னம்மாள் பருவம் அடைந்த நிலையில் இருக்கும்போது, மாற்றான் ஒரு வன் தீய சக்திகளின் துணைகொண்டு பொன் னம்மாவைத் தீராத நோயில் (மூர்ச்சையாகி விழுதல்) வருந்தும்படி செய்துவிட்டான். அவரது தந்தை வைரமுத்து மருத்துவர்கள் மற்றும் மாந்திரீக வாதிகளை அழைத்துச் சிகிச்சை அளித்தும் குணப்படுத்தமுடிய வில்லை. தந்தையாரின் வேண்டுகோளை ஏற்று அங்கு சென்ற சரவணமுத்துச் சுவாமிகள் தன்னிடம் உள்ள திருநீற்றைக் கடவுளை வேண்டிப் பூச, பொன்னம்மா குணம் அடையத் தொடங்கினார். அவர் முற்றிலும் குணமானதும் தனது மகளைச் சரவணமுத்துச் சுவாமிக்கே திருமணம் செய்து கொடுத்தார். இவர்களுடைய திருமண பந்தத்தினால் விஸ்வலிங்கம் என்ற மகனையும், அன்னபூரணி என்ற மகளையும் புத்திரச் செல்வங்களாகப் பெற்றெடுத்தார்கள். இல்லறத்தில் ஈடுபட்டாலும் சுவாமிகள் தெய்வ சிந்தனையிலேயே மூழ்கி இருந்தார். தனது மகன் ஜந்து வயதினை அடைந்தபொழுது ஒருநாள் சுவாமிகள் நடுநிசியில் துயில் எழுந்து நித்திரையில் இருந்த மனை வியையும் பிள்ளைகளையும் எழுப்பித் திருநீறு பூசிவிட்டு இறைவனின் கட்டளைப்படித் தான் சந்நியாசம் போகிறேன், என்று கூறிப் புறப்பட்டார். பிள்ளைகளுக்கு, விபரம் ஏதும்

தெரியவில்லை. மனைவி பொன்னம்மா மட்டும் வாய் தீறக்காமல் கலங்கிய கண்களுடன் மௌனமாக இருந்தார். இவருடைய மகள் அன்னபூரணி முதுமாதாவாக தமிழ் நாட்டின் கும்பகோணத்தில் வாழ்ந்து வருகின்றார். அம்மையாருடைய மகள் சஞோஜினி தேவி (M.A. பட்டதாரி) ஈழத்திற்கு வருகை தந்து தனது பேரனாராகிய சரவணமுத்து சுவாமிகளின் சமாதிக் கோயிலைத் தரிசித்த தோடு ஞானசித்தர் சரவணமுத்துச் சுவாமிகள் என்ற நூலையும் 2016ஆம் ஆண்டு பதிப்பித்து வெளியிட்டார்.

பாரத நாட்டில் உள்ள திருத்தலங்களைத் தரிசிக்க விரும்பி அங்கே சென்ற சரவணமுத்துச் சாமியார் தமிழ்நாட்டின் பாடல்பெற்ற சிவஸ்தலமாகிய திருவொற்றி யூருக்குச் சென்றார். ஆதிபுரீசன், வடிவாம் பிகை, தீயாகராஜர் ஒருங்கிணைந்து அருள் புரியும் திருத்தலமாகத் திருவொற்றியூர் திகழ்கிறது. திருவொற்றியூர் திருத்தலத்திற்கு வந்து வணங்கி ஆன்ம விடுதலை பெற்ற அருளாளர்களில் பட்டினத்து அடிகள் முதன்மை இடம்பெறுகிறார். பூலோக சிவலோகம் என்று அழைக்கப்படும் சிவஸ்தலமாகத் திருவொற்றியூர் காணப்படுகிறது.

திருவொற்றியூரில் சுவாமிகள் சில நாட்கள் தங்கியிருந்தார். இறைவனின் திருவருள் தனக்குக் கிடைக்கவேண்டும் என்று மனம் உருகிப் பிரார்த்தனை செய்தவண்ணம் அங்கேயே தங்கியிருந்தார். ஒரு சிவராத்திரி தினத்தன்று சாது ஒருவர் எதிரே வந்து “நீர் என் இங்கு இருக்கிறீர்” என இவரிடம் கேட்டார். நானும் ஒரு தேவையை நோக்கி இருக்கிறேன் என இவர் பதில் கூறினார். இரவு நாலாம் ஜாமப் பூசை முடிந்ததும் நான் இவ்விடத்திற்கு வருவேன்; என்ன எதிர்பார்த்து இரும் என்று கூறிவிட்டுச் சாது சென்று விட்டார். சரவணமுத்துச் சுவாமிகள்

ஆசை ஒழிந்த இடத்தில் நரக வேதனை இல்லை.

கோயில் வாசலிலேயே இரவு முழுவதும் சாதுவையும் இறைவனையும் விட்டு நீங்காத நினைவோடு கண்ணிழித்திருந்தார். கண்முடித் தியானத்திலிருந்தால் சாதுவே தியானத்தில் தோன்றுவார். இறைவனின் திரு உருவைப் பார்க்கும் பொழுதும் சாதுவின் திரு உருவை அவருக்குத் தெரிந்தது.

நான்காம் ஜாமப் பூசை முடிந்ததும் சாது இவர் முன்தோன்றினார். சரவணமுத்தருக்குத் தீட்சை வைத்து மந்திரோபதேசமும் செய்தார். தீட்சை பெற்றுக்கொண்டதும் சரவணமுத்தர் அளவிலாத ஆனந்தம் பெற்றவர்போல் மகிழ்ச்சி அடைந்தார். தனது குருநாதன் யார் என்று அறிய ஆவல் கொண்

“நானேயோ தவஞ்செய்தேன் சிவாயநம் எனப்பெற்றேன் தேனாய் இன் அமுதமுமாய்த் தித்திக்கும் சிவபெருமான் தானே வந்து எனதுள்ளம் புகுந்ததியேற்கு அருள் செய்தான் ஊன் ஆரும் உயிர் வாழ்க்கை ஒழுத்தன்றே வெறுத்திடவே”

என்று மணிவாசகனார் திருஏசுறவுப் பதிகத்தில் பாடுவதுபோல தன்னையும் இறைவன் ஆட்காண்டு அருள் செய்துள்ளார் என்பதை நினைந்து ஆனந்தப் பரவச நிலையினை அடைந்தார்.

உபதேசம் கிடைத்ததும் தனது தாய்நாடாகிய ஈழமணித் திருநாட்டிற்குத் திரும்ப வேண்டுமென்று சுவாமிகள் விரும்பி னார். பிரயாணம் செய்வதற்கு கையில் பணம் எதுவும் இல்லை. பிரயாணம் செய்ய பணம் எதுவும் இல்லையே என்ற நினைப்போடு அம்பாள் சந்நிதியிலே படுத்துறங்கினார். காசைப் பற்றிக் கவலைப்படாதே. தேவையானபோது அது கிடைக்கும் என்ற ஒலி அலைகள் அசர்ரிபோல இவருக்கு கேட்டது. எழுந்து பார்த்தபொழுது ஒரு ரூபாய் பணம் படுக்கையிலே கிடந்தது. அந்த ஒரு ரூபாயையும் எடுத்துக்கொண்டு ஊருக்குப் புறப் பட்டு விட்டார். அந்தப் பணம் முடிச்சிலே

டார். “உனக்கு விருப்பமான பெயரால் அழைப் பாயாக” என்ற ஒவி மாத்திரம் கேட்டது. சாது அக்கணப்பொழுதிலேயே மறைந்து விட்டார். சரவணமுத்தர் ஆனந்தப் பரவச நிலையை அடைந்தார். வாழ்நாளில் அந்தச் சாதுவைத் திரும்பிப் பார்க்கும் வாய்ப்பு இவருக்கு என்றுமே கிடைக்கவில்லை. கோயிலின் உள்ளே சென்று இறைவனின் உருவத் திருமேனியை வணங்கியபொழுது அத்திருமேனியில் இவர் கண்ட சாதுவின் உருவமே தெரிந்தது. திருவொற்றியூரில் இருந்து அருளாட்சி புரியும் இறைவனே தன்னை ஆட்கொண்டு தீட்சை வழங்கினார் என்பதை இவர் உணர்ந்து கொண்டார்.

இருக்க அவர் ஈழத்திற்கு வந்து சேர்ந்து விட்டார். இன்றைய சூழ்நிலையில் வெளிநாடு செல்லவேண்டுமென்றால் கடவுட்சீட்டு, விசா ஆகிய யாவும் எடுத்தல் வேண்டும் இன்றைய உலகில் வாழும் நமக்கெல்லாம் சரவணமுத்துச் சுவாமிகளின் பிரயாணம் அதிசயமாகவே கோண்டும்.

தன்னுடைய சொந்தக் கிராமமாகிய குப்பிழான் கிராமத்துக்கு வந்தவர் தனது காணிக்குச் சென்றார். தனது வளவுக்குள் ஒரு சிறிய கோயில் கட்டினார். அங்கு சிவ காம சுந்தரியைப் பிரதிஷ்டை செய்தார். அம்பானுக்கு அவரே நித்தியழுசை செய்து வந்ததோடு அக்கினி காரியமும் செய்து வழ்தார். தம்மை யாரும் வணங்குவதை அவர் விரும்புவதில்லை. தன்னைக் கும்பிட வருகிறவர்களுக்கு அம்பிகையைக் காட்டி விட்டுத் தாம் ஒதுங்கி நிற்பார். திருவோடு எடுத்து வீடு வீட்டாகச் சென்று யாசகம் செய்து

ஒற்றுமை உள்ளத்தால் உண்டாதல் வேண்டும்.

பெற்றுவந்த அரிசியைப் பொங்கலிட்டு அம்முனக்கு நைவேத்தியம் செய்த பின்பு தாழும் உண்பார்.

தன்னுடைய கிராமத்திற்குச் செல்ல முன்பு திருவொற்றியூரிலிருந்து ஈழத்துக்கு வருகை தந்த இவர் நேரடியாகச் செல்வச் சந்திதி முருகன் ஆலயத்திற்குச் சென்றார். ஞான பண்டிதனாகிய முருகப்பெருமான் வீர் நிருந்து அருள்புரியும் செல்வச்சந்திதி முருகப் பெருமானின் திருத்தலத்தில் சிலகாலம் தங்கினார். பக்தர்கள், சாதுக்கள், சித்தர்கள், ஞானிகள் எனப் பலரும் காலம் காலமாக நடமாடித் திரியும் புண்ணிய ஷேத்திரமாக அன்னதானக் கந்தனாகிய முருகப்பெருமானின் திருத்தலம் திகழ்கிறது. திக்கற்றவர்கள், அநாதைகள், வயோதிபர்கள் எனப் பலர் சந்திதியானின் திருத்தலச் சூழலிலே நிரந்தர மாக வாழ்ந்து வருகின்றார்கள். அன்னக் கந்தனின் ஆலயச் சூழலில் இயங்கி வரும் சந்திதியான் ஆச்சிரமத்தினால் இவர்களுக்கு மூன்று நேரமும் உணவும் தேநீரும் வழங்கப் பட்டு வருகிறது. திருவொற்றியூரில் பரம சிவனால் ஆட்கொள்ளப்பெற்ற சரவணமுத்துச் சுவாமிகளின் ஆன்மீக ஞானம் சந்திதி முருகப் பெருமானின் திருவருளால் வலுப் பெற்றது.

சந்திதி முருகப்பெருமானின் கோயிலில் இருந்த சரவணமுத்துச் சுவாமிகளை அடையாளம் கண்ட தெரிந்தவர்களில் ஒரு வர் அவருடைய சோதரர் செல்லையாவிடம் வந்து உங்கள் தம்பியைச் சாமியாராகச் செல்வச்சந்திதி முருகன் கோயிலில் கண்டேன் என்று கூறினார். ரத்த பாசத்தினால் துடித்த சகோதரர் உடனே புறப்பட்டுச் சந்திதி ஆலயத்திற்கு வந்து தம்பியை நேரே கண்டார். தாடியுடன் சாமியார் வடிவிலிருக்கும் சகோதரனைக் கண்டதும், உடல் பதற், கண்ணீர் மல்க அழுது புலம்பித் தன்னுடன்

ஊருக்கு வருமாறு அழைத்தார். சுவாமிகள் சகோதரரைத் தேந்றித் தமக்குக் கிடைத்த அருளைப்பற்றி விளக்கினார். அதைக்கேட்ட சகோதர் அவரைக் கையெடுத்துக் கும்பிட்டு “உனக்குக் கிடைத்த அருள் எனக்குக் கிடைக்கவில்லையே” என்று கண்ணீர் மல் கக் கூறினார். சகோதரருக்கு ஆறுதல் மொழி கூறிச் சுவாமிகள் அவரை வழியனுப்பி வைத்தார்.

கதிர்காம பாதயாத்திரை செய்த அடியார்களுடன் இவரும் ஒருமுறை சேர்ந்து கொண்டார். பாதயாத்திரை செய்யும் அடியார்கள் வைகாசி விசாக தினத்தில் வற்றாப் பளை கண்ணகை அம்மன் கோயிலில் நடைபெறும் பொங்கல் விழாவில் கலந்துகொண்ட பின் காட்டுப் பாதைகளின் ஊடாகக் கதிர்காம் நோக்கிப் பாதயாத்திரையைத் தொடர்வார்கள். முப்பளைக் காட்டில் சுவாமிகளைத் தனியாக விட்டிட்டு யாத்திரைக் கோஷ்டி வெகுதுராம் சென்றுவிட்டது. காட்டில் தனியாக மரத்தின்கீழ் படுத்திருந்த சுவாமி களுக்கு முருகப்பெருமான் சோழுகொண்டு வந்து கொடுத்து அவருடைய பசிப்பினியைப் போக்கினார். விடியற்காலையில் சுவாமிகள் யாத்திரைக் கோஷ்டியினர் தங்கியிருந்த இடத்திற்கு தனியாக நடந்துசென்றபோது அவர்கள் பெரிதும் ஆச்சரியம் அடைந்தனர்.

சுவாமிகளுடைய கையில் பணம் இருந்தால் அதைச் சோறாக்கி ஏழைகளின் வயிற்றை நிரப்பி விடுவார். “யாவர்க்குமாம் உண்ணும்போது ஒரு கைப்பிடி” என்ற தவயோகி திருமூலரின் வாக்கிற்கு அமையத் தனது கிராம மக்களிடம் பிடியரிசி சேர்க்கும் அறப்பணியைத் தோற்றுவித்தார். இவ்வாறு மக்களிடம் இருந்து சேர்க்கப்பட்ட பிடியரிசி யைக்கொண்டு ஆலயத்திலே அடியார் களுக்கு அழுதிடும் பணியைச் சிறப்பாகச் செய்து வந்தார்.

மகிழ்ச்சியோடு கற்பதை நாம் ஒருபோதும் மறப்பதில்லை.

சுவாமிகள் அடிக்கடி சுடுகாட்டில் போய்தங்கி விடுவார். இரவு முழுவதும் மயானத்தில் சிவனை நினைந்து நிஷ்டையில் அமர்ந்து விடுவார். தனிமையில் நிஷ்டையில் இருந்து பேரின்பத்தைக் காண்பதில் அளவில்லா ஆனந்தம் கொண்டிருந்தார். நோயினால் வாடும் அன்பர்களுக்கு விழுதியை வாயிலும் தலையிலும் போட்டு நெற்றியிலும் பூசி விடுவார். அவர் கொடுத்த விழுதியினால் நோய் நீங்கிப் பலர் குணம் அடைந்தார்கள். இறைவன்பால் தீராத அன்பும், காதலும் கொண்டவர்கள் ஆனந்தத்தின் எல்லையை அடையும்போது திடீரென ஆடிப்பாட ஆரம்பித்துவிடுவார்கள். சுவாமிகளும் இறைவனின் பேரின்பத்தில் திளைத்து உடனே காலைத் தூக்கி ஒரு காலில் நின்று நடனம் ஆடத் தொடங்கிவிடுவார்.

“ஆடுவதும் பாடுவதும் ஆனந்தமாக நினைத் தேடுவதும்
நின் அடியார் செய்கை பராபரமே”

எனத் தாயுமான சுவாமிகளும் தூய பக்தனிடம் ஏற்படும் ஆனந்தப் பரவசநிலையைத் தனது பாடலில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இவர் சமாதிநிலை அடைந்தபின்பு சிவகாமி அம்பாள் கோயிலையும், சரவண முத்துச் சுவாமியாரின் சமாதிக்கோயிலையும் பராமரித்துப் பூசைகள் செய்துவந்த சுவாமி “அம்மா” என்று அனைவராலும் அன்போடு அழைக்கப்பெற்ற மாணிக்க அம்மா இவருடைய சீடர்களில் முதன்மையானவராகத் திகழ்ந்தார். மாணிக்க அம்மாவின் சகோதரி யாகிய அருட்சோதி அம்மாவும் கூடவே இருந்து திருத்தொண்டுகள் செய்து வந்தார். நீர்வேலி முருகுச் சாமியார் சுவாமிகளிடம் உபதேசம் பெற்று ஆன்மீக நிலையில் உயர்ந்து விளங்கினார். மூளீயவளையைச் சேர்ந்த ஜவர் சுவாமிகளிடம் உபதேசம் பெற்று ஞானம் மிக்கவர்களாக வாழ்ந்தார்கள்.

சுவாமிகள் சமாதிநிலை அடைவதற்கு மூன்று நாட்களுக்கு முன்பு தனது பிரம்பையும், விழுதிப் பையையும் மாணிக்கம் அம்மாவிடம் கொடுத்து இவை உனக்கு எப்போதும் தேவை என்று கூறியுள்ளார். இந்த உடம்பு இன்னும் மூன்று தினங்களுக்குத் தான் இருக்கும் என்றும் அம்மையாரிடம் கூறினார். நான் சமாதி அடைவதைப்பற்றி

நீ ஒன்றும் பயப்படாதே! உன்னைப் பற்றி இறைவனிடம் நிறையக் கூறியுள்ளேன் என்று அவருக்கு ஆறுதல் மொழியும் கூறியிருந்தார். அவர் கூறியபடியே மூன்று நாளில் தியானத் தில் இருந்தபடியே சமாதிநிலை அடைந்தார். சுவாமிகள் சமாதி அடைந்ததை அறிந்ததும் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் பல கிராமங்களில் இருந்தும் பெருந்தொகையானவர்கள் வருகை தந்து அவருடைய சமாதியைத் தரிசித்துச் சென்றார்கள். இவருடைய உடலைச் சமாதி வைப்பதற்கான அனுமதியை வழங்குவதற்காகப் பெரும்பான்மை இன்ததைச் சேர்ந்த அதிகாரி ஒருவர் வருகை தந்திருந்தார். சமாதி நிலையில் இருந்த சாமியாரின் உடலை ஆட்டிப் பார்த்தார். மூன்று நாட்களாகியும் உடம்பில் ஒருவித பழுதும் ஏற்படாதிருப்பதைக் கண்டார். உன்மை நிலையை உணர்ந்துகொண்ட அதிகாரி சாஷ்டாங்கமாக விழுந்து வணங்கிவிட்டு கௌதம புத்தரும் இவ்வாறே பரிநிர்வாண நிலையைப் பெற்றிருந்தார் எனக் கூறினார். 1938ம் ஆண்டு பங்குனி மாதம் முதலாம் திகதி சுவாமிகள் சம்மாதி நிலை அடைந்தார். இவருடைய சமாதிக்கோயில் இவர் பிறந்த கிராமமாகிய குப்பிளானில் அமைக்கப்பட்டது.

(தொடரும்...)

மனோசக்தியை வளர்த்தால் நமக்கு ஆயுதபலம் தேவையில்லை.

ஞானச்சுட்டி பூர்த்தோசீ மலர்

வள்ளி, மந்தார மரத்தின் வரலாறு

- தீரு ஆர்.வி. கந்தசுவாமி அவர்கள் -

விநாயகப் பெருமானுக்கு அறுகைப் போல், வன்னி பத்திரமும், மந்தாரை மலரும் மிகவும் பிரியமானது. அதன் காரணத்தைக் கீழ்வரும் வரலாறு விளக்குகின்றது.

அளவற்ற தவம் செய்தவர் தெளமிய முனிவர். இவருடைய மகன் மந்தாரன். இவன் செளனக் முனிவருக்குச் சீடனாகக் குருகுல வாசம் புரிந்து சகல கலைகளையும் கற்று உணர்ந்தான்.

நந்தி கோத்திர முனிவருடைய புதல் வர் ஒளரவர், இவருடை மனைவி சுகேதை. இவர்கள் செய்த தவப்பயனால் சமி என்ற புதல்வி பிறந்தாள்.

ஒளரவர் தமது தவப்புதல்விக்குத் தகுந்த கணவனைத் தேடினார். மந்தாரனே சிறந்த வரன் என்று கருதினார். சமிக்கும் மந்தாரனுக்கும் வேத முறைப்படி திருமணம் நிகழ்ந்தது.

திருமணம் முடிந்த பின் மந்தாரனும் சமியும் மனக்கோலத்துடன் திரும்பித் தங்கள் ஊருக்குப் போகின்ற வழியில் விநாயக சொரூபம் பெற்ற புருசன்றி முனிவர் வந்தார். அவர் அளவில்லாத தவ வலிமையுடையவர். மந்தாரனும் சமியும் அவரை வணங்கவில்லை. அவருடைய திருமுகத்தில் உள்ள தூம்பிக்கையைப் பார்த்து ஏனமாகச் சிரித்தார்கள்.

புருசன்றி முனிவர் சீற்றும் அடைந்து “அறிவில்லாதவர்களே! நான் விநாயகருடைய திருவுருவைப் பெற்றவன் என்று உணராமல் இளமைச் செருக்கால் என்னைக் கண்டு எள்ளி நகையாடின்றீர்கள். அதனால் நீங்கள் மரங்களாகக் கடவீர்கள்” என்று சாபமிட்டார்.

இருவரும் நடுநடுங்கி அவருடைய திருவடியில் வீழ்ந்து கண்ணீர் வடித்து

உள்ளாம் உருகி வணங்கினார்கள். “தபோ தனரே! சின்னவர்கள் அறியாமையால் தேவரீருக்கு பிழை செய்து விட்டோம். சிறியோர் செய்த பிழைகளைப் பெரியோர் பொறுத்தரு ஞவது அருட் பண்பாகும், எம்மைக் காத் தருள வேண்டும்” என்று அழுது தொழுது வேண்டி நின்றார்கள்.

புருசன்றி முனிவர் சிறிது கருணை கொண்டு “கடல் திடலாக மாநினாலும் என் சொல் மாறாது, ஆயினும் உங்களுக்கு அருள் புரிகின்றேன். விநாயகப் பெருமான் மரவடிவான உங்கள் நிழலில் எழுந்தருள வார். உலகம் உள்ளவரை கண்பதியையும் உங்களையும் மக்கள் வணங்குவார்கள். நீங்கள் மரமாகவே இருந்தே வீடுபேற்றை அடைவீர்கள். வருந்தற்க” என்று வாழ்த்தவிட்டுச் சென்றார். மந்தாரன் மந்தார மரமாகவும், சமி வன்னி மரமாகவும் ஆனார்கள்.

சமியினுடைய தாய் தந்தையர்களாகிய ஒளரவரும் சுகேதையும் தங்கள் மகளைக் காணாது தேடினார்கள். செளனகரும் தம் மாணாக்கனைத் தேடினார். மந்தாரனுடைய தந்தை தெளமியரும், மந்தாரனைக் காணாது தேடினார். தேடித் தேடி அலைந்து, பின்னர் ஞான வழியால் நடந்ததை உணர்ந்தார்கள். உள்ளாம் வருந்தினார்கள்.

செளனக் முனிவர் வன்னி மந்தார மரங்களின் அடியில் விநாயகரை நோக்கிப் பன்னிரு ஆண்டுகள் தவம் புரிந்தார். கணே சப் பெருமான் கருணையுடன் காட்சி கொடுத்தருளினார். செளனகர் விநாயக மூர்த்தியின் பாதக் கமலங்களில் வீழ்ந்து வணங்கி “என்மாணவனாகிய மந்தாரனும் அவன் மனைவியாகிய சமியும் தங்களின் அடியவராகிய

சுருங்கச் சொல்வதே பேச்சுத் திறனின் உயிர்நாடு.

புருசன்டி முனிவருடைய சாபத்தால் மரங்களாக ஆனார்கள். அவர் சாபத்தையும் இவர்கள் பாவத்தையும் தீர்த்தருள வேண்டும் என்று வேண்டினார்.

விநாயகப் பெருமான் சௌனக! நாம் இட்ட சாபம் நம்மாலும் நும் அடியார்களாலும் தீரும். நம் அடியார்கள் இட்ட சாபத்தை நம்மால் தீர்க்க இயலாது. ஆதலால் இவ்விரு வரும் வன்னி மரமாகவும் மந்தார மரமாகவும் இருந்து கொண்டே முத்திப் பேற்றைப் பெறுவார்கள். நாம் இம்மரங்களின் நிழலில் என்றும் எழுந்தருளி இருப்போம். வன்னி மரத்தையும் மந்தார மரத்தையும் அம்மரங்களின் அடியில் வீற்றிருக்கும் எம்மையும் வழிபடுவோர் சகல இடர்களினின்றும் நீங்கி விருப்பங்கள் அனைத்தையும் பெறுவார்கள். வன்னி இலைகளாலும் மந்தார மலர்களாலும் எம்மை அர்ச்சிப்போர் எட்டுச் சித்திகளையும் இஷ்டகாமியங்களையும் எனிதில் பெறுவார்கள்

என்று வரமளித்து அம்மரங்களின் அடியில் விநாயகப் பெருமான் எழுந்தருளினார்.

வன்னிமரமாகவும் மந்தார மரமாகவும் இருந்தே அவ்விருவரும் கற்பாந்த காலத்தில் விநாயகருடைய வீடுபேற்றைப் பெற்றார்கள்.

அதுமுதல் அடியார்கள் எக்காலமும் வன்னி இலையாலும் மந்தார மலராலும் விநாயக மூர்த்தியை வழிபட்டு இகபர சித்திகளை பெறுவார்களாயினார்கள்.

அதுமுதல் அறுகில்லாத குறையை வன்னி போக்குவதாலும் வேள்வித்தீ எப்பொழுதும் வன்னியில் தங்கியிருப்பதினாலும், உலகில் உள்ள இலைகளிலும் வன்னி இலையே உயர்ந்து விளங்குவதாயிற்று. சிவபெருமானும் வன்னி இலையைச் சூடிக்கொண்டார்.

இதனால் வன்னிப்பத்திரம் உயர்வு பெற்றது. நாமும் வன்னிப்பத்திரத்தாலும், மந்தார மலர்களாலும் விநாயகப் பெருமானை வழிபட்டு இகபர சித்திகளைப் பெறுவோமாக.

சமுதாயப் பணிகளின் வரிசையில் பாடசாலை மாணவன் ஒருவருக்கு ஆச்சிரமத்தால் வழங்கப்பட்ட துவிச்சக்கரவண்டியினை திரு நா. யோகராஜா அவர்கள் வழங்கும் நிகழ்வு.

சிவ பயம் உள்ளோர்க்குப் பிற பயம் இல்லை.

கண்டோம் கத்ரிர்காம்

[தொடர்ச்சி...]

-தீரு அன்னதாசன் அவர்கள் -

ஆம்! கத்ரிகாமத்தைக் காட்ட வெளிக் கிட்ட முருகனின் பேரருளால் சந்நிதியான் ஆச்சிரமம் என்ற பெருவிருட்சத்தின்மூலம் பல்வேறு வகையான ஆன்மீக அனுபவங்களைப் பெறவைத்த பதிவுகளாக இக்கட்டு ரைத் தொடரை வைத்தவனும் அவனே. வெறும் அன்னதானப் பணியையே அடியார் களுக்கு நல்கிவந்த ஆனந்தா ஆச்சிரம குருவின் ஆசியுடன் தொடங்கிய சந்நிதியான் ஆச்சிரமம் தற்பொழுது ஆச்சிரம சுவாமி களுடாக குடாநாட்டுக்குள் மட்டும் முடங்கி விடாது தனது சமூகப் பணிகளை மலையகம் தென்பகுதிகளிற்கும் விரிவாக்கிக் கொண் டிருப்பதை எமது கடந்தகால இக்கட்டுரைத் தொடர் ஆவணமாக்கியின்னது. இப்போ இன் நூம் ஒரு வகையான ஆனந்த அனுபவத்தை இதனை வாசிக்கும் சைவ வாசகர்களுக்கு அளிக்கும் வண்ணமான செய்திகளை அடக்கியதாக இப்பயணம் அமைவதை வாசகர்களுடன் பகிர்கின்றேன்.

ஆம்! பல பயணங்களை நான் இடைப்பட்ட காலத்தில் தவறவிட்டு விட்டேன். காரணம், எனக்கு ஏற்பட்ட ஒர் சத்திர சிகிச்சை. அதனில் இருந்து மீண்டு அன்று 18.3.2016இல் ஒர் தவ வாய்ப்பை சந்நிதியான் தருகிறான். சுவாமிகளுடனும் கூட்டத்தினருடனும் அன்று இரவு உணவை சந்நிதியான் ஆச்சிரமத்தில் முடித்து வழிமைபோல் சந்நிதியானுக்கு தீப மேற்றி வழிபட்டபின் 8.45 மணிக்கு எமது பயணம் ஆரம்பமாகிறது. எம்மில் ஒரு பழக் கம் எங்கே போகிறோம்? ஏன் போகிறோம்? நிகழ்ச்சி நிரல் என்ன என்பதை அறிய முற்படு வதில்லை. வாகனம் “இம்முறை வவனியா

வில் தங்காது தொடர்கிறது. இம்முறை நாம் இரு குழுக்களாகப் பிரிந்து ஒரு குழு மலையகத்தின் பிள்ளைகளுக்கான சேவைக்கும் மறுகுழு யாழ்ப்பாணத்து சின்மயா மிஷன் சுவாமிகள் ஜாக்கிரத சைதன்யா சுவாமி களின் தலைமையில் ஒர் ஆன்மீக களப்பயிற்சிக்காக குருணாகலில் உள்ள ஒர் நிலையத் திற்குச் செல்வதாகவும் அப்பொழுதுதான் அறிய முடிந்தது. சரியாக அதிகாலை 3.45 நாம் எங்கு நிற்கிறோம் என்று அறிய முடியாத அளவுக்கு ஒரே இருட்டு எமது வாகன வெளிச்சத்தில் ஒர் பெரிய கம்பிக் கிறாதி கேற் தெரிகிறது. கேற்றிலிருந்து ஏறக்குறைய 1/4 கிலோ தூரத்தில் மின்குமிழ்கள் ஒளிர் ஒர் இல்லம் தெரிகிறது. எமது வாகனத்தின் ஒலியின் சத்தத்தில் 4 பெரிய நாய்களுடன் எம்மை நோக்கி இரண்டுபேர் ரோச் அடித்த படி வருகிறார்கள். சரி! எல்லோரும் இறங்குங்கள். இங்கு சுவாமிகள் ஜாக்கிர சைதன்யா தலைமையில் ஒரு களப்பயிற்சி நடைபெற உள்ளது. அதில் பங்குபற்றப் பொருத்தமான வர்கள், விருப்பமானவர்கள் இறங்கிக் கொள்ளலாம் என்று ஆச்சிரம சுவாமிகள் சொல்கின்றார்கள். நாங்கள் பதுளை மகளிர் இல்லத் திற்குப் போகின்றோம். அங்கு எங்களின் பணிகளை முடித்துக் கொண்டு மீண்டும் நாம் நாளைக் காலை வந்து எல்லோரும் காலி தெய்வேந்திரமுனைக்கும் காலி சிவன் கோவிலுக்கும் செல்வோம் என்று சொல்ல, நான் இங்கு செல்வது பொருத்தம் என என்னுள் தீர்மானித்தபடி இறங்கிக்கொள்கிறேன். எம்முடன் கூட சைதன்யா சுவாமி கள் மொத்தம் ஆறுபேர் இறங்கிவிட்டோம்.

தன்னை அறிவுதே ஆத்ம ஞானம்.

இதற்கிடையில் வந்தவர்கள் கேற்றைத் திறந்து எம்மை வாருங்கள் என்று வரவேற் கிறார்கள். வந்தவர்களைச் சரியாக அடையாளங் காணமுடியவில்லை. ஓர் முஸ்லீம் அன்பர் பால்போன்ற வெள்ளை வெளேரன்ற உடுப்புடன் நிற்கிறார். அவருடன் வந்தவர்கள் சுவாமிகளுடன் கதைத்தபின் சரி நீங்கள் இவர்களுடன் செல்லுங்கள் என்று சொல்லி வாகனம் புறப்படுகிறது. எம்போன்றவர் களுக்கு ஒரே பயமாக இருக்கிறது. அந்த நாலு நாய்களையும் பார்த்தபொழுது நாம் புதிதானபடியால் எம்மை முறைத்தபடி அந்த நீளமான நாக்கைத் தொங்கவிட்டுக்கொண்டு குரைத்துக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால் கூட நின்றவர்கள் அவை ஒன்றும் செய்யாது நீங்கள் பயப்படாது வாருங்கள் என்று எங்களை அழைத்துச் செல்கிறார்கள். நாங்கள் மிகவும் ஓர் ஆச்சரியமான உணர்வுடன் அந்நிலையம் நோக்கிச் செல்கிறோம். மிகப்பிரம் மாண்டமான ஓர் கட்டிடத்தின் பூராதனம் தெரிகிறது. கூரைகள் முழுக்க முழுக்க பழைமை பேணும் படைப்பாளிகளின் கைவண்ணத்

தைக் காட்டும் நிலையில் வேலைப்பாடுகள் அமைந்து இருந்ததுடன் கதவுகளும் 7'x3', 8'x4' அளவுக்கு மிகப்பிரமாண்டமாக இருந்தன. “மண்டபத்தில் அமர்த்தியபின் அந்த ஜியா எம்மோடு அளவளாவ வருகிறார். இப்பொழுது ஒளிவெள்ளம். என்னதான் பழைமையைப் பேணினாலும் நவீனபாணியில் காந்றாடி குளிர்ந்ரீ, இலத்திரனியல் சாதனங்கள் அனைத்தையும் தொங்கி ஓர் அரண்மனையாக அந்நிலையம் அமைந்திருந்தது. ஏற்கனவே குறிப்பிட்டபடி மிகவும் ஆஜானுபாகுவான ஓர் கனவான் தோற்றுத்துடன் வெள்ளை உடுப்பு முஸ்லீம்களுக்கே உரிய தொப்பி தாடியுடன் வருகிறார். அவர் நேரடியாக சைதன்யா சுவாமிகளுடன் அளவளாவுகிறார். நான் சற்றுத் தூரத்தில் அமர்ந்தபடி அவர்களையே பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.

இவரை எங்கேயே பார்த்திருக்கின் நேரே கதைத்திருக்கின்நேரே. பழிகியிருக்கின்நேரே. எங்கே எங்கே.....

(காட்சி தொடரும்...)

உள்ளார்ந்த சிரிப்பு இதயத்தின் இசை.

சமுதாயப் பணிகளின்
வரிசையில் கண்பார்வை

குறைந்த
வறுமைக்கோட்டின்கீழ்
உள்ள ஒருவருக்கு
ஆச்சிரிமத்தினால்
வழங்கப்பட்ட மூக்குக்
கண்ணாடியினை திருமதி
சசிலோகா ஜெயராஜன்
அவர்கள் வழங்கும் நிகழ்வு.

நூல்சுட்டி சங் பூட்டாதீ மலர்

சௌ சித்தாந்தம் கூறும் ஆணவம்

- தீரு எஸ்.ரி. குமரன் அவர்கள் -

சித்தாந்தம் என்பதன் பொருள் முடிந்த முடிவு என்பதாகும். வேத உபநிடதங்களிலே ஆராயப்பட்ட பிரமம், ஆன்மா, பிரபஞ்சம் ஆகியவற்றை சைவ சித்தாந்தமானது பதி, பச, பாசம் எனும் முப்பொருளின் ஊடாக தெளிவாகவும் முடிவாகவும் கூறுவதே சைவசித்தாந்தம் ஆகும்.

சைவசித்தாந்தம் குறிப்பிடும் முப்பொருட்களில் மூன்றாவதாக வைத்து உணர்த்தப்படுவது பாசமாகும். ஆன்மாக்களை பந்தப்படுத்துவதனால் பாசம் எனும் பெயரினைப் பெறுகின்றது. இது கட்டு, விலங்கு, தலை, பந்தம் போன்ற பல பெயர்களால் அழைக்கப்படுகின்றது. சித்தாந்திகள் பாசத்தினை ஆணவம் கனமம் மாயை என 3 வகையாக வகைப்படுத்துவர்.

சைவசித்தாந்தம் கூறும் மும்மலங்களில் முதலாவதாக வைத்துக் கூறப்படுவது ஆணவம் ஆகும். ஆணவம் எனும் பெயர்வரக் காரணம் இது ஆன்மாக்களின் தனித்துவத்தைச் சிதைப்பதனால் ஆணவம் எனும் பெயரினைப் பெறுகின்றது. ஆணவமானது பசுத்துவம், களங்கம், ஜடம், தமச, அவித்தை, அசுத்தி போன்ற பெயர்களால் அழைக்கப்படுகின்றது. அதேவேளை சகசமலம், மூலமலம், இருள்மலம் போன்ற பெயர்களாலும் அழைக்கப்படுகின்றது.

ஆணவமானது ஆன்மாக்களை பற்றி நிறப்பதனால் சகசமலம் எனவும் ஏனைய மலங்களாகிய கனமம், மாயை ஆகியவற்றின் தோற்றுத்திற்கு மூலகாரணமாக அமைவதனால் மூலமலம் எனவும் ஆன்மாக்களை கேவலப்படுத்துவதனால் கேவலமலம் எனவும் இருள் போன்று அனைத்தையும் மறைப்பதனால் இருள்மலம் எனவும் அழைக்கப்படுகின்றது.

ஆணவமலமானது அநாதியானது. இதன் இயல்புகள் பற்றியும் ஆன்மாவை பற்றி இருப்பதனால் ஏற்படும் விளைவுகள் பற்றியும் சித்தாந்த சாஸ்திரங்கள் தெளிவுபடுத்துகின்றன. நெல்லிடத்து உமியும், செம்பினிடத்து களிம்பும் என்றும் உள்ளனவோ அன்று அவையுமுள்ளன. இடையில் அவைபோய் சேர்ந்தன அல்ல. அவ்வாறே மூல மலங்களும் ஆன்மா உள்ள அன்றே உள்ளன. இதனைப் பின்வரும் பாடல் விளக்குகின்றது.

“நெல்லுக்கு உமியும் நிகழ் செம்பிற் களிம்பும்

சொல்லில் புதிதன்று தொண்மையே”

ஆணவத்தின் சொருபம் இருண்ட பேரிருள் வடிவமாகும். அது ஆன்மாவோடு அநாதியே சகஜமாய் உள்ளது. மாயாமலம் தனுகரண புவன போகங்களையும் கனமலம் சுகதூக்கங்களையும் கொடுப்பதற்கு ஆணவமலமே காரணமாக இருப்பதால் அதனை மூலமலம் என்பார்.

சித்தாந்திகள் ஆணவத்திற்கு 8 வகையான குணங்களை வகுத்துக் காட்டுவர். இதனை இருபாவிருபது எனும் நால் குறிப்பிடுகின்றது.

“கூறிய மூன்று மலத்தின் குணக்குறி

வேறு கிளங்கின் விகற்பங் கற்பங்

குரோதம் மோகங் கொலையஞர் மதநகை

விராயென் குணனுமா னவமென விளம்பினை” எனக் குறிப்பிடுகின்றது.

பற்று வைப்பதும் பற்று அறுப்பதும் எல்லாம் உனது மனமே.

விக்ரபம்	- தன்னைவிட பிற்கால ஒருவர் இல்லை எனல்
கற்பம்	- பிடித்ததை பிடித்திருத்தல்
குரோதம்	- கோபம் கொண்டு நினைத்தல்
மோகம்	- ஒன்றிற்கு ஆசைப்படுதல்
கொலை	- உயிரினங்களைக் கொல்லுதல்
அஞ்சல்	- சந்தழும் துக்கப்படலும்
மதம்	- அகங்காரம் நேரிடுதல்
நகை	- சிரிப்பு

இவ் எண்குணங்கள் ஆன்மாக்களில் பல இச்சைகளை உண்டாக்கி அவற்றால் வினைகள் விளையும். இதனால் ஆணவம் கன்மத்திற்கு வித்தாக அமைகின்றது.

சித்தாந்திகள் ஆணவத்தினை இருளிலும் கொடியது என்பார். இருளானது தன்னைக் காட்டும் பிற பொருட்களை காட்டாது. ஆனால் ஆணவமோ தன்னையும் காட்டாது பிற பொருளையும் காட்டாது. இதனைத் திருவருட்பயன்,

“ஒரு பொருளாங் காட்டாது இருள் உருவங் காட்டும்
இருபொருளாங் காட்டாதிது”

என்றும்,

“இருளானதன்றி இலதெவையும் ஏகப்
பொருளாகி நிற்கும் பொருள்”

என்றும் சுட்டுகின்றது.

ஆணவத்தை ஆன்மாவானது என்றும் இழந்துவிட முடியாது. மாயையின் காரணத் தினால் உடம்பு முதலியவைகள் கிடைத்த காலத்திலும் அதன் காரணமாக அறிவு பெறப்பட்ட போதிலும் ஆணவமயக்கம் ஒரு காலமும் அதனைவிட்டு நீங்காது என்பதை “ஒன்று மிகினும் ஒளிகவராதேல் உள்ளாம் என்றும் அகலாது இருள்” என்பது சுட்டுகின்றது.

ஆணவமானது அனைத்து ஆன்மாக்களையும் பீடித்துள்ளது. மலப்பீடிப்பின் அடிப்படையில் ஆன்மாக்களை 3 வகையாக திருவருட்பயன் கூறுகின்றது.

“திரிமலத்தார் ஒன்றதனிற் சென்றார்கள் அன்றி
ஒரு மலத்தார் ஆயும் உளர்” என்பதாகும்.

இதனடிப்படையில் சகலரில் ஆணவம், கன்மம், மாயை என்னும் மும்மலங்களும் பிரளயாகலரில் ஆணவம் கன்மம் என்னும் இரு மலங்களும் விஞ்ஞானகலரில் ஆணவம் எனும் ஒரு மலமும் பீடிக்கப்பட்ட தன்மையினைக் காணமுடிகின்றது.

ஆணவம்பற்றி திருவருட்பயனானது குறிப்பிடும்போது

“பலரைப் புணர்ந்தும் இருப்பாலைக் குண்டென்றும்
கணவற்கும் தோன்றாத கற்பு” எனக் குறிப்பிடுகின்றது.

என்னுக்கணக்கற்ற ஆன்மாக்களைக் கொண்டு நிற்கும் ஆணவம் எனும் பாவைக்கு தன் நாயகர் ஆகிய ஆன்மாவிற்கு புலப்படாத கற்புநெறி உண்டு என்பதாகும்.

ஆணவமானது உயிரின் குணமா? அல்லது குற்றமா என்ற வினாவுக்கு சிலர் குணம் என்றும் விடை கூறுவர். இது தவறு என்பதை சித்தாந்தம் தெளிவாகச் சுட்டுகின்றது. ஆணவமானது அறியாத நிலையுடையது. ஆணவம் சடப்பொருள் உயிர் சடப்பொருள்

தூய்மையே எல்லாவற்றிற்கும் அடிப்படை.

நூன்சுடரி 2017 புரட்டாசீ மலர்

அன்று ஆன்மாவிடம் அறிவும், மலம் மறைப்பாகிய அறியாமையும் கலந்திருக்கும். ஆனால் அதனைக் குணமாகக் கருதமுடியாது. கண்ணில் இருந்து பெறப்படும் ஒளி விழியின் குணமாகும். படலமாகிய சில மறைப்புக்களால் பார்வை ஒளி மங்குகிறது. இப்படலம் விழியின் குற்றமாகும். படலத்தை விலக்கினால் பார்வையைத் தெளிவுபடுத்தலாம். ஆனால் ஒளியைப் பெறுகின்ற குணத்தை நீக்கினால் கண்ணே கெட்டுவிடும். இதனால் ஆணவம் ஆன்மாவின் குற்றமே அன்றி குணம் அன்று என்பதை திருவருட்பயன் கூறும்போது

“இருள் இன்றேல் துன்பென் உயிரியல்பேல் போக்கும்

பொருள் உண்டேல் ஒன்றாகப் போம்”

ஆன்மாவின் வேறாய் ஆனால் அநாதியே ஆன்மாவோடு தொடர்ந்து இருக்கும் பொருள் ஆணவமாகும். அதனாலேயே ஆன்மா பிறவித் துன்பமடைகிறது. அன்றி அது ஆன்மாவின் குணமன்று. ஆணவம் ஆன்மாவின் குணமாயின் ஆணவமழிய ஆன்மபலம் அழியவேண்டும். நெருப்பின் குணமாகிய குடு இல்லாதபோது நெருப்பு அழிகிறது. அதுபோன்றே ஆன்மாவின் குணம் ஆணவமாயின் ஆணவம் அழிகின்றபோது ஆன்மாவும் அழியவேண்டும். அவ்வாறு நிகழாத்தால் ஆணவம் ஆன்மாவின் குணமன்று என அனுமானிக்கலாம்.

ஆன்மா தனது இலட்சியம் ஆகிய ஈடேற்றுத்தை பெறுவதற்கு ஆணவத்தில் இருந்து விடுபடுதல் வேண்டும். இதற்கு இறைபணி நிற்றல் அவசியமாகின்றது. சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் எனும் நான்கு நிலைகளையும் ஆணவ நோக்கிற்கான காரணங்களாகக் குறிப்பிட்டு

“சரியையில் ஆணவம் கால் சரிந்திடும்
கிரியையில் ஆணவமலம் கெடுதியும்
மருவு யோகத்தில் முக்கால் சரிந்திடும்
விரிசிவ ஞானத்தில் முற்றும் விரியுமே”

என ஆன்மா விடுதலைக்கான பாதை குறிப்பிடப்படுகின்றது. ஆணவமானது ஆன்மா வடன் கூடிப்பிறக்கின்ற நிலையில் குணமாகவும் அதனைப் பற்றிப் பிடிக்கின்ற இருள் நிலையில் குற்றமாகவும் தோன்றும்.

இவ் ஆன்மாவானது ஈடேற்றம் பெறுவதற்கு இருவினை ஒப்பு ஏற்படுதல் வேண்டும். இருவினை ஒப்பு என்பது நல்வினை தீவினை இரண்டையும் சரிசமமாக கருதும் நிலையாகும். இருநிலை ஒப்பு ஏற்பட ஆன்மாவில் இருந்து ஆணவமலம் நீக்கப்பெறுகின்றது. (ஆணவத்தின் வலி குண்றுகின்றது) இது மலபரிபாகம் எனப்படும். மலபரிபாகம் ஏற்பட இறைவனது திருவருட்பயன் ஆன்மாமீது பதிகின்றது. இது சத்தினிபாதம் எனப்படும். சத்தினிபாதம் ஏற்பட தாழ் தலை எனும் சொற்றொடர் புணர்ந்து தாடலை தோன்றுவது போல ஆன்மா பதியுடன் இரண்டறக் கலந்து பிறவியற்ற பேரானந்த நிலையாகிய முத்தியை அடைகின்றது. இங்கு ஆன்மா பதியுடன் இரண்டறக் கலந்தாலும் பதியாகுவதில்லை. இம் முத்தி நிலை சுத்தாத் வைதம் எனப்படும்.

இத்தகு முத்திநிலையில் ஆன்மா அஞ்ஞான இருளில் இருந்து நீக்கம் பெறுகின்ற போதும் ஆணவமானது வலுத்த வித்துப்போன்ற நிலையில் ஆன்மாவின் மறுபிறப்பிற்கு காரணமாக குற்றங்குறை இயல்புகளைக் கொண்டதாக செயல் ஒடுங்கி இருக்கும் என்கிறது சைவசித்தாந்தம்.

கல்வி என்னும் செல்வத்தை நீ விரும்பித் தேடிக்கொள்.

**நித்திய அன்னப்பணிக்கு
உதவிபுறிந்தோர் விபரம்**

(தோற்றுக்கூடு)

ஆ. அழகராசா	நாகர்கோவில்	10000. 00
வண்ணக்கிளிமூலம் ந. சிவகுமாரன்	மயிலிட்டி (U.K)	20000. 00
நா. குணசிங்கம் குடும்பம்	கோண்டாவில்	12000. 00
ச. ராஜேந்திரன்	வல்வெட்டித்துறை	500. 00
து. இந்திராதேவிமூலம் வல்லிபுரம் ராசம்மா	நினைவாக சுண்ணாகம்	2000. 00
சர்மிளா கோபிகிருஷ்ணா	இனுவில் கிழக்கு	5000. 00
அ. அரங்கேஸ்வரன்	உடுப்பிட்டி	2000. 00
கு. ஜனார்தன்	கொக்குவில்	1000. 00
N. உதயகுமாரன்	யாழ்ப்பாணம்	1000. 00
தா. பிரதாபன்	இடைக்காடு	3000. 00
N.K. மதி	மாணிப்பாய்	2முடை அரிசி, மரக்கறி
ந. கணபதிப்பிள்ளை, க. நேசரத்தினம்	தொண்டைமானாறு	1முடை அரிசி 5000. 00
அ. சுமதி	நெடியகாடு	10000. 00
அன்னபாக்கியம்மூலம் ச. பிரவீணன்	அச்சுவேலி	5000. 00
த. சிவகுமாரன்	இனுவில் மேற்கு	1000. 00
ச. கேதீஸ்வரன்	கோப்பாய் வடக்கு	1000. 00
ச. பூபாலசிங்கம்	கன்டா	2000. 00
க. நிருஜா	நல்லூர்	3000. 00
திருமதி கு. தங்கம்மா	இனுவில்	1000. 00
ஏ. மயூரி, ஏ. மகிழினி	வல்வெட்டித்துறை	3000. 00
ப. அமிர்தராணி	நெடியகாடு	1000. 00
S. செல்வரட்னம்	வவுனியா	1000. 00
அ. சியாமளாநுபன்	கொக்குவில்	500. 00
ச. சரஸ்வதி	மீசாலை	200. 00
S. ஜெயசக்தி	யாழ்ப்பாணம்	2000. 00
திருமதி ந. பரணிருபன்	யாழ்ப்பாணம்	2000. 00
த. கந்தசாமி (பெஷன் ஹாவுஸ்)	யாழ்ப்பாணம்	5000. 00
ர. சஞ்சய்	இனுவில்	1000. 00
ஜெ. தனுஷாந்	மந்திகை	10000. 00
T. கதிர்காமநாதன் குடும்பம்	வவுனியா	1000. 00
நா. கைலைநாதன்	அளவெட்டி	4000. 00
செ. சிவகுருநாதன் குடும்பம்	ஈவினை	1000. 00
சி. புஸ்பராசா	தெல்லிப்பழை	1000. 00

அழகு என்பது இறைவனின் புன்னகை.

சொ. செல்லத்துரை	பருத்தித்துறை	1முடை அரிசி
பா. தவமணி	சரசாலை	1000. 00
S. பத்மநாதன்	அரியாலை	5000. 00
S. ராஜித்	உடுப்பிட்டி	10000. 00
நிருபா சிவக்குமார்	கன்டா	10000. 00
க. முத்துக்குமாரசாமி	தெல்லிப்பழை	2000. 00
பிரனேஸ் மயூரன், ஜெயகாஸ் நிமலன் அந்திரான் நெல்லியடி		2000. 00
K. அப்பாக்குட்டி குடும்பத்தினர்	பருத்தித்துறை	3601. 00
கிரிதரன் வரதலெட்சுமி குடும்பம்	யாழ்ப்பாணம்	10000. 00
பொ. ராசன்	லண்டன் 80k அரிசி மரக்கறிவகை	
இ. நீதிராஜா குடும்பம்	கொக்குவில் மேற்கு	11500. 00
க. ஜெயசீலன்	கொழும்பு	5000. 00
சி. நாகலிங்கம்	கரணவாய்	2000. 00
தி. அருள்முகன்	கொழும்பு	20000. 00
முத்துலிங்கம் குடும்பம்	மாதகல்	2முடை அரிசி, மரக்கறி
கா. தயாபரன்	கொழும்பு	முடை அரிசி
S. நடேசன் குடும்பம்	கொழும்பு-6	5000. 00
இரத்தினசிங்கம் பிரதீப்	குப்பிளான்	5000. 00
க. நந்தசுரேஸ்		
க. நந்தசபேஸ்	சங்கானை	6000. 00
க. நந்தஸ்வரன் குடும்பம்		
வ. சிவா குடும்பம்		
காந்தன் நிசாந்தினி	பிரான்ஸ் (கரவெட்டி)	2000. 00
க. பாஸ்கரன்	அச்சுவேலி	5000. 00
ச. கார்த்தீபன்	திருகோணமலை	1000. 00
ஜெ. ஜெரோஷன்	வவுனிக்குளம்	10000. 00
T. தமயந்தன்	ஆனைக்கோட்டை	1000. 00
V. சுதன்	கரவெட்டி	10000. 00
சி. ரவீந்திரராஜா குடும்பம்	பொன்னாலை	1முடை அரிசி
சி. தவராசா	கொழும்பு	1000. 00
ச. சஸ்மிதா	கன்டா (இடைக்காடு)	7000. 00
ச. சற்குணராஜா	காலரங்கர்	5000. 00
சி. ராஜவீரசிங்கம்	பரந்தன்	2000. 00
மா. துரைராஜா	அத்தாய்	5000. 00
கவிதா குடும்பம்	லண்டன்	9500. 00
செ. நிருபன்		
செ. ரிசீபன்	லண்டன்	3000. 00
செ. ஜிம்மி		

(தொடரும்...)

அடக்கமுள்ள ஒருவன் ஆத்திரப்பட்டால் அது ஆபத்தானது.

ஞானச்சுடர் ஜெ பூட்டாதி மலர்

வாழ்வின் சாராம்சம்

-திருமதி பரமேஸ்வரி நடராஜா அவர்கள் -

முப்புரம் எரித்தோன் புத்ரனே
இப்புவி தழைக்க இளையோனை
தப்பித மின்றித் தர்மம் காத்திட
எப்பொழுதும் துணையாய்க் காப்பாயே

அகில லோகக் குடும்பமாகிய
சிவக் குடும்பத்தின் மகிழை சொல்ல
சிவசுதனே சிங்கார வேலனே
இவர்ந்தே இணைவாய் எழுது கோலிலே

மண்ணுலக மக்களெல்லாம் மகிழை பெற்றுயியவே
விண்ணும் மண்ணும் இணைந்து செயற்பட
பண்ணும் பரதமும் பக்குவமாய்ப் பரவவே
எங்கள் குலம் மனுக்குலம் எங்கும் நிறைந்த திருக்குலம்
உலகம் ஓம்பி உயிர்கள் வாழ்ந்திடக்
கலகம் நீங்கிக் கருத்தொரு மித்தே
பூமி யெங்கும் புதுப்பொலிவுடன் திகழ
தமியேன யாட்கொண்ட தயாபரன்
உமி நீக்கிய அரிசி முளையா தெனப்
பூமி யெங்கும் புகன்றிட வைத்தான்

இம்மை மறுமை இரண்டும் கொண்டது இவ்வுலகம் - இதைச்
செம்மைப் படுத்துவதே சிவநெறி
அம்மையப்பனாய் அவனியில் அவதரித்தே
அத்தனை கோடி மாந்தர்க்கும் வாழ்வியற் கலையை
வாழ்ந்து காட்டிய வரலாறே சிவபுராணம்

அறம் பொருள் இன்பம் வீடு இதுவே வாழ்வின் நாற்படி
அறம் என்பதின் பொருள் உணர்ந்து கற்று
அதன் வழி பொருளை ஈட்டி இல்லறம் என்னும்
நல்லற வழியில் இன்பம் துய்த்து சாந்தியும் அமைதியும்
தந்திடும் நல்ல வீடுபேறு பெற்றுயிவதே
மனித வாழ்வின் குறிக்கோளாகும் (இலட்சியம்)
ஒவ்வொரு மனிதனும் இவ்விலட்சியத்துடனே
படைக்கப்படுகிறான் இதுவே மனித வாழ்வின்பயன்.

நிலையற்ற உலகத்திலோ, நாட்டிலோ நிலையான அரசு உருவாவதில்லை.

அம்மையாம் அம்பிகையும் அப்பனாம் சிவபெருமானும்
அன்பால் இணைந்து அனிமணி புனைந்து அவனியில் வந்து
அவனி உய்ந்திட மனம் புரிந்திட்ட மகிழை நிறை
பூமி இச்சிவபூமி பாவை நோன்பு நோற்று பத்தினி
யானும் பரமகுருபாதம் சேவித்த பரமேஸ்வரனும்
விநாயகர் சாட்சியாக மனம் புரிந்த சிவபூமியிது

இல்லறம் என்னும் நல்லறம் பேண உலகியற் கல்வியாம்
வள்ளுவர் வாய்மொழி ஜெயம் திரிபறக் கற்றே ஒழுகி
ஒளவை பாடலை அன்புடன் ஏற்று வையகம் வாழும்
வழிமுறை காட்டிடும் அண்ணலாம் பரம குருவின்
பகவத் கீதையின் சாரமே சம்சார வாழ்வின்
சாரமாகக் கொண்டு வாழ்ந்து; தம்வழி வாழ்ந்திடத்
தனயன் வேண்டித் தவம்பல இயற்றி வீரியம் பெற்றே
தனயர் இருவரைத் தரணிக் கீந்தனர்

நோன்பும் விரதமும் நோயைப் போக்கி வீரியம் காக்கும் வீரியத்தை வீணாக்காது இந்திரியம் அடக்கி இயல்பாய் வாழ்ந்து இணையற்ற இருவரை உலகுக்கு ஈந்தபின் தூய கண்ணியாய் வாழ்வபள் அன்னை. உலக உயிர்க்கெலாம் தந்தையாய் இருந்து உலகம் காக்கும் சிவனாரும் எங்கும் நிறைந்து வியாபித்த தன்மையால் மகாவிஷ்ணு என்றும் நாமம் தாங்கினார். தந்தையின் இலட்சியம் தவநாதிருக்க அன்னையும் என்றும் பிரியா சீதேவியாக வாழ்வியற் கலையில் சரிபங்கேற்று சத்திய ஒளியாய் நிறைந்திருந்தாள் “சத்தியம்” ஒளி மங்கினால் தர்மம் தடுமாறும்.

சத்தியம் தர்மம் காக்கும் நீதி பேணினால் சாந்தியும் பிரேமையும் நிறைந்த புத்திரர் தோன்றுவர். சத்தியம் தர்மமாம் அம்மை அப்பரும் சாந்தி பிரேமையாம் புத்திரரும் இசைந்து வாழும் வீடே பேறுபெற்ற வீடு. இதுதான் மனுநீதி தவநா இல்லறத்தின் பெறுபேறு.

உலகம் ஒன்று. வாழ்க்கை ஒன்று. இறந்தபின் முத்தி, விடுதலை, சொர்க்கம் என்று அலைகின்றோம். ஆனால் இறப்புக்கு அஞ்சுகின்றோம்.

இறப்பு என்றால் நான், எனது, எனக்கு என்பதையொழித்து எல்லாம் அவன் செயல் எனக் குருபாதம் பணிந்து குருவின் வாக்கினை வேதவாக்காகக் கொண்டு அதற்கமைய வாழும் சரணாகதி நிலையே இறப்பு. இனியும் இறப்புக்கு அஞ்சாமல் “நான்” இறந்து அவனாய்ப் பிறந்து பூமியில் புனிதராய் வாழும் கலையை வாழ்ந்து பார்ப்போம் வாருங்கள் மாணிடாரே!

ஓம் சாந்தி சாந்தி பிரசாந்தி
முருகா சரணம்
குருவடி சரணம்
திருவடி சரணம்
ஸஸ்வர அர்ப்பணம்

அச்சம் என்பது அன்பினும் வலிய உணர்ச்சியாகும்.

ஞானச்சுட்டி 2017 பூர்த்தாதீ மலர்

மனதில் உறுதி வேண்டும்

- தீருமதி இராஜேஸ்வரி ஜெகானந்தகரு அவர்கள் -

வாழ்க்கையில் எமக்கு அவசியம் வேண்டிய மனதுறுதிப்பற்றி இன்றைய சிந்தனைக்கு எடுத்துக்கொள்வோம்.

எமக்கு மனதில் இருக்க வேண்டியது உறுதி, தவிர்க்க வேண்டியது பயம். வீரம் என்பது நாம் வைத்திருக்கும் ஆயுதங்களின் கணக்கில் தங்கியிருப்பதல்ல. அது எமது மனதின் உறுதியிலேயேதான் தங்கியுள்ளது. அச்சம் தவிர்க்கப்பட வேண்டும். அச்சம், பயம், கோழைத்தனம் எல்லாம் ஒன்றுதான். மனதில் அச்சம் போக்க, பயம் நீங்க, தெளிவு பிறக்க, பக்தி, தெய்வநம்பிக்கை ஆகியன வேண்டும். பக்தி எமக்குப் பெரிய காவலர ணாக அமைகின்றது. “நாம் ஆர்க்கும் குடி அல்லோம் யமனை அஞ்சோம்” என்று பாட ணாரே அப்பர் சுவாமிகள். எதை வைத்துக் கொண்டு? தனது தீவிர பக்தியை வைத்துக் கொண்டு. சமணர்கள் அவருக்கு அளித்த இன்னல்கள் அவரின் பக்தியின் காரணமாக மின்னல்களாகத் தோன்றி மறைந்தன. எத ணால்? அவரது பக்தி நிறைந்த சிந்தையால். அவர்களால் இடப்பட்ட சண்ணாம்புக் காள வாயும் அவருக்குச் சுகம் தந்தது. அவரைக் கொல்ல வந்த யானை அவரை வலம் வந்து வணங்கியது. நஞ்சு கலந்த அன்னம் அமுத மாகியது. கடலிலே கட்டிப்போட்ட கல் தெப்ப மாக மாறியது எதனால்? அவர் எம்பெரு மானிடத்தில் கொண்ட அசையாத நம்பிக்கை யால். பக்தியும் இறைநம்பிக்கையும் இரட்டைக் குழந்தைகள். பக்தி, இந்த மூன்று எழுத்துக்களாலான சின்னஞ்சிறிய சொல்லி லேதான் பென்னம்பெரிய சக்தி மறைந்துள்ளது.

தனது கண்களைக் கூரிய அம்பால் இடந்து அப்பும் வீரம் தந்தது கண்ணப் பருடைய பக்தி. வாளால் மகவரிந்தூட்ட வைத்தது சிறுத்தொண்டரது பக்தி. இந்த மனவறுதியை வீரத்தை இவர்களுள் விதைத் ததே அவர்களது பக்தியும் தெய்வ நம்பிக்கையும்தான். எம்மால் முடியுமா?

எனவே வீரம் வேண்டின் பக்தி செய்யுங்கள். பக்திவயப்படுங்கள். பக்தி செய்த வன், முற்றும் துறந்தவன். அவன் பயப்பட்ட தாக வரலாறு இல்லை. இப்போது பக்தி வலுவிழந்து வருகின்றது. நம்பிக்கை நலி வடைந்து வருகின்றது ஏன்? எம்மிலே எமக்கு நம்பிக்கை இல்லாமைதான், திடமாக நாம் சிந்திக்காமல் இருப்பதுதான். எமக்கு எங்கே நேரம் சிந்திப்பதற்கு? எம்முடைய சிந்தையைத்தான் வேண்டாத சிந்தனைகள் நிரப்பி விட்டனவே! எனவே எதற்கெடுத்தாலும் பயம், தயக்கம். காரணம் மனதில் தெளிவில்லை, செயலில் நிதானமில்லை, நெஞ்சில் உறுதி யில்லை.

“மனதில் உறுதி வேண்டும் வாக்கில் இனிமை வேண்டும்”

முற்ததால் புலியை அடித்து விரட்டி யவன் எமது பண்டைய தமிழ் பெண்மணி. நிச்சயம் நீங்கள் இதுபற்றிப் படித்திருப்பீர்கள்.

ஆனால் இன்றைய பெண்ணோ கரப் பான் பூச்சியைக் கண்டு பயந்தோடி கட்டிலில் ஏற்றியல்லவா நிற்கிறான்!. இவளை விடுங்கள். கரப்பானுக்குப் பயப்படும் மனைவிக்கே, பயப்படும் கணவனைப்பற்றி நான் என்ன சொல் வது? அவனை எந்த ஜந்துவோடு சேர்ப்பது? எனவே வீரம் மனதில் இருக்க மன உறுதி

வார்த்தைகளுக்கும் அடிமையாய் வாழாதே.

பெற பக்தி செய்வோம். பக்தியால் இறை வனைப் பற்றினால் பயம் என்னும் உணர்ச்சி பயந்து ஓடி விடும். பக்தியால் யான் உனைப் பலகாலும் பற்றியே மாதிருப்புகழ் பாடியவர் அருணகிரிநாதர். இதனால் அவர் பயந்த, அவரது பாவங்களை எல்லாம் மன் எடுத்துச் சுமந்த ஈசன், எடுத்துச் சுமப்பானானார். என்ன நான் சொல்வது சரிதானே! பக்தி இருக்கு மிடத்தில் வீரமும் துணிவும், தைரியமும் இருக்கும். வீரம் என்பது பக்தி எனும் வய லில் விளைந்து மனதில் பயிராக வேண்டும்.

உதாரணத்துக்கு ஒரு கதை சொல் கிறேன். அண்ணன் தம்பியரது கதை. யாரா யிருக்கலாம் என்று யோசிக்கிற்களா? வேறு யாருமல்ல வீமனும் அனுமனும்தான். அநு மன் இராம பக்தன். வீமன் கண்ணனது பக்தன். இருவருமே வாயுவின் மைந்தர்கள். இருவருக்குமே இறை பக்தியும் வீரமும் இருந்தது. அதாவது உள வலிமையும் உடல் வலிமையும் இருந்தது.

அது ஒரு கதலி வனம். வாழை மரங்கள் நிறைய வளர்ந்திருந்தன. அவற்றின் மத்தியில் சலனமற்ற முறையில் அக்குரங்கு தியானத்தில் அமர்ந்திருந்தது. சலனமேதான் நிஜத்தில் குரங்கின் வடிவம். ஆனால் இங்கு சற்று வித்தியாசமான அதிசயக் குரங்குதான் இது.

தன் மனைவிக்கு பூக்கள் பறிக்கு மாறு அவ்வழியே வருகின்றான் ஒரு முரட்டு வீரன். வெளியே முரட்டுத்தனம், உள்ளே மெண்மையான உள்ளம் அல்லது பெண்டாட்சு குப் பூப்பறிக்க வனத்துக்கு வருவானா இவன்?

பாதையில் ஏதோ தடக்குகிறது. மிதித்துப் போகாதே. தட்டையை எடுத்து நீக் கிச் செல் என்கிறது அவனது பண்பட்ட உள்ளாம். மனச பின்னர்தான் அறிகிறது வழியில் கிடந்தது ஒரு குரங்கின் நீண்ட வால். வந்த முரட்டு மனிதன் வீமன். நீண்ட தடக

கிய வால் சாட்சாத் ஆஞ்சனேயருடையது. இருவரும் சகோதரர்கள். வாயு மெந்தர்கள். தன் அண்ணனை இனங்கண்டுகொள்ள வில்லை வீமன். ஏய்! கிழக்குரங்கே! உன் வாலைச் சுருட்டிக் கொள் என்று சத்தமிடு கின்றான் வீமன். வழியிலே வால் நீட்டிக் கொண்டிருக்கலாமா? வாலைச் சுருட்டு இல்லை யேல் ஒரே அடியில் உன்னைச் சொர்க்கத் துக்கு அனுப்பி விடுவேன். வீமனுக்கு தன் வீரத்தில் அதீத நம்பிக்கை.

சொர்க்கத்துக்கா! உடனே அனுப்பிவை அப்பனே அதற்காகத்தானே ஏங்கிக் கொண்டு இங்கே உட்கார்ந்திருக்கிறேன். இது ஆஞ்சனேயரின் பதில்.

பேச்சைப் பார்! அநுமன் கடல் தாண் டிய நாளிலிருந்து எல்லாக் குரங்குகளுமே தம்மை ஆஞ்சனேயர் என நினைத்துக் கொண்டு தத்துவம் பேச ஆரம்பித்துள்ளன. கிழக்குரங்கே வாலைச் சுருட்டு. சத்தமிடுகின்றான் வீமன்.

சும்மா கிழம்! கிழம்! என்கிறாயே ஏன்? உனக்கு மட்டும் முதுமையே வராதா? கிழமானதால் தான் வாலையே தூக்கப்பல மில்லாமல் நான் இருக்கின்றேன். நீ சற்று என் வாலை நகர்த்தி வைத்துவிட்டுச் செல், எனக்கும் உதவியாயிருக்கும்.

வீமன் தன் விரல்களால் அந்த வாலை மிக இலகுவாக நகர்த்தலாம் என எண்ணி அசைக்கின்றான் வால் அசையமாட்டேன் என்று பிடிவாதம் பிடிக்கின்றது. முழு மையாக முயற்சித்தும் வால் சிறிதும் நகருவதாக இல்லை. வீமனுக்கு வியர்த்துக் கொட்டுகிறது. என்ன ஆச்சரியம்! ஆஞ்சனேயர் “ராம ராம” என ஜெபித்த படி தியானத்தில் ஆழந்திருக்கிறார். கண்ணா! என்னைக் கைவிட்டு விடாதே! வீமன் கண்ணனை வேண்டுகின்றான். பகவான் அருளாலே, எதிரிலிருந்த கிழக் குரங்கின் தோற்றும்

பக்தியில்லாமல் அன்பும் உதயமாவதில்லை, மனதும் பரிசுத்தமாவதில்லை.

மாறுகிறது. நித்திய பிரம்மச்சாரியும், ஞான பண்டிதனும், ஸ்ரீ ராம பக்தனுமாகத் தோன்றி யது வீமன் கண்களுக்கு. “அண்ணா” என்று கதறியவாறு ஆஞ்சனேயரது திருப்பாதங் களைப் பற்றிக் கொண்டான் வீமன். ஆனந்தமாகத் தன் தம்பியைத் தழுவிக் கொண்டார் ஆஞ்சனேயர்.

வீமன் தன் அண்ணாவிடம் வேண்டிக் கொண்டான். அண்ணா! தங்கள் தரிசனத் தால் என் ஆணவும் அகன்றது. அகந்தை ஒழிந்தது. பாரதப்போரில் அர்ச்சனன்று கொடி யாய் தூங்கள் மினிரவேண்டும். எங்கள் பல

மும், தங்கள் ஆசியும் இருந்தால் போரில் எமது வெற்றி நிச்சயம். “அப்படியே” என்றார் ஆஞ்சனேயர்.

இராம காவியத்தில் அபரிதமான பல சாலி ஆஞ்சனேயர். மகாபாரதத்தில் அபரித மான பலசாலி வீமன். இருவரிடமும் பொதுப் படையாக, பலமாகக் கை கொடுத்தவை தெய்வ நம்பிக்கை, மன உறுதி என்னும் இரண்டுமே. எனவே, பக்தி உயிர்களுக்கும் எமக்கும் அதி முக்கியம். பக்தி செய்பவரின் பயம் தெளியும். மனதில் உறுதி தோன்றும். இல்லையா?

என் நாவால் அவர்களைப் பல்லாண்டு வாழ்த்தப் பணி!

என்னதானிருந்தாலும் உன்னை மறந்திட
என்னால் முடியவில்லையே சந்தி முருகா!
முன்னெநாள் பன்முறை உன்னிடம் வந்த போதும்
ஆசையோ தீரவில்லையே சந்தி முருகா!

சிறியதாய் இருக்கவே வீடொன்று கேட்டு
பென்னம் பெரிதான்றாய் தந்து விட்டாய்
அன்னமும் ஆயுளும் தந்துவிட்டால் உனைப்
பாடியிங்கு உயிருள்ளவரை வாழ்ந்திடுவேன்

பக்திப் பாடல்களால் உனை தினமும் பாடிப்பாடு யகிழ்ந்திடுவேன்
வாயினில் சுடுசொல் வாராதிருக்க உந்தன் கோயிலை
நாடிக்கும்பிட்டேன் சுச்சையிலேறி வரும்
யாலகனே கந்தா இச்சையுடன் உன்னிடமொன்றை

இந்துகேட்பேன் இச்சகத்தில் நாஸ்திகர்
என்னை நசுக்கினும் என்நாவில் ஆத்திரம் தன்னை அடக்கு!
சந்தியிலுறையும் நாயகனே கந்தா எல்லோரும்
என்னை எடுத்துறந்து இல்லாத வடுசொல் யறிசொல்
சொல்லினும் கொல்லினும் சோர்வுபடேன் என்நாவால் அவர்களை
பல்லாண்டு வாழ்த்தப் பணி!!

-திருமதி நாகேஸ்வரி கந்தசாமி-

ஓவ்வொருவரும் தம்முடைய பிழைகளுக்கு அளிக்கும்பெயர் அனுபவம்.

வழிக்குறையோ

3

-தீரு செ. சீவகப்பீரமணியம் அவர்கள் -

- 01 வெள்ளியும் செவ்வாயும் வெறுவயிறு தானிருந்து அள்ளியே திருநீறும் சந்தணமும் புறம்பூசி வள்ளியொடு தெய்வானை வடிவேலா வாவென்றால் துள்ளியவன் வருதற்கு உள்ளளிதான் வேண்டாமோ.
- 02 முனிவரும் தேவரும் மனிதருள் உண்டென்று இனிவரும் நாட்களில் பணிந்திட யாருளர் பினிதரும் அசுரப் பணிகளைக் கழைந்திடில் கணிவுடன் கடவுளும் மனிதருள் தோன்றுவான்.
- 03 ஜம்பொறியும் ஆழநியும் நம்மிடமே உள்ளதனால் இம்மையில் நாம்மேலென்று இறுமாப்பு அடையலாமோ எம்பெருமான் படைப்பினிற்கு ஏற்றபடி நடையின்றேல் அம்மையொடு அப்பரெமை மனிதரென்று அருள்வாரோ.
- 04 ஜம்பூதம் ஜந்துமே ஆண்டவனின் அங்கமென்று நம்பித் தொழுவோற்கே வெவ்வினைகள் வேரறும் எம்மிலும் மேலிங்கு ஏதுண்டு என்பவற்கோ தம்வினையே வினையாகித் தம்மைச் சுட்டுவிடும்.
- 05 நிலம்நடுங்க நீரகலும் நெடுங்காற்று புனல்வீசும் விண்ணதிர வாழ்வழியும் வனமெரியும் ஏனென்றால் இனங்கண்டு இவையனைத்தும் இறைவனது அங்கமென்று தினந்தினம் போற்றிநாம் துதிக்காவிடில்.
- 06 சொல்லிலும் செயலிலும் ஒன்றாக இருந்திட்டால் கல்லிலும் முள்ளிலும் கடவுளை நினைந்திட்டால் அல்லும் பகலும்நாம் அன்பிற்காய் உழைத்திட்டால் கொல்லும் பகைகூட மெல்லெனவே அகலாதோ.

மனித இதயத்தின் மகிழ்ச்சித்தாகம் அறிவிக்க முடியாதது.

- 07 சொத்தோடு சுகங்களும் மெத்தவே இருந்தாலும் வைத்திருக்க ஏதுண்டு செத்தபின்பு என்றறிந்து இத்தரையில் நாழும் நமதுமிறை என்றுணரில் இறையென்ற பெருஞ்சொத்து இனிநமதென்று ஆகாதோ.
- 08 ஆதனமாய் நாங்களிந்த அவனியிலே வாழ்ந்தென்ன ஏதனமாய் வாழ்வில் எவற்குமே உதவிடாமல் வேதனத்தோடு வாங்கும் சீதணம் தானும் சேர்க்கும் சாதனமானால் சரியோ சாமிக்கு மோதகம் மட்டும்தானோ
- 09 ஆலயத்து மண்ணும் அங்கிருக்கும் நீரதுவும் ஞாலத்து முதல்வனின் திருநீறும் தீர்த்தமுமாம் காலத்தால் அதைமறந்து கால்மிதித்து நீரபழித்தால் ஒலத்தைக் கேட்டெமக்கு உதவத்தான் இறைவருமோ
- 10 தன்னுள்ளோர் ஆலயத்தை தானமைத்துத் தொழுவோரே முன்னுள்ள ஆலயத்தின் மூர்த்திகரம் தாழுணர்வர் பின்னின்றோர் பேரெண்ணம் தள்ளிடவே பக்தியென்போர் இன்புறுவர் இப்பிறப்பில் பின்பிறந்து உழன்றிடவே.

சந்நிதியான் ஆச்சிரமம் மேற்கொண்டுவரும் நித்திய அன்னப் பணிக்கும் மற்றும் ஆச்சிரமத்தினால் நடாத்தப்படும் கலை சமுதாயப் பணிகளுக்கும் உதவிபுரிய விரும்புவோர் கீழே உள்ள முகவரியுடன் தொடர்பு கொள்ளவும்.

காக்கட்டகள்
செ. மோகனதாஸ்
சந்நிதியான் ஆச்சிரமம்,
தொண்டைமானாறு.
T.P: 021 2263406 Face Book: sannithiyayanachiramam
021 3219599 E-Mail: sannithiyān@hotmail.com

காசோலை
செ. மோகனதாஸ்
க.இல. 7342444
இலங்கை வங்கி,
புதுதித்துறை

பேராசையும் நல்லதல்ல, நிராசையும் நல்லதல்ல.

நான்செட்டி 2017 பூர்த்தி மலர்

திருமுறை பாழிப் பணிவோம்

-தீருமதி யோகேஸ்வரி சௌவப்பீரகாசம் அவர்கள் -

திருநாவுக்கரசு நாயனாரின் திருநாவிலிருந்து பிறந்த தேவாரங்களைக் கொண்டது நான்காந் திருமுறை. சமண சமயத்தைச் சார்ந்திருந்த மருண்க்கியாருக்கு சூலைநோயைக் கொடுத்து சிவபிரான் அவரை ஆட்கொண்ட கதை நாம் யாவரும் அறிந்ததே. தாம் சமண சமயத்தைச் சார்ந்து தவறு செய்தவர் என்ற குற்ற உணர்வு அவருள் நிலைத்திருந்ததை அவரது தேவாரங்களில் காணலாம். அதனால் ஏற்பட்ட உருக்கம் அவரது பாடலில் ஊடுருவி நின்று நம்மையும் நெகிழி வைக்கும்.

சூலைநோய் வருத்த, வேதனை தாங்கவியலாது “ஆற்றேன்” என்று வாய்விட்டரற்றி நோய் தீர்க்குமாறு திருவதிகை வீரட்டானத்தில் வீற்றிருக்கும் வீரட்டேஸ்வரரை வேண்டிப் பாடிய பதிகம் அவரது நோய் தீர்த்து அந்புதம் நிகழ்த்திய பதிகமாகும். அதன் முதலாவது தேவாரத்தை இங்கு நோக்குவோம். இதன் பண் கொல்லி.

கூற்றாயின் வாறு விலக்ககலீர்

கொடுமைபல செய்தன நான்றியேன்

ஏற்றாய் யடிக்கேஇர வும்பகலும்

பிரியாது வணங்குவன் எப்பொழுதும்

தோற்றாதென் வயிற்றின் அகம்படியே

குட்ரோடு துடக்கி முடக்கியிட

ஆற்றேன் அடியேன் அதிகைக்கெடில்

வீரட்டா நத்துறை அம்மானே

திருவதிகையில் கெடிலநதிக் கரையில் அமைந்துள்ள வீரட்டானத்தில் இருக்கின்ற ஈசனே, நான் பல கொடுமைகளைச் செய்ததாக எனக்குத் தெரியவில்லை. என் வயிற்றினுள்ளே குட்ரோடு சேர்ந்து துண்புறுத்தி வேதனை தந்து கூற்றுவன்போன்று வருத்தும் நோயைத் தாங்க முடியவில்லை இதனை நீக்கிவிடுங்கள். என்னை நீ ஏற்றுக்கொண்டால் இரவும் பகலும் எப்பொழுதும் உன் திருவடிகளைப் பிரியாது வணங்குவேன். என இத்தேவாரத்தைப் பாடி இரந்து நிற்கின்றார்.

நோயற்று வேதனைப்படும் வேளையில் இப்பதிகத்தைப் பாடி வேண்டுதல் செய்யும் போது எமது உணர்வுகளை அப்படியே எடுத்துக் கூறுவனவாக உள்ளதனால் அவ்வேளையில் ஊனும் உளமும் உருகிப் பாடக்கூடிய தேவாரங்களாக இவை அமைந்துள்ளன. அவ்வாறு மனமுருகிப் பாடி வழிபட்டுவர உடற்பிணியும் பிறவிப் பிணியும் தீர்ந்து ஆனந்த நிலை வந்தடையும்.

எமது உடலின் அங்கங்கள் இறைவன் எமக்கருளிய மிகப்பெரும் பொக்கிஷங்கள். அவற்றைச் சரியாகப் பயன்படுத்திப் பயன்பெறவேண்டியது எமது கடமையும் திறமையுமாகும். தகாத செயல்களைச் செய்ய நாம் அவற்றைப் பயன்படுத்தி நம்மையும் பிறரையும் அழிவடையச் செய்துவிடுகிறோம்! அப்பர் பெருமான் பாடி நான்காந் திருமுறையில் அமைந்துள்ள திருஅங்கமாலை நித்தமும் பாடி மனதில் பதியவைத்து இவ்வாறு செயற்படாது நெறிப்படுத்த

சிதையாத இயற்கைச் செல்வமே சிறந்த செல்வம்.

எந்த ஒன்றாகும். எது ஒவ்வொரு அங்கத்தையும் எவ்வாறு பயன்படுத்தவேண்டுமென்று நாவுக்கரசர் அதில் தெளிவாகக் கூறியுள்ளார்.

தலையே நீ வணங்காய் - தலை
மாலை தலைக்கணிந்து
தலையா லேபலி தேருந் தலைவனைத்
தலையே நீ வணங்காய்.

எனத் தொடரங்கும் பாடல் “தலையே, சிவபெருமானை நீ வணங்குவாயாக” என்று கூற ஆரம்பித்து கண்களே நஞ்சன்ட கண்டனைக் காண்பீர்களாக, செவிகளே சிவபிரான் திறுத்தை எப்போதுவும் கேளுங்கள், மூக்கே சிவபிரானை முரல்வாயாக (தியானம் செய்கையில் ஒலிப்பது), வாயே எம்பிரானை வாழ்த்துவாயாக, நெஞ்சே நீ இறைவனை நினைப்பாயாக. கைகளே பரமனுக்கு மலர்தூவி வணங்குங்கள், கோவிலை வலம் வராத கால்கள் என்ன பயன்? மலர் தொடுத்து இறைவனுக்கு இட்டுவணங்காத இந்த உடலால் என்ன பயன்? எனத் திருஅங்கமாலையில் அங்கங்களைப் பயன்படுத்தவேண்டிய முறைகளை எடுத்துக்கூறி எம்மை இறைவழிப்படுத்துகிறார். திருஅங்கமாலை தினமும் பாடவேண்டிய ஒன்றாகும். இதன் பண் சாதாரி.

மனம் முழுவதும் பயத்தை நிரப்பி அதனைச் சுமந்துகொண்டு வாழும் திகில் வாழ்க்கையாக இவ்வுலக வாழ்க்கை எனக்குத் தோன்றுகிறது. மெல்லத் தட்டினால் பட்டென்று செத்துவிழும் நூல்பு, கண்ணுக்கே தெரியாதவையாயிருந்து நோய் தரும் நுண்ணுயிர்கள் ஊர்வன, பறப்பன, விலங்கினங்கள், இயற்கையாய் ஏற்படும் புயல், வெள்ளம், நிலநடுக்கம், மனிதத்தைத் தொலைத்துவிட்டு கொடுர உருவில் நிற்கும் எம் சகோதர மனிதர்கள், அவர்களால் உருவாக்கப்பட்டு எம்மை வதைக்கவும் கொல்லவும் செய்யும் எவ்வளவோ உபகரணங்கள் என்று நீளப்பட்டியலிடக் கூடிய பலவற்றுக்குப் பயந்துகொண்டே வாழுவேண்டிய நிரப்பந்தத்தில் இருப்பதான மனக்கிலேசம் உள்ளே ஊறிப் பெருகுகிறது. இந்த உனர்வு பலருக்கிருக்கலாம். “ஆனால் இறைவனது துணையிருக்கையில் ஏன் நாம் பயப்பட வேண்டும்? எதற்கும் அஞ்சத் தேவையில்லை. எம்மை எதுவும் பயமறுத்த வரப்போவதும் இல்லை” என உறுதியாகக் கூறுகிறார் அப்பர் பெருமான்.

நாவுக்கரசர் சமணத்திலிருந்து சைவ சமயத்திற்கு மாறியவேளை அவரை அழித் தொழிக்கச் செய்யப்பட்டவற்றுள் ஒன்று மதயானையை அவர்மீது ஏவி அவரைக் கொல்ல அனுப்பியது. தன்னைக் கொல்ல வந்த யானையைக் கண்டு அஞ்சாது.

சண்ணவெண் சந்தனச் சாந்தும்
சுடர்திங்கட்ட சூளா மணியும்
வண்ண உரிவை யுடையும்
வளரும் பவள நிறமும்
அண்ணல் அரண்முரண் ஏறும்
அகலம் வளாய் அரவும்
திண்ணன் கெடிலப் புனலும்
உடையார் ஒருவர் தமர்நாம்
அஞ்சவது யாதொன்றும் இல்லை
அஞ்ச வருவதும் இல்லை.

சிதையாத இயற்கைச் செல்வமே சிறந்த செல்வம்.

என்னும் தேவாரத்துடன் தொடங்கும் பதிகத்தைப் பாடவும் யானை அவரை வணங்கித் திரும்பிச் சென்றுவிட்ட அற்புதம் நிகழ்ந்தது.

வெண்மையான குழைந்த திருந்றறையும் ஒளிவீசும் சந்திரனாகிய சூளாமணியையும் அழகிய தோலாடையையும் ஒளிர்கின்ற பவளத்தின் நிறத்தையும் தலைமைத்துவங்கொண்ட பாதுகாவலாக அமைந்த பகைவரை எதிர்த்து நிற்கும் இடபத்தையும் அகன்ற படமுடைய பாம்பையும் கெடில நதித் தீர்த்தத்தையும் உடையவராகிய சிவபெருமானின் அடியவர்கள் நாம் பயப்படும் வண்ணம் எதுவுமேயில்லை. எம்மை அஞ்சச் செய்ய வருவதும் எதுவுமில்லை. என சிவபெருமானின் திருவுருவை எம் கண்முன் கொண்ர்ந்து பயத்தை விரட்டும் இப்பதிகத்தின் ஒவ்வொரு தேவாரத்தின் முடிவிலும்

அஞ்சவது யாதொன்றும் இல்லை

அஞ்ச வருவதும் இல்லை

என்று வருவதால் அதனைப் பாடுவோரின் மனங்களில் இருந்து பயம் பறந்தோடு விடும். இறைவனின் அடியாராகிவிட்ட ஒரு பரவசத்தில் துணிவொன்று மனங்களில் குடிபுகும் இதன் பண் காந்தாரம்.

இப்பதிகத்தைப் பாராயனம் செய்யும்போது ஆஞ்சடையிள்ளையின் கோளறு பதிகமும் நினைவில் வந்து பயமுறுத்தும் அனைத்தும் எமக்கு நல்லவை என்றும் நினைவுறுத்தும்.

இதற்கு முன்னைய கட்டுரையில் நூனசம்பந்தப் பெருமான் ஜந்தெழுத்துப் பற்றிப் பாடிய தேவாரங்களையும் ஜந்தெழுத்தின் மகிமையையும் பார்த்துள்ளோம். அப்பரடிகளைச் சமணர் கல்லொடு கட்டி கடலில் இட்டபோது ஜந்தெழுத்தே துணை நின்று அவரைக் காத்துக் கரையேற்றியது. பின்வரும் தேவாரத்துடன் ஆரம்பிக்கும் பதிகத்தை அவர் பாடி பரமனைப் பணிந்து நிற்க கல் அவரை நீரின் அடிக்கு இழுத்துச் செல்லாமல் தெப்பமாக மிதந்து நாவுக்கரசரைக் கரையேற்றியது.

சொற்றுணை வேதியன் சோதி வானவன்

பொற்றுணைத் திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழுக்

கற்றுணைப் பூட்டியோர் கடலிற் பாய்ச்சினும்

நற்றுணை யாவது நமச்சி வாய்யே.

சொல்லும் பொருள்மாய் வேதத்தின் அரும்பொருளாய் நிற்பவனும் சோதியாய் ஒளிரும் இறைவனுமான சிவபெருமானின் பொன்னடிகளில் மனமொன்றி வணங்கினால் கற்றுாணை இணைத்து கடலிலே வீழ்த்தினாலும் “நமசிவாய” என்னும் ஜந்தெழுத்து நமக்கு நல்ல துணையாய் இருந்து எம்மைக் காப்பாற்றும் என்னும் பொருள் கொண்ட தேவார பதிகத்தின் பண் காந்தார பஞ்சமம்.

இந்த நமசிவாயத் திருப்பதிகமும் பஞ்சாட்சரத்தின் மகிமையைத் தெளிவாக எடுத்துக் கூறுகிறது. பதிகத்திலுள்ள ஒவ்வொரு தேவாரமும் ஜந்தெழுத்தின் மாண்பை நமக்கு நன்கு உணர்த்துகிறது.

நான்காந் திருமுறையுள் இத்தகைய பல தேவாரங்கள் நாம் நாளும் பாடிப் பயன்பெறக் கூடியவையாய் உள்ளன. அவற்றைத் தேடி மனனஞ் செய்து பாராயணஞ் செய்வது நம் கடன்.

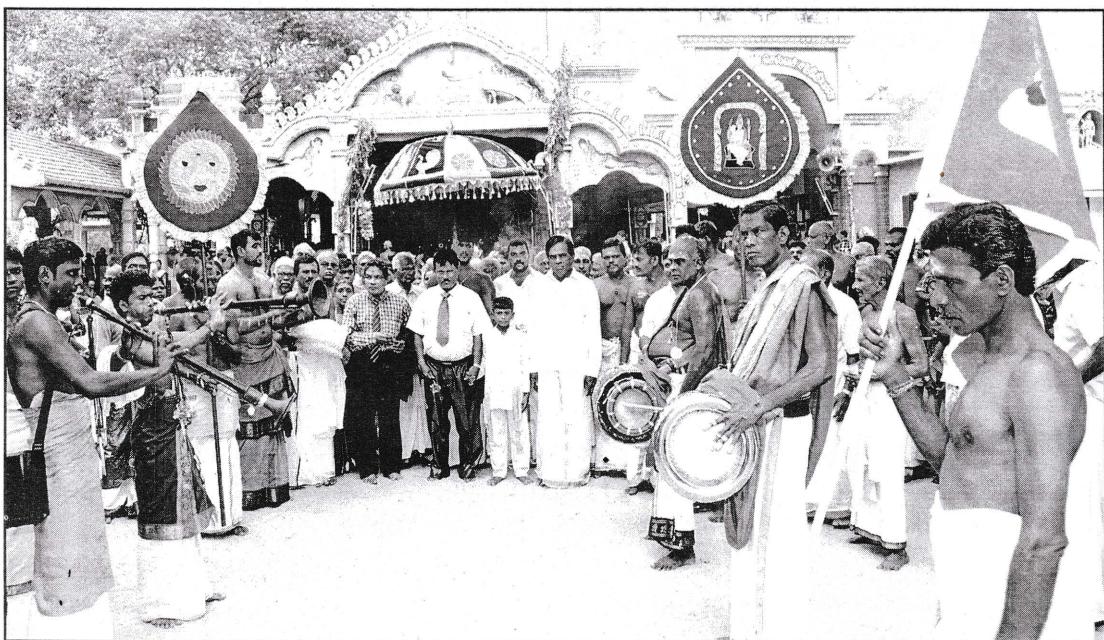
படைக்கும் தொழிலால் பெறும் இன்பமே உண்மையான இன்பம்.

ஆச்சிரம சுவாமிகளுக்கு கெளரவ டாக்டர் பட்டமளிப்பு விழா

-தொகுப்பு: வல்வையூர் அப்பாண்ணா -

ஆச்சிரம விழா மண்டபம் பல்வேறு காலங்களிலும் பலதரப்பட்ட விழாக்களையும் நடாத்திப் பெருமை பெற்றிருக்கிறது. பல்வேறு பிரமுகர்களையும் சந்தித்திருக்கிறது. கடந்த வருடத்தில்கூட (02.10.2016) ஆச்சிரம சுவாமிகளின் சேவைகளைப் பாராட்டி “ஞானதான வள்ளல்” என மகுடம் குட்டி மகிழ்ந்த பெருவிழா நடந்தேறியதை ஆச்சிரம அடியவர்கள் மறந்திருக்கமாட்டார்கள். இந்த வரிசையிலே மீண்டும் ஒரு உன்னத விழாவினை 01.09.2017ல் ஆச்சிரம மண்டபம் சந்தித்தது.

தமிழ்நாடு மத்திய பல்கலைக்கழகம் வழங்கிய கெளரவ “டாக்டர்” பட்டம் ஆச்சிரம சுவாமிகளுக்கு வழங்கப்பட்ட நன்னாள் 01.09.2017 வெள்ளிக்கிழமை. சந்நிதி வேலவனுக்கு அன்று வருடாந்த உற்சவத்தின் பன்னிரெண்டாந் திருவிழா. சாதாரண ஒரு வெள்ளி நாளே ஆச்சிரம மண்டபம் பக்தர்களால் நிரம்பி வழியும். அன்று வெள்ளியும் வேலவனின் திருவிழாவும் இணைந்து வந்ததால் மக்கள் வெள்ளத்தால் ஆச்சிரம மண்டபம் அலைமோதியது. இந்த மக்கள் வெள்ளத்தின் நடுவே, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக துணைவேந்தர் பேராசிரியர் இரட்டைம் விக்னேஸ்வரன், பேராசிரியர் கந்தையா தேவராசா ஆகிய இருவரும் இணைந்து

தற்பாதுகாப்பு இயற்கையின் முதிர்ந்த சட்டம்.

ஆச்சிரம சுவாமிகள் திரு செ. மோகனதாஸ் அவர்களுக்கு தாய்மண் வழங்கிய கெளரவு “டாக்டர்” பட்டத்தினை வழங்கினார்.

தமிழ்நாடு மத்திய பல்கலைக்கழகத்தின் வேந்தர் கலாநிதி வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி, துணைவேந்தர் பேராசிரியர் ஏ.பி. தாஸ் ஆகிய இருவரும் கையொப்பமிட்டு, இந்த விருதானது 2016இல் அறிவிக்கப்பட்டுவிட்ட போதிலும், இந்த விருதினை அங்கு சென்று பெற்றுக்கொள்ள ஆச்சிரம சுவாமிகள் ஆர்வம் காட்டவில்லை. இந்நிலையில், கொழும்பு தொழில்நுட்பக் கல்விப் பயிற்சித் தினைக்களத்தின் பணிப்பாளர் பேராசிரியர் திரு நா. யோகராசா அவர்களின் இடைவிடாத முயற்சியின் காரணமாக மேற்குறித்த கெளரவு “டாக்டர்” பட்டம் ஆச்சிரம சுவாமிகளுக்கு இங்கு வைத்து- இத் தினத்தில் வழங்கப்பட்டது.

செல்வச்சந்தியில் நடைபெற்ற விசேட பூசை- ஆராதனை நிகழ்வுகளைத் தொடர்ந்து, மேற்குறித்த மூன்று பிரமுகர்களும் சந்தியான் திருவாசலிலிருந்து நமது பாரம்பரிய முறைப்படி- குடை, கொடி, ஆலவட்டம் சகிதம், மங்கல வாத்தியங்கள் இசைக்க ஆச்சிரம வாசலுக்கு அழைத்து வரப்பட்டனர். ஆச்சிரம வாசலில்- பூவரச மரத்தடியில் பூரண நிறைகுட வரவேற்புடன், ஆச்சிரம சுவாமிகள்- பிரமுகர் மூவருக்கும்- நெற்றியில் திருநீறு அணிவித்து

வரவேற்றார். அலங்கார உடையில்- கையில் விளக்கேந்திய சிறுமிகள் இருபூறுமும் வழிநடக்க, அனைவரும் விழா மண்டபம் வந்து சேர்ந்தனர். விழா மேடையில் சில நிமிட மங்கல இசை- நிகழ்வின் பின்னர் பஞ்சபுராணம் ஒதுதலுடன் நிகழ்ச்சிகள் ஆரம்பமாயின.

ஆச்சிரம விழா மேடையில் குப்பிளான் நாட்டிய கலாமன்ற மாணவியரான செ. ஜன்சிகா, ப. டிலானி அவர்களால் நிகழ்த்தப்பட்ட வரவேற்பு நடனத்தைத் தொடர்ந்து அதிபர்

தத்துவ ஞானத்தின் இலட்சியம் அறம்.

திரு செ. பரமேஸ்வரன் அவர்களின் வரவேற்புரை இடம்பெற்றது. அறிமுகவரையினை ஆற்றிய திருமதி சசிலேகா ஜெயராஜன் அவர்கள், “தமிழ்நாடு ஆதீனங்களுக்குத் தொடர்ச்சியாகக் கிடைத்துவரும் “ஞானச்சுடர்” சமய சஞ்சிகை, அங்கு பல்வேறு மட்டங்களிலும் ஏற்படுத்திய கவன ஈர்ப்பின் தாக்கமே இன்றைய பட்டமளிப்பு விழா” என உரைத்தார். தலைமையுரையினை பேராசிரியர் திரு நா. யோகராஜா அவர்கள் ஆற்றினார். “இந்திய மடாலயங்களுக்கு நிகராக சுவாமிகளின் வழிநடத்தலில்- ஆச்சிரமம் ஆற்றிவரும் அரும்பணிகளின் பிரதிபலிப்பே இன்றைய பட்டமளிப்புவிழா” என மிக உணர்வுபூர்வமாக எடுத்துரைத்தார்.

துணைவேந்தர் தமது குடும்பத்தாருடன் வந்திருந்து சுவாமிகளை கெளரவித்தமையானது அனைவரதும் கவனத்தை ஈர்த்த ஒரு விடயமாக அவதானிக்கப்பட்டது. துணைவேந்தர் தமது சிறப்புரையில் ஆச்சிரமப் பணிகளைப் பட்டியலிட்டு- ஒரு நீண்ட சொற்பொழிவாற்றினார். துணைவேந்தரைத் தொடர்ந்து சிறப்புரை ஆற்றிய பேராசிரியர் கந்தையா தேவராசா அவர்களும் ஆச்சிரம சேவைகளையும்- அதன் முனைப்பான பொதுசன பங்களிப்புக்களையும் வெகுவாகப் பாராட்டிப் பேசினார்.

“சிலரினால் பட்டங்கள் பெருமையடைகின்றன”

“பட்டங்களினால் சிலர் பெருமையடைகின்றார்கள்”

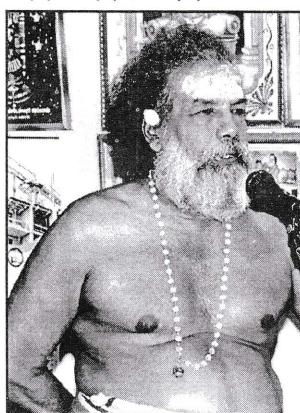

உண்மைக்குப் பகை உள்ளத்தில் தோன்றும் பயம்.

“கவாமிகள் முதலாவது ரகம். கவாமிகளுக்கு இவ்விருது வழங்கப்பட்டமையினால் ‘டாக்டர்’ பட்டம் பெருமைகொள்கிறது” எனக் கூறித் தனது சிறப்புரையை நிறைவு செய்தார் திரு கந்தையா தேவராசா அவர்கள். இந்தச் சிறப்புரைகளைத் தொடர்ந்து குப்பிளான் நாட்டிய கலாமன்ற மாணவியின் தனிநடனம் இடம்பெற்றது.

நடனம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த வேளையில் மேடையிலிருந்து இறங்கிச் சென்ற பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர்களும்- ஆச்சிரம கவாமிகளும் சற்று நேரத்தில் மீண்டும் மேடைக்குத் திரும்பி வந்தனர். அவர்கள் மூவரதும் மீள்வரவு, நாடக மேடையில் ஒரு காட்சி முடிய- அடுத்த காட்சிக்கு உடை மாற்றி வரும் நடிகர்களைப் போன்றிருந்தது. பொதுவாகப் பல்கலைக்கழக பட்டமளிப்பு வேளைகளில் துணைவேந்தரும் பேராசிரியர்களும் அணிந்துவரும் சீருடையில் (தலையில் தொப்பியுடன்) இருவரும் முன்னே நடந்துவர, கவாமிகளும் அதே சீருடையில் தொடர்ந்து வந்து அந்த மேடையில் அமர்ந்து கொண்டதைப் பார்த்து மக்கள் வியப்படைந்தனர். சாதாரணமாக, நாலுமுள வேட்டியுடன் தோளில் அல்லது அரையில் ஒரு துண்டுதனும்- நெற்றி நிறைந்த திருந்தும்- நடுவே சந்தனத் திலகமும்- வலது காதில் பூவுமாக தினமும் கவாமிகளைப் பார்த்துப் பழக்கப்பட்ட அவையோர், இந்த சந்தர்ப்பத்தில் பல்கலைச் சீருடையில் கவாமிகள் தோற்றும் கண்டு ஆச்சிரியமடைந்தனர்.

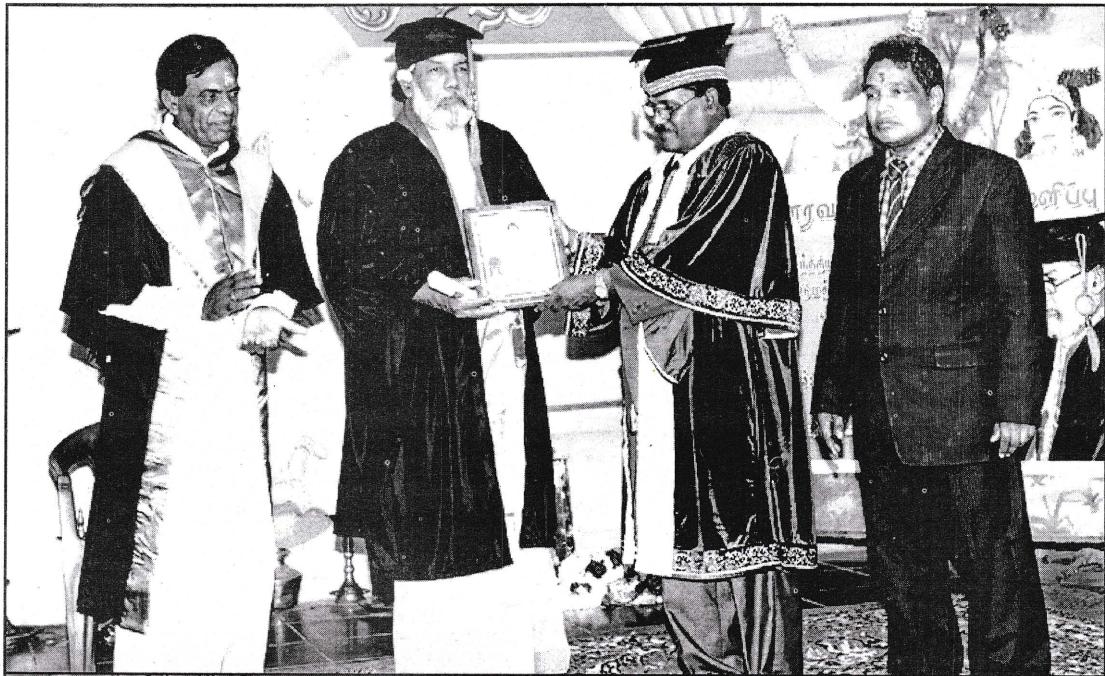

கவாமிகளுக்கு இடது புறமாக கவாமி களின் பாரியார் நிற்க, துணைவேந்தர் பேராசிரியர் இரட்டைம் விக்னேஸ்வரன் அவர்களும்- பேராசிரியர் கந்தையா தேவராசா அவர்களும் கவாமிகளின் இருபுறமும் நின்றபடி கூட்டாக கெளரவு “டாக்டர்” பட்டத்திற்கான சான்றிதழை வழங்கி கவாமிகளை கெளரவித்தனர். வழமையாக இத்தகைய சந்தர்ப்பங் களில் கைதட்டி- கருகோசம் செய்து

மனிதன் உணர்வால் மட்டும் வாழவில்லை.

தமது மகிழ்ச்சியைத் தெரிவிக்கும் பார்வையாளர்கள், இங்கு அரோகரா... அரோகரா... முருகா என முழுக்கமிட்டு தமது பேரன்பை வெளிப்படுத்தினர். சவாமிகளும் தமது நன்றி யையும் அன்பையும் வெளிக்காட்டுமுகமாக பேராசிரியர் இரட்னம் விக்னேஸ்வரன், பேராசிரியர் கந்தையா கேவராசா, விழாவிற்கு தலைமை ஏற்றிருந்த பேராசிரியர் நா. யோகராஜா ஆகியோருக்கு பொன்னாடை போர்த்தி- யாழ் சின்னம் பொறுக்கப்பட்ட விருதினையும் வழங்கி முவரையும் பெருமைப்படுத்தினார்.

கடவுள் படைப்பில் தலைசிறந்தவன் சத்தியவந்தனே.

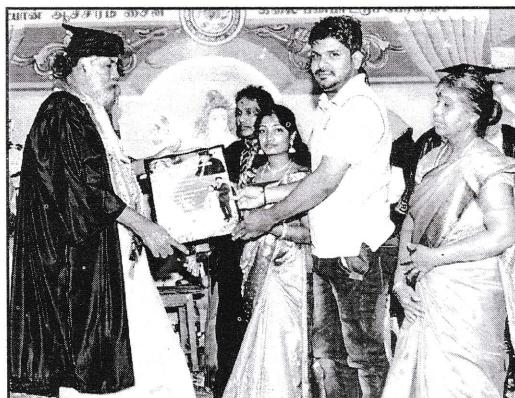
பாரம்பரிய முறையிலான பட்டமளிப்பு நிகழ்வு நிறைவெய்தியதும், விழாவிற்கு வந்திருந்த ஏனைய முக்கியஸ்தர்களும், சைவ கலை பண்பாட்டுப் பேரவை உறுப்பினர்களும், ஆச்சிரம ஆர்வலர்களும் சுவாமிகளுக்குப் பொன்னாடை போர்த்தி- மலர் மாலை அணிவித்து- வாழ்த்துமடல் வாசித்தளித்து ஆச்சிரமத்தின்மீதும்- சுவாமிகள்மீதும் தாங்கள் கொண்டுள்ள பற்றுதலை வெளிப்படுத்தினர்.

பல வருடங்களாக மலையக மக்கள்மீதும், மலையக கல்விச் சிறார்கள்மீதும் சுவாமிகள் காண்பித்துவரும் அக்கறை- அபிமானம்- சேவை ஆகியவற்றினைப் பாராட்டி, மலையக மக்களின் பிரதிநிதிகளாகக் கலந்துகொண்ட, அப்புத்தளை- இலங்கை வங்கியின் ஒய்வுநிலை முகாமையாளர் திரு கி. குலசேகரன் அவர்களும், பண்டாரவளை கல்வி வலய ஆசிரிய ஆலோசகர் திரு க. ராஜேந்திரன் அவர்களும் “சுவாமிகளின் சேவைக்குக் கிடைத்த பரிசு” எனப் பாராட்டி மகிழ்ந்தனர்.

இந்நிலையில் ஆசிரியர் வழங்குவதற்காக நல்லை ஆதீன முதல்வர் சோமசுந்தர பரமாச்சாரிய சுவாமிகள் விழா மேடைக்கு வருகை தந்தார். ஆச்சிரம மூலவரான மயில்வாகனம் சுவாமிகள் ஆற்றிய பணிகள், அதனைத் தொடர்ந்து மோகனதால் சுவாமிகள் ஆற்றிவரும் சேவைகள்- சமுதாயச் சிந்தனைகள், ஆச்சிரமத்திற்கு உட்பட்ட அன்னப் பணியினில் சுவாமிகளின் பாரியார் காட்டிவரும் அளப்பரிய ஒத்துழைப்பு, அவரது அனைத்துப் பணிகளுக்கும் உறுதுணையாக ஒத்துழைப்பு நல்கிவரும் ஆச்சிரம விசுவாசிகள்- தொண்டர்கள், பட்டமளிப்பு விழாவின் முக்கியஸ்தரான துணைவேந் தரின் பெருமையும்- சிறப்பும் என அனைத்து விடயங்களையும் தொட்டுத் தொட்டு ஒரு நீண்ட உரையினை நிகழ்த்தினார்.

ஏற்புரை வழங்கிய ஆச்சிரம சுவாமிகள், இந்த விழாவிற்கான முன் ஏற்பாடுகள் அனைத் தையும் செய்துமுடித்த பேராசிரியர் நா. யோக ராஜாவின் இடைவிடா முயற்சிகள் அனைத் தையும் பாராட்டியதுடன், “பணிக்குப் பணிவுதான் வேண்டுமே தவிர பட்டங்கள் பதவிகள்லல்” எனும் பொருள் பொதிந்த வாசகத்தினைக் கூறி, விழாவிற்கு வருகைதந்த பேராசிரியர்கள், நல்லை ஆதீனம் உட்பட அனைவருக்கும் தமது உள்ளான்பான நன்றியினைக் தெரிவித்துக்கொண்டார். பேராசிரியர் நா. யோகராஜனின் மகளது திருமணம் அன்மையில் நடைபெற்றிருந்தது. அந்தத் தம்பதியர் மேடையில் சுவாமிகளிடம் ஆசீர்வாதம் பெற்றபோது, சுவாமிகளும் அவர்களுக்கு நினைவுப் பரிசளித்து மகிழ்ந்தார்.

இரா. செல்வவடிவேல் ஆசிரியரின் சுருக்கமான நன்றியுரையுடன் பட்டமளிப்பு விழா நிறைவெக்குவர, வழமையான, விழாக்கால அன்னதானம் பணிகள் ஆரம்பமாகின. ஆச்சிரம அடியார்கள் அனைவரும் சுவாமிகளை வணங்கி வாழ்த்தி விடைபெற்றனர்.

உயர்ந்த உண்மை மலர்வது ஆழ்ந்த அன்பிலேயே.

நாள்சூடு 2017 பூட்டாதி மலர்

வட இந்திய யாத்திரை - 05

- மோகனதாஸ் சவாமிகள் -

(தொடர்ச்சி...)

16.11.2016 புதன்கிழமை:

அன்றைய நிகழ்வுகளுக்கான ஒழுங்குகளை எமது குழுவினர் மேற்கொண்டிருந்த வேளை எமது காலை- மதியத்துக்கான உணவுகளைத் தயார்ப்படுத்தும் செயற்பாட்டில் பரிசாரக்கள் : ஈடுபட்டனர். காலை உணவை முடித்து எமது பயணம் ஆரம்பமாயிற்று. அதன் முதற்கட்டமாக மொகாலை மன்னரால் கட்டப்பெற்ற ஒரு கோட்டையைப் பார்வையிடுவதற்குச் சென்றிருந்தோம்.

அக்கோட்டையின் அமைப்பு மிகப் பிரமாண்மானதாகவும் முற்றுமுழுதாக செங்கட்டிகள் னாலும் கட்டப்பட்டிருந்தது. அதிலும் ஒன்றைக் குறிப்பிட வேண்டும். செங்கட்டிகள் என்றால் நம்முர் செங்கட்டிகளைப் போலல்லாது அளவிலும் பிரமாணத்திலும் பெரியதாகவும் வழுவழுப்பான அழுத்தம் கொண்டதாயும் இருந்தது. கோட்டையானது கட்டப்பட்டு பல ஆண்டுகள் கடந்துவிட்ட நிலையிலும் எவ்வித பழுது இன்றியும் பார்ப்போர் மனதில் ஒரு பரவசத்தை ஏற்படுத்தும் முகமாக அமைந்திருந்தது. செங்கட்டிகளால் கட்டப்பட்டதால் செங்கோட்டை என்றே அழைக்கின்றார்கள். அக்கோட்டையின் விதானங்கள், சாளரங்களில் செதுக்கப்பட்டிருந்த சிற்ப வேலைப்பாடுகள்கூட செங்கட்டிகளின்மூலம் மிக நுண்ணியமாக அமைக்கப்பட்டிருந்தன. இதனைப் பார்வையிடுவதற்கென்றே பெருந்திரளான மக்கள் வருகைப்பறிந்தவண்ணம் உள்ளனர். கோட்டையைப் பார்வையிடுவதற்கு (உள்ளுழைந்து) கட்டணம் செலுத்தியே பார்க்க வேண்டும்.

இச்செயற்பாட்டின்மூலம் கோட்டையைப் பராமரிப்பதற்கு போதுமான நிதி கிடைக்கின்றது. கோட்டைக்குச் சமீபமாக உள்ள ஆஞ்சநேயரைத் தரிசித்தபின் எமது மதிய உணவை நிறைவுசெய்து தாஜ்மகாலைப் பார்வையிடும் வண்ணம் எமது பிரயாணம் ஆரம்பமாயிற்று.

பிற்பகல் இரண்டு மணியளவில் தாஜ்மகாலை அடைந்தோம். தாஜ்மகாலைப் பார்வை யிடுவதற்கும் நுழைவுச்சீட்டுப் பெறவேண்டும். அதிலும் வெளி நாட்டவர் என்றால் கூடுதலான நிதி செலுத்தியே பார்வையிட வேண்டும். எங்களுக்கும் அப்படித்தான். ஆனாலும் நாம் இலங்கையைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதைக் காட்டாமல் தென்னிந்தியர் போன்று எமது நடவடிக்கைகளை அமைத்து

நாகரீக வளர்ச்சிக்கு ஓய்வுநேரம் மிக இன்றியமையாது.

நுழைவுச்சீட்டு பெற்று உள்ளே சென்றோம். நான் தாஜ்மகாலை பலமுறை பார்வையிட்டதின் காரணமாக பெரிதாக அலட்டிக்கொள்ளவில்லை. எம்மோடு வந்தவர்கள் அனைவரும் தாஜ்மகாலை' பார்வையிடுவதில் ஆர்வங்களை வெளிப்படுத்தி அவ்விடத்தில் இரவு ஏழு மணிவரை தமது நேரத்தைச் செலவழித்தனர். குதிரை வண்டியில் ஏறிச் சவாரி செய்யவேண்டும் என்ற முனைப்போடு ஒருசிலரும் ஒட்டகம் பூட்டிய வண்டியில் பிரயாணம் செய்யவேண்டும் எனும் ஆவலில் ஒரு சிலரும் ஈடுபட்டார்கள்.

இரவு ஒன்பது மணியளவில் விடுதியை அடைந்து இரவு உணவை முடித்தபின் இரவுப் பிரயாணமாக அலகாபாத் திரிவேணி சங்கமம் நோக்கி எமது பயணம் ஆரம்பமாகியது. அதிகாலை ஜந்து மணியளவில் தென்னிந்தியாவில் இருந்துவரும் யாத்திரிகர் தங்குவதற்கு நாட்டுக்கோட்டை செட்டிமார்களால் கட்டப்பட்டு இன்றும் பராபரிக்கப்பட்டு வருகின்ற சத்திரத்தை அடைந்தோம். இரவு முழுவதும் பிரயாணம் செய்த அசதியைப் போக்கும்வண்ணம் எமது குழுவினர் ஓய்வெடுத்தனர்.

17.11.2016 வியாழக்கிழமை:

இரவு முழுவதும் தொடர் பிரயாணத்தால் ஏற்பட்ட அசதியைப் போக்கும்முகமாக, காலை உணவு முடியும்வரை சத்திரத்தில் தங்கியிருந்து முற்பகல் பத்துமணியளவில் திரிவேணி சங்கமத்தை நோக்கி எமது பயணம் ஆரம்பமாயிற்று. திரிவேணி சங்கமத்தில் கங்கை, யமுனை, சரஸ்வதி ஆகிய முப்பெரும் நதிகளும் ஒன்றாகக் கலப்பதால் அவ்விடத்தின் மகிமை சொல்லுவந்தரமன்று. ஆனாலும் மூன்று நதிகளும் சங்கமிக்கும் இடத்தை அடையவேண்டுமானால் கரையிலிருந்து $\frac{1}{2}$ மைல் தூரம் படகில் பிரயாணம் செய்யவேண்டும். அநேகமாக இவ்வகை யாத்திரைகளில் ஈடுபெடுவர்கள் படகின்மூலம் சென்று அவ்விடத்தில் தமது கடமைகளைச் செய்வதனாடாக பலன் கிடைக்கும் எனும் நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் செய்யப் படுகின்றார்கள். எமது குழுவினரும் இதற்கு அமைவாக இருப்பதுகளில் ஏறி படகுக்குரிய கட்டணத்தைச் செலுத்தி அவ்விடத்தை அடைந்து தத்தமக்குரிய நேரத்திக்கடனை நிறைவேற்றி னார்கள். அதனைத் தொடர்ந்து ஆஞ்சநேயர் ஆலயம், சங்கராச் சாரியரால் அமைக்கப்பட்ட சங்கரபீடம் ஆலயம் ஆகியவற்றைப் பார்வையிட்டபின் எமது சத்திரத்தை அடைந்து மதிய உணவை முடித்து காயா நோக்கி எமது பிரயாணம் ஆரம்பமாயிற்று.

வட இந்திய யாத்திரையை யான் பலமுறை மேந்கொண்டதன் காரணமாக இதுவரைபோன இடங்களிலெல்லாம் மனம் ஒன்று வில்லை. ஆனாலும் என்னோடு இணைந்துவந்த நித்திய தசீதரன் போன்றோரின் ஆவலைப் பூர்த்தி செய்யும் முகமாக ஈடுபட்டிருந்தேன். எப்போது நேபாளம் செலவோம் என்னும் பேராவல் என்மனதை உந்த எனது யாத்திரையில் எமது குழுவினரோடு நானும் ஒருவனாக கலந்துகொண்டிருந்தேன். அதன் பலன்...

(தொடரும்...)

ஏழை உழவுணிடத்தும், பாட்டாளியினிடத்தும்தான் ஆண்டவன் இருக்கிறான்.

நூனச்சுடரி

2017

புதுமாதி மலர்

படங்கள் தரும் பதிவுகள்

நூனச்சுடர் மலரின் சிறப்புப்பிரதி பெற்றோரிற் சிலர்...

வாழ்வின் இரகசியமே கலையில்த்தான் இருக்கிறது.

நூன்ச்சுடர் 2017 புதிடாசி மலர்

நூன்ச்சுடர் மலரின் சிறப்புப்பிரதி பெற்றோரிற் சிலர்...

கற்பது குறைவானாலும், கச்டறக் கற்க வேண்டும்.

நாள்சிட்டி 2017 புத்தாநி மஸ் ஜப்பாசிமாத வாராந்த நிகழ்வுகள்

06.10.2017 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10.00 மணியளவில்

சொற்பொழுவு :— “அழகு”

வழங்குபவர் :— செஞ்சாற் செல்வன் ரூரா. செல்வாழவேல் அவர்கள்

13.10.2017 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10.30 மணியளவில்

“நீண்டசை”

(பக்கவாத்திய சக்தம்)

20.10.2017 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10.30 மணியளவில்

சொற்பொழுவு :— “கந்தபுராணம்” (நூடர்)

வழங்குபவர் :— திரு அ. குமாரவேல் அவர்கள்

(சிரேஷ்ட விரிவுஞரயாளர், யாழி/ கல்லூரி வட்டுக்கோட்டை)

27.10.2017 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10.30 மணியளவில்

நாள்சிட்டி ஜப்பாசி மாத வெளியீடு

வெளியீட்டுரை :— திரு க. கைலைநாதன் அவர்கள்

(தசவுப்புவர்)

மத்தீயீட்டுரை :— திரு செ. கந்தசத்தியதாசன் அவர்கள்

(தசவுப்புவர்)

258 மூலம்

பதிவு கூ. QD/82/NEWS/2017

ஸ்ரீ சௌல்வச்சந்நிதி ஞலை முகப்புத் தோற்றம்

